

Thai: Unlocked Literal Bible for Genesis

Formatted for Translators

©2022 Wycliffe Associates

Released under a Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Bible Text: The English Unlocked Literal Bible (ULB)

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English Unlocked Literal Bible is based on the unfoldingWord® Literal Text, CC BY-SA 4.0. The original work of the unfoldingWord® Literal Text is available at <https://unfoldingword.bible/ult/>.

The ULB is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

Notes: English ULB Translation Notes

©2017 Wycliffe Associates

Available at <https://bibleineverylanguage.org/translations>

The English ULB Translation Notes is based on the unfoldingWord translationNotes, under CC BY-SA 4.0. The original unfoldingWord work is available at <https://unfoldingword.bible/utn>.

The ULB Notes is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License.

To view a copy of the CC BY-SA 4.0 license visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Below is a human-readable summary of (and not a substitute for) the license.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format. Adapt — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

Attribution — You must attribute the work as follows: "Original work available at <https://BibleInEveryLanguage.org>."

Attribution statements in derivative works should not in any way suggest that we endorse you or your use of this work.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original. No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.



GENESIS

Chapter 1

¹ในปฐมกาล พระเจ้าทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน² แผ่นดินนั้นไม่มีสัญญาณ และว่างเปล่าอยู่ ความมืดปกคลุมอยู่เหนือผิวหน้าของที่ลึก พระวิญญาณของพระเจ้าเคลื่อนไหวอยู่เหนือผิวน้ำนั้น

³พระเจ้าตรัสว่า "จงเกิดความสว่าง" และความสว่างก็เกิดขึ้น⁴พระเจ้าทรงเห็นว่าความสว่างนั้นดี พระองค์ทรงแยกความสว่างออกจากความมืด⁵พระเจ้าทรงเรียกความสว่างว่า "วัน" และความมืดนั้นพระองค์ทรงเรียกว่า "คืน" มีเวลาเย็น และเวลาเช้าเป็นวันที่หนึ่ง

⁶พระเจ้าตรัสว่า "จงเกิดภาคพื้นระหว่างน้ำ และให้ภาคพื้นแยกน้ำออกจากกัน"⁷พระเจ้าทรงสร้างภาคพื้น และแบ่งแยกน้ำซึ่งอยู่ใต้ภาคพื้นออกจากน้ำที่อยู่เหนือภาคพื้น ก็เป็นอย่างนั้น⁸พระเจ้าทรงเรียกภาคพื้นนั้นว่า "ท้องฟ้า" มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สอง

⁹พระเจ้าตรัสว่า "ให้น้ำที่อยู่ใต้ฟ้ารวมอยู่ในที่ที่เดียวกัน และให้พื้นดินแห้งปรากฏขึ้น ก็เป็นอย่างนั้น¹⁰พระเจ้าทรงเรียกพื้นดินแห้งว่า "แผ่นดิน" และน้ำที่รวมกันนั้นพระองค์ทรงเรียกว่า "ทะเล" พระองค์ทรงเห็นว่าดี¹¹พระเจ้าตรัสว่า "ให้แผ่นดินมีพืชเกิดขึ้น พืชต่าง ๆ ที่มีเมล็ด และต้นไม้ผลที่ไม่ผลที่มีเมล็ดข้างในผล แต่ละอย่างตามชนิดของพวกมัน" ก็เป็นอย่างนั้น¹²แผ่นดินได้ให้ผัก พืชต่าง ๆ ที่ให้เมล็ดตามชนิดของพวกมัน และต้นไม้ทั้งหลายที่มีผลที่มีเมล็ดอยู่ในผลตามชนิดของพวกมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี¹³มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สาม

¹⁴พระเจ้าตรัสว่า "จงมีดวงสว่างในท้องฟ้าเพื่อแยกวันออกจากคืน และให้พวกมันเป็นสัญลักษณ์สำหรับฤดูต่าง ๆ สำหรับวันต่าง ๆ และปีทั้งหลาย¹⁵ให้มันทั้งหลายเป็นดวงสว่างในท้องฟ้าเพื่อที่จะให้แสงสว่างเหนือแผ่นดิน" ก็เป็นอย่างนั้น¹⁶พระเจ้าทรงสร้างดวงสว่างใหญ่สองดวง ดวงสว่างที่ใหญ่กว่าให้ครองวัน และดวงสว่างที่เล็กกว่าครองคืน พระองค์ทรงสร้างดวงดาวต่าง ๆ ด้วย¹⁷พระเจ้าทรงตั้งมันทั้งหลายไว้ในท้องฟ้าเพื่อส่องสว่างเหนือแผ่นดิน¹⁸เพื่อที่จะครองวัน และคืน เพื่อจะแยกความสว่างออกจากความมืด พระเจ้าทรงเห็นว่าดี¹⁹มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่สี่

²⁰พระเจ้าตรัสว่า "ในน้ำจงเต็มไปด้วยสิ่งมีชีวิตจำนวนมาก และให้นกทั้งหลายบินเหนือแผ่นดิน ในภาคพื้นแห่งท้องฟ้า"²¹พระเจ้าทรงสร้างสัตว์ทะเลขนาดใหญ่นกตามชนิดของพวกมันเช่นเดียวกันกับสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย สิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหว และอยู่ในน้ำทุกแห่ง และนกที่บินได้ทั้งหลายตามชนิดของพวกมัน พระเจ้าทรงเห็นว่าดี²²พระเจ้าทรงอวยพรพวกมันทั้งหลาย ตรัสว่า "จงแพร่พันธุ์ และทวีมากขึ้น จงมีอุดมในน้ำ ในทะเล ให้นกทั้งหลายทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน"²³มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่ห้า

²⁴พระเจ้าตรัสว่า "ให้แผ่นดินเกิดสัตว์ที่มีชีวิตแต่ละอย่างตามชนิดของพวกมัน คือสัตว์ใช้งาน สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์ป่าของแผ่นดินแต่ละอย่างตามชนิดของพวกมัน" ก็เป็นอย่างนั้น²⁵พระเจ้าได้ทรงสร้างสัตว์ป่าของแผ่นดินตามชนิดของพวกมัน สัตว์ใช้งานตามชนิดของพวกมัน และทุกสิ่งที่มีเลื้อยคลานบนพื้นดินตามชนิดของพวกมัน พระองค์ทรงเห็นว่าดี

²⁶พระเจ้าตรัสว่า "ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามลักษณะของเรา ให้พวกเขาครอบครองฝูงปลาของทะเล ฝูงนกของท้องฟ้า ฝูงสัตว์เลื้อยคลานเหนือแผ่นดินทั้งหมด และครอบครองสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน"²⁷พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระองค์ พระองค์ทรงสร้างพวกเขาเป็นชายและหญิง

²⁸พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา และตรัสกับพวกเขาว่า "จงแพร่พันธุ์ และทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน และครอบครองแผ่นดิน จงครอบครองฝูงปลาของทะเล ครอบครองฝูงนกของท้องฟ้า และสิ่งที่มีชีวิตทุกอย่างซึ่งเคลื่อนไหวบนแผ่นดิน"²⁹พระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิดเราได้ให้พืชทุกชนิดที่มีเมล็ด ที่อยู่บนพื้นผิวของแผ่นดินทั้งหมด และต้นไม้ทุกต้นที่ให้ผลซึ่งมีเมล็ดอยู่ข้างใน พวกมันจะเป็นอาหารของพวกเจ้า³⁰ของพวกสัตว์ทุกตัวของแผ่นดิน ของนกทุกตัวของท้องฟ้า และสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่เลื้อยคลานบนแผ่นดิน และของทุกสิ่งซึ่งทรงสร้างที่มีลมหายใจ เราให้พืชสีเขียวทุกอย่างเป็นอาหาร" ก็เป็นอย่างนั้น³¹พระเจ้าทรงเห็นทุกสิ่งซึ่งพระองค์ทรงสร้าง ดูเถิด มันดีมาก มีเวลาเย็นและเวลาเช้าเป็นวันที่หก

Chapter 2

¹เมื่อฟ้าและแผ่นดิน และสรรพสิ่งที่มีความชีวิตซึ่งมีอยู่ในนั้นถูกสร้างเสร็จแล้ว²ในวันที่เจ็ด พระเจ้าทรงเสร็จสิ้นงานของพระองค์ที่พระองค์ทรงกระทำ และดังนั้นพระองค์จึงทรงพักจากการงานของพระองค์ทั้งหมดในวันที่เจ็ด³พระเจ้าทรงอวยพรพระวันที่เจ็ด และทรงตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์ เพราะว่าในวันที่เจ็ดพระองค์ทรงพักจากการงานทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงได้กระทำในการทรงสร้างของพระองค์

⁴เหล่านี้คือเหตุการณ์เกี่ยวกับฟ้าและแผ่นดินเมื่อถูกสร้างขึ้น ในวันที่พระยาห์เวห์ พระเจ้าทรงสร้างแผ่นดินและฟ้า⁵ยังไม่มีพุ่มไม้ของท้องทุ่งเกิดขึ้นบนแผ่นดินเลย ไม่มีต้นไม้ออกขึ้น เพราะพระยาห์เวห์ พระเจ้าไม่ได้ทรงทำให้ฝนตกลงมาบนแผ่นดิน และไม่มีผู้คนไถพรวนดิน⁶มีแต่หมอกปกคลุมแผ่นดิน และให้ความชุ่มชื้นแก่ผิวหน้าของพื้นดินทั้งหมด⁷พระเจ้า พระยาห์เวห์ ทรงสร้างมนุษย์จากผงคลีดิน และระบายลมหายใจแห่งชีวิตเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์จึงกลายเป็นผู้ที่มีความชีวิต

⁸พระเจ้า พระยาห์เวห์ ทรงสร้างสวนขึ้นสวนหนึ่งทางทิศตะวันออกในเอเดน และพระองค์ทรงให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างอยู่ที่นั่น⁹จากพื้นดินพระเจ้า พระยาห์เวห์ ทรงทำให้ต้นไม้ทุกต้นงอกจากพื้นดินเติบโต สวยงามน่าดู และดีที่จะเป็นอาหาร นี้รวมถึงต้นไม้แห่งชีวิต และต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่วซึ่งอยู่กลางสวนนั้น

¹⁰มีแม่น้ำสายหนึ่งไหลมาจากเอเดนไปรดสวนนั้น จากนั้นก็แยกออกและกลายเป็นแม่น้ำสี่สาย¹¹แม่น้ำสายแรกชื่อปิซอน มันเป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านแผ่นดินทั้งหมดของฮาวลาห์ ที่นั่นมีทองคำ¹²ทองคำของแผ่นดินนั้นเป็นทองคำที่ดี มียางไม้ตะคร้ำ และโมราด้วย¹³แม่น้ำสายที่สองชื่อกิฮอน แม่น้ำสายนี้ไหลผ่านแผ่นดินทั้งหมดของคูซ¹⁴แม่น้ำสายที่สามชื่อไทกริสซึ่งไหลไปทางตะวันออกของอัสซีเรีย แม่น้ำสายที่สี่คือยูเฟรติส

¹⁵พระเจ้า พระยาห์เวห์ ได้ให้นุเมย์อยู่ในสวนแห่งเอเดน เพื่อทำงานและดูแลสวน¹⁶พระเจ้า พระยาห์เวห์ ได้ตรัสสั่งนุเมย์ว่า "เจ้าสามารถกินผลไม้จากไม้ผลทุกต้นในสวนนี้¹⁷ยกเว้นผลจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและชั่ว เจ้าอย่าได้กินเพราะว่าในวันที่เจ้ากินกิน เจ้าจะต้องตายแน่นอน"

¹⁸จากนั้นพระเจ้า พระยาห์เวห์ ได้ตรัสว่า "ไม่เป็นการดีที่ผู้ชายจะอยู่คนเดียว เราจะสร้างผู้ช่วยเหลือที่เหมาะสมสำหรับเขา"¹⁹จากพื้นดินพระเจ้า พระยาห์เวห์ ทรงสร้างสัตว์ทุกตัวของท้องทุ่ง และนกทุกตัวของท้องฟ้า จากนั้นพระองค์ได้นำพวกมันมาให้นุเมย์เพื่อดูว่าเขาจะเรียกพวกมันว่าอะไร ไม่ว่าผู้ชายนั้นจะเรียกสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดนั้นว่าอะไร นั่นก็คือชื่อของพวกสัตว์เหล่านั้น²⁰ผู้ชายนั้นได้ตั้งชื่อให้บรรดาสัตว์เลี้ยง และนกทั้งหลายของท้องฟ้า และพวกสัตว์ป่าของท้องทุ่ง แต่สำหรับตัวผู้ชายนั้นไม่พบว่ามีผู้ช่วยเหลือที่เหมาะสมสำหรับเขา

²¹พระเจ้า พระยาห์เวห์ ได้ทรงกระทำให้ผู้ชายนอนหลับลึก ดังนั้นผู้ชายนั้นจึงหลับ พระเจ้า พระยาห์เวห์ ได้ทรงชักกระดูกซี่โครงอันหนึ่งของเขาออกมา และทรงกระทำให้นือตรงที่พระองค์ทรงชักกระดูกซี่โครงออกมานั้นปิดสนิท²²ด้วยซี่โครงที่ชักออกมาจากผู้ชายนั้นพระเจ้า พระยาห์เวห์ ได้ทรงสร้างผู้หญิง และทรงนำเธอมาพบผู้ชาย²³ผู้ชายนั้นได้พูดว่า "นี่แหละ นี่คือกระดูกของกระดูกของฉัน และเนื่องจากเนื้อของฉัน เธอจะถูกเรียกว่า 'ผู้หญิง' เพราะว่าเธอถูกนำออกมาจากผู้ชาย"²⁴ดังนั้นผู้ชายจะละมิดา มารดาของเขา เขาจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกับภรรยาของเขา และพวกเขาจะกลายเป็นเนื้อเดียวกัน

²⁵ผู้ชายและภรรยาของเขา พวกเขาทั้งสองเปลือยกายอยู่ แต่ไม่อายกัน

Chapter 3

¹ส่วนนี้เป็นสัตว์ที่ฉลาดกว่าสัตว์อื่นของท้องทุ่งซึ่งพระเจ้า พระยาห์เวห์ ได้ทรงสร้าง มันถามผู้หญิงนั้นว่า "พระเจ้าตรัสจริง ๆ หรือว่า 'เจ้าต้องไม่กินผลไม้ใด ๆ ในสวนนี้' "²ผู้หญิงนั้นตอบว่า "เราสามารถกินผลไม้จากต้นไม้ผลทั้งหลายของสวนนี้ยกเว้นผลของต้นไม้ซึ่งอยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสไว้ว่า 'เจ้าจงอย่าได้กินหรือแตะต้องมัน มิฉะนั้นเจ้าจะตาย' "³ผู้กล่าวกับผู้หญิงนั้นว่า "เจ้าจะไม่ตายจริงหรือ⁴เพราะพระเจ้ารู้ว่าในวันที่เจ้ากินผลไม้มัน ดวงตาของเจ้าจะถูกเปิดออกและเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า คือรู้ถึงความดีและความชั่ว"⁵เมื่อผู้หญิงนั้นเห็นว่าต้นไม้ต้นดีที่จะเป็นอาหาร และมันก็น่าดู และต้นไม้ต้นเป็นสิ่งที่น่าปรารถนาคือจะทำให้คนฉลาดขึ้น เธอจึงเก็บผลจำนวนหนึ่งของต้นไม้ต้นและกิน จากนั้นเธอจึงให้ผลไม้บางส่วนแก่สามีของเธอผู้ซึ่งอยู่ด้วยเธอ และเขาก็กินผลไม้ต้นด้วย⁷ดวงตาของพวกเขาสองก็ถูกเปิดออก และพวกเขาก็รู้ว่าพวกเขาได้เปลือยกายอยู่ พวกเขาจึงเย็บใบมะเดื่อเข้าด้วยกัน และทำเป็นสิ่งที่ใช้ปกคลุมสำหรับพวกเขา

⁸ในตอนเย็นพวกเขาได้ยินเสียงพระเจ้า พระยาห์เวห์ กำลังทรงดำเนินอยู่ในสวน ดังนั้นผู้ชายและภรรยาของเขาได้ไปซ่อนตัวให้พ้นจากพระพักตร์พระยาห์เวห์ พระเจ้าอยู่ท่ามกลางต้นไม้ทั้งหลายในสวน⁹พระเจ้า พระยาห์เวห์ ทรงเรียกหาผู้ชายนั้น และตรัสกับเขาว่า "เจ้าอยู่ที่ไหน?"¹⁰ผู้ชายตอบว่า "ข้าพระองค์ได้ยินเสียงพระองค์ในสวน และข้าพระองค์กลัวเพราะว่าข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ ดังนั้นข้าพระองค์จึงได้ซ่อนตัวอยู่"¹¹พระเจ้าตรัสว่า "ใครบอกเจ้าว่าเจ้าเปลือยกายอยู่? เจ้าได้กินผลจากต้นไม้ที่เราสั่งเจ้าว่าอย่ากินแล้วหรือ?"¹²ผู้ชายนั้นตอบว่า "ผู้หญิงผู้ที่พระองค์ทรงให้อยู่กับข้าพระองค์นั้น เป็นผู้ให้ผลจากต้นไม้ต้นแก่ข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็กินมัน"¹³พระเจ้า พระยาห์เวห์ ตรัสกับผู้หญิงนั้นว่า "เจ้าได้กระทำอะไรลงไป?" ผู้หญิงนั้นตอบว่า "งูได้หลอกลวงข้าพระองค์ ข้าพระองค์จึงกิน"

¹⁴พระเจ้า พระยาห์เวห์ ตรัสแก่หญิงนั้น "เพราะว่าเจ้าได้กระทำสิ่งนี้ เจ้าตัวเดียวจะถูกขับไล่จากสวนซึ่งเจ้าทำงานทั้งหมด และสัตว์ป่าทั้งหลายของท้องทุ่ง เจ้าจะต้องเลื้อยไปด้วยท้อง และพงคสิดินจะเป็นสิ่งที่เจ้าต้องกินไปตลอดชีวิตของเจ้า"¹⁵เราจะทำให้เจ้ากับผู้หญิงเป็นปรปักษ์กัน และระหว่างพงศ์พันธุ์ของเจ้ากับพงศ์พันธุ์ของเธอ เขาจะทำให้หัวของเจ้าฟกช้ำ และเจ้าจะทำให้สันเท้าของเจ้าฟกช้ำ¹⁶พระองค์ตรัสกับผู้หญิงว่า "เราจะเพิ่มความเจ็บปวดอย่างมากมายให้แก่เจ้าในขณะที่เจ้าจะมีบุตรทั้งหลาย มันจะเป็นความเจ็บปวดที่เจ้าจะคลอดบุตรทั้งหลาย ความปรารถนาของเจ้าจะทำได้เพื่อสามีของเจ้า แต่เขาจะปกครองเหนือเจ้า"¹⁷พระองค์ตรัสกับอาดัมว่า "เพราะว่าเจ้าฟังเสียงของภรรยาของเจ้า และกินผลจากต้นไม้ต้น ตามที่เราได้สั่งเจ้าว่า 'เจ้าอย่ากินผลจากต้นไม้ต้น' แผ่นดินถูกสาปเพราะเจ้า เจ้าจะหาเลี้ยงชีพด้วยการทำงานอย่างทุกข์ยากลำบากแสนเข็ญตลอดชีวิตของเจ้า"¹⁸แผ่นดินจะงอกต้นไม้ที่มีหนาม และพืชที่มีหนามให้เจ้า และเจ้าจะกินบรรดาพืชของท้องทุ่ง"¹⁹เจ้าจะได้กินอาหารโดยหยาดเหงื่อของใบหน้าของเจ้า จนกว่าเจ้าจะกลับไปเป็นดินที่เจ้าถูกสร้างมา เพราะเจ้าเป็นผงคสิดินและเจ้าจะกลับไปเป็นผงคสิดิน"

²⁰ผู้ชายได้เรียกชื่อภรรยาของเขาว่า "เอวา" เพราะเธอเป็นมารดาของสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย²¹พระเจ้า พระยาห์เวห์ ได้ทำเสื้อผ้าด้วยหนังสัตว์สำหรับอาดัมกับภรรยาของเขา และสวมให้พวกเขา

²²พระเจ้า พระยาห์เวห์ ตรัสว่า "บัดนี้มนุษย์ได้กลายเป็นคนหนึ่งเหมือนพวกเรา ในความรู้ดีและชั่ว ดังนั้นตั้งแต่บัดนี้ไปเขาจะต้องไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปใช้มือปลิดผลของต้นไม้แห่งชีวิต และกิน และมีชีวิตตลอดไป"²³ดังนั้นพระเจ้า พระยาห์เวห์ จึงทรงส่งเขาออกไปจากสวนแห่งเอเดน เพื่อเขาจะปลูกบนพื้นดินจากที่ซึ่งเขาได้ถูกนำมานั้น²⁴ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงขับผู้ชายออกไปจากสวน และพระองค์ได้ทรงตั้งพวกเครูปีมไว้ที่ทางตะวันออกของสวนแห่งเอเดน และดาบเพลิงที่หมุนได้รอบทุกทิศทางเพื่อเฝ้าทางเข้าถึงต้นไม้แห่งชีวิต

Chapter 4

¹ผู้ชายนั้นจึงหลับนอนกับเอวาทรรยาของเขา นางได้ตั้งครรภ์และให้กำเนิดคาอิน นางกล่าวว่า "ฉันได้ให้กำเนิดชายคนหนึ่งโดยการช่วยเหลือของพระยาห์เวห์"²จากนั้นนางได้ให้กำเนิดอาเบล น้องชายของเขา ส่วนอาเบลเป็นคนเลี้ยงแกะ แต่คาอินเป็นคนเพาะปลูกพืช³อยู่มาวันหนึ่งคาอินได้นำผลแห่งพื้นดินมาถวายพระยาห์เวห์⁴ส่วนอาเบลนั้น เขาได้นำแกะหัวปีจากฝูงแกะและไขมันบางส่วนมาถวาย พระยาห์เวห์ทรงยอมรับอาเบลและของถวายของเขา⁵แต่คาอินและของถวายของเขานั้นพระองค์ไม่ทรงยอมรับ ดังนั้นคาอินจึงโกรธมาก และเขาทำหน้าบูดบึ้ง⁶พระยาห์เวห์ตรัสกับคาอินว่า "เจ้าโกรธทำไม และทำไมเจ้าทำหน้าบูดบึ้ง? ถ้าเจ้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง เจ้าจะไม่ได้รับการยอมรับหรือ? แต่หากเจ้าทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ความบาปก็หมอบอยู่ที่ประตู และปรารถนาที่จะควบคุมเจ้า ซึ่งเจ้าจะต้องเอาชนะมัน"

⁸คาอินได้พูดกับอาเบลน้องชายของเขา ในขณะที่พวกเขาอยู่ในท้องทุ่ง คาอินได้ลุกขึ้นทำร้ายอาเบลน้องชายของเขาและฆ่าเขา⁹ภายหลังพระยาห์เวห์ได้ตรัสกับคาอินว่า "อาเบลน้องชายของเจ้าอยู่ไหน?" เขาตอบว่า "ข้าพระองค์ไม่รู้ ข้าพระองค์เป็นผู้ดูแลน่องของข้าพระองค์หรือ?"¹⁰พระยาห์เวห์ตรัสว่า "เจ้าได้ทำอะไร? เลือดของน้องชายเจ้ากำลังส่งเสียงจากพื้นดินถึงเรา"¹¹บัดนี้เจ้าได้ถูกสาปแช่งจากแผ่นดินซึ่งอ้าปากรับเลือดของน้องชายเจ้า จากมือของเจ้า¹²เมื่อเจ้าไถพรวนเพาะปลูกจะไม่เกิดผลมาก เจ้าจะเป็นผู้ที่หลบหนี และพเนจรไปในแผ่นดิน"¹³คาอินทูลกับพระยาห์เวห์ว่า "โทษของข้าพระองค์ก็ใหญ่หลวงนักเกินกว่าข้าพระองค์จะรับได้"¹⁴ที่จริงแล้ว วันนั้นพระองค์ได้ขับไล่ข้าพระองค์ออกจากแผ่นดินนี้ และข้าพระองค์จะหลบซ่อนจากพระพักตร์พระองค์ ข้าพระองค์จะเป็นผู้ที่หลบหนี และพเนจรไปในแผ่นดิน และใครก็ตามที่พบข้าพระองค์ก็จะฆ่าข้าพระองค์"¹⁵พระยาห์เวห์ได้ตรัสกับเขาว่า "ถ้าใครฆ่าคาอิน ผู้นั้นจะถูกแก้แค้นตอบแทนเจ็ดเท่า" จากนั้นพระยาห์เวห์ได้ทำเครื่องหมายไว้บนคาอิน เหตุนั้นถ้าใครพบเขา ผู้นั้นจะไม่ได้ทำร้ายเขา¹⁶ดังนั้นคาอินจึงได้ออกไปพบพระพักตร์พระยาห์เวห์ และอาศัยอยู่ในแผ่นดินของโนด ทางทิศตะวันออกของเอเดน

¹⁷คาอินได้หลับนอนกับภรรยาของเขาและนางก็ตั้งครรภ์ นางคลอดบุตรชายชื่อเอโนช เขาได้สร้างเมืองหนึ่งและตั้งชื่อเมืองนั้นตามชื่อบุตรชายของเขาคือเอโนช¹⁸เอโนชมีบุตรชื่ออิราด อิราดเป็นบิดาของเมหุยาเอล เมหุยาเอลเป็นบิดาของเมธูซาเอล เมธูซาเอลเป็นบิดาของลาเมค¹⁹ลาเมคมีภรรยาสองคน คนหนึ่งชื่ออาดห์ อีกคนหนึ่งชื่อทิลลาห์²⁰อาดห์ให้กำเนิดยาบาล เขาเป็นบิดาของคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในเต็นท์ผู้ซึ่งเลี้ยงสัตว์²¹น้องชายของเขาคือยูบาล เขาเป็นบิดาของคนเหล่านั้นผู้ซึ่งเล่นพิณเขาคู่และเป่าปี่²²สำหรับทิลลาห์ นางได้ให้กำเนิดกูดคาอินผู้เป็นช่างทำเครื่องทองสัมฤทธิ์ และเหล็ก น้องสาวของกูดคาอิน คืออนามาห์²³ลาเมคได้พูดกับภรรยาทั้งสองของเขาว่า "อาดห์ และทิลลาห์ จงฟังเสียงของเรา เจ้าผู้เป็นภรรยาของลาเมค จงฟังในสิ่งที่เราจะพูด เพราะว่าเราได้ฆ่าผู้ชายคนหนึ่งผู้ที่ทำให้เราบาดเจ็บ ชายหนุ่มคนหนึ่งผู้ที่ทำให้เราฟกช้ำ"²⁴ถ้าหากกับคาอินจะถูกแก้แค้นตอบแทนเจ็ดเท่า ดังนั้นถ้าหากกับลาเมค ก็จะถูกแก้แค้นตอบแทนถึงเจ็ดสิบเจ็ดเท่า"

²⁵อาดัมได้หลับนอนกับภรรยาของเขา และนางได้ให้กำเนิดบุตรชายอีกคนหนึ่ง นางเรียกชื่อเขาว่าเซท และกล่าวว่า "พระเจ้าได้ทรงให้บุตรชายอีกคนหนึ่งแก่ฉันแทนอาเบลซึ่งถูกคาอินฆ่า"²⁶เซทมีบุตรชายและเขาได้เรียกชื่อว่าเอโนช ในเวลานั้นคนทั้งหลายได้เริ่มออกพระนามของพระยาห์เวห์

Chapter 5

¹นี่คือบันทึกของเชื้อสายของอาดัม ในวันที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ พระองค์ทรงสร้างพวกเขาตามพระฉายาของพระองค์²พระองค์ทรงสร้างพวกเขาเป็นชายและหญิง เมื่อพวกเขาได้ถูกสร้างพระองค์ทรงอวยพรพวกเขา³เมื่ออาดัมมีอายุได้ 130 ปี เขามีบุตรชายคนหนึ่งในลักษณะตามรูปแบบของเขา และตั้งชื่อเขาว่าเซท⁴หลังจากเขาได้ให้กำเนิดเซทแล้ว เขาได้มีชีวิตอีก แปดร้อยปี เขาได้ให้กำเนิดบุตรชาย และบุตรหญิงอีกหลายคน⁵อาดัมมีชีวิตอยู่ได้ 930 ปี และจากนั้นเขาจึงเสียชีวิต

⁶เมื่อเซทมีอายุได้ 105 ปี เขาได้เป็นบิดาของเอโนช⁷หลังจากเขาได้เป็นบิดาของเอโนชแล้ว เขาได้มีชีวิตอีก 807 ปี และได้เป็นบิดาของบุตรชาย และบุตรหญิงอีกหลายคน⁸เซทมีชีวิตอยู่ได้ 912 ปี และจากนั้นเขาจึงเสียชีวิต

⁹เมื่อเอโนชมีชีวิตอยู่มาได้ 90 ปี เขาได้เป็นบิดาของเคนัน¹⁰หลังจากเขาได้เป็นบิดาของเคนันแล้ว เอโนชได้มีชีวิตอีก 815 ปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชาย และบุตรหญิงอีกหลายคน¹¹เอโนชมีชีวิตอยู่ได้ 905 ปี และจากนั้นเขาจึงเสียชีวิต

¹²เมื่อเคนันมีชีวิตอยู่มาได้เจ็ดสิบปี เขาได้เป็นบิดาของมาหะลาเล¹³หลังจากเขาได้เป็นบิดาของมาหะลาเลแล้ว เคนันได้มีชีวิตอีก 840 ปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชาย และบุตรหญิงอีกหลายคน¹⁴เคนันมีชีวิตอยู่ได้ 910 ปี และจากนั้นเขาจึงเสียชีวิต

¹⁵เมื่อมาหะลาเลมีชีวิตอยู่ได้หกสิบห้าปี เขาได้เป็นบิดาของยาเรด¹⁶หลังจากเขาได้เป็นบิดาของยาเรดแล้ว มาหะลาเลได้มีชีวิตอีก 830 ปี เขาได้เป็นบิดาบุตรชาย และบุตรหญิงอีกหลายคน¹⁷มาหะลาเลมีชีวิตอยู่ได้ 895 ปี และจากนั้นเขาจึงเสียชีวิต

¹⁸เมื่อยาเรดมีชีวิตอยู่ได้ 162 ปีเขาได้เป็นบิดาของเอโนค¹⁹หลังจากเขาได้เป็นบิดาของเอโนคแล้ว ยาเรดได้มีชีวิตอีกแปดร้อยปีเขาได้เป็นบิดาของบุตรชาย และบุตรหญิงอีกหลายคน²⁰ยาเรดมีชีวิตอยู่ได้ 962 ปี และจากนั้นเขาจึงเสียชีวิต

²¹เมื่อเอโนคมีอายุ 65 ปีเขาได้เป็นบิดาของเมธูเสลาห์²²เอโนคดำเนินกับพระเจ้าสามร้อยปีหลังจากเขาได้ให้กำเนิดเมธูเสลาห์แล้ว เขาได้เป็นบิดาของบุตรชาย และบุตรหญิงอีกหลายคน²³เอโนคมีชีวิตอยู่ได้ 365 ปี²⁴เอโนคได้ดำเนินกับพระเจ้าและจากนั้นเขาก็ได้จากไปเพราะพระเจ้าได้ทรงรับเขาไป

²⁵เมื่อเมธูเสลาห์มีชีวิตอยู่ได้ 187 ปี เขาได้เป็นบิดาของลาเมค²⁶หลังจากเขาได้เป็นบิดาของลาเมคแล้ว เมธูเสลาห์มีชีวิตอีก 782 ปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชายและบุตรหญิงอีกหลายคน²⁷เมธูเสลาห์มีชีวิตอยู่ได้ 969 ปี จากนั้นเขาจึงเสียชีวิต

²⁸เมื่อลาเมคมีชีวิตอยู่ได้ 182 ปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชายคนหนึ่ง²⁹เขาได้ตั้งชื่อของเขาวาโนอาห์เพราะว่า "คนนี้จะทำให้เราพักจากงานของเรา และจากการทำงานที่ลำบากของมือของเราซึ่งเราต้องทำ เพราะแผ่นดินที่พระยาห์เวห์ได้ทรงสาปแช่ง"³⁰ลาเมคมีชีวิตอีก 595 ปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชาย และบุตรหญิงอีกหลายคน³¹ลาเมคมีชีวิตอยู่ได้ 777 ปี จากนั้นเขาจึงเสียชีวิต

³²หลังจากโนอาห์มีชีวิตอยู่ได้ 500 ปี เขามีบุตรชื่อ เซม ฮาม และยาเฟท

Chapter 6

¹ต่อมาเมื่อนุชได้เริ่มทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน และให้กำเนิดบุตรสาวทั้งหลาย²บุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าได้เห็นว่าการที่บุตรสาวทั้งหลายของมนุษย์มีเสน่ห์ พวกเขาจึงเลือกและรับหญิงเหล่านั้นมาเป็นภรรยา³พระยาห์เวห์ตรัสว่า "วิญญาณของเราจะไม่อยู่กับมนุษย์ตลอดไป เพราะพวกเขาเป็นเนื้อหนัง พวกเขาจะมีอายุเพียง 120 ปี⁴มีคนรูปร่างใหญ่โตบนแผ่นดินในเวลานั้น และหลังจากนั้นด้วย นี่เกิดขึ้นเมื่อบุตรชายทั้งหลายของพระเจ้าแต่งงานกับบรรดาบุตรสาวของมนุษย์ และมีบุตร คนเหล่านี้เป็นผู้ชายที่แข็งแรงในสมัยโบราณ เป็นผู้ชายที่มีชื่อเสียง"

⁵พระยาห์เวห์ทรงเห็นว่าความชั่วร้ายของมนุษย์มีมากขึ้นบนแผ่นดิน และความคิดในจิตใจทุกอย่างของพวกเขาโน้มเอียงไปในสิ่งเลวร้ายอย่างต่อเนื่อง⁶พระยาห์เวห์ทรงเสียพระทัยที่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นบนแผ่นดิน และทำให้พระทัยของพระองค์ทรงโทมนัส⁷ดังนั้นพระยาห์เวห์ได้ตรัสว่า "เราจะกวาดล้างมนุษย์ผู้ที่เราได้สร้างเสียจากพื้นแผ่นดิน ทั้งมนุษย์ และสัตว์ใหญ่ และสิ่งต่าง ๆ ที่เลื้อยคลาน และนกทั้งหลายของท้องฟ้า เพราะเราเสียใจที่ได้สร้างพวกเขาทั้งหลาย"⁸แต่โนอาห์เป็นผู้ที่ชอบในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์

⁹เหล่านี้เป็นเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับโนอาห์ โนอาห์เป็นคนชอบธรรม ปราศจากตำหนิตามกลางคนทั้งหลายในเวลาของเขาโนอาห์ได้เดินกับพระเจ้า¹⁰โนอาห์ได้ให้กำเนิดบุตรชายสามคนคือ เซม ฮาม และยาเฟท

¹¹แผ่นดินถูกทำให้เสื่อมทรามต่อพระพักตร์พระเจ้า และเต็มไปด้วยความโหดร้ายรุนแรง¹²พระเจ้าได้ทอดพระเนตรดูพื้นแผ่นดิน ดูเถิดมันเสื่อมทรามลง เพราะว่าเนื้อหนังทั้งหมดเสื่อมทรามลงบนทางของพวกเขาทั้งหลายบนแผ่นดิน

¹³พระเจ้าได้ตรัสกับโนอาห์ว่า "เราเห็นว่ามันถึงเวลาแล้วที่จะนำจุดจบมายังเนื้อหนังทั้งหลาย เพราะว่าแผ่นดินเต็มไปด้วยความโหดร้ายรุนแรงผ่านพวกเขา ที่จริงแล้วเราจะทำลายพวกเขาพร้อมกับพื้นแผ่นดิน¹⁴จงสร้างเรือเพื่อตัวเจ้าเองจากไม้สน จงสร้างห้องต่าง ๆ ภายในเรือ และปิดผนึกมันด้วยยาชันทั้งภายในและภายนอก¹⁵ต่อไปนี้คือวิธีการที่เจ้าจะสร้างเรือ ความยาวของเรือสามร้อยศอก ความกว้างของเรือห้าสิบศอก และมีความสูง ของเรือสามสิบศอก¹⁶จงทำหลังคาสำหรับเรือ จงทำช่องสำหรับบันไดเสื่อห่างจากด้านบนหนึ่งศอก และจงทำประตูบนด้านนั้นของเรือ และทำดาดฟ้าชั้นที่หนึ่ง ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3¹⁷จงฟัง เราจะทำน้ำท่วมมาเหนือพื้นแผ่นดิน เพื่อทำลายเนื้อหนังที่มีลมปราณแห่งชีวิตจากภายใต้ท้องฟ้า ทุกสิ่งที่ซึ่งอยู่บนพื้นแผ่นดินจะตาย¹⁸แต่เราจะตั้งพันธสัญญาของเรากับเจ้า เจ้าจะเข้ามาในเรือนั้น เจ้าและบรรดาบุตรชายของเจ้า และภรรยาของเจ้า และบรรดาภรรยาของบุตรชายทั้งหลายของเจ้า¹⁹และเจ้าจงนำสิ่งที่ชีวิตแห่งเนื้อหนังทั้งหมด ทุกชนิดอย่างละสองตัวทั้งตัวผู้และตัวเมีย เพื่อให้พวกมันมีชีวิตอยู่กับเจ้า²⁰นกทั้งหลายตามชนิดของพวกมัน สัตว์ใหญ่ตามชนิดของพวกมัน สิ่งที่เลื้อยคลานแห่งแผ่นดินตามชนิดของมัน สัตว์ทุกชนิดจะมาหาเจ้าเป็นคู่ ๆ เพื่อพวกมันจะรอดตาย²¹จงจัดเตรียมอาหารทุกชนิดเพื่อที่จะกินและเก็บเอาไว้เพื่อตัวเจ้าเอง ดังนั้นมันจะเป็นอาหารสำหรับเจ้าและพวกมัน"²²ดังนั้นโนอาห์จึงได้ทำสิ่งนี้ตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาแก่เขาทุกอย่าง และเขาก็ได้ทำ

Chapter 7

¹พระยาห์เวห์ได้ตรัสกับโนอาห์ว่า "เจ้าและทุกคนในครัวเรือนของเจ้า จงเข้ามาในเรือ เพราะว่าในคนรุ่นนี้เราได้เห็นแล้วว่าเจ้าเป็นคนชอบธรรมต่อหน้าเรา²เจ้าจงนำสัตว์สะอาดทุกชนิด ตัวผู้เจ็ดตัว ตัวเมียเจ็ดตัว สัตว์ไม่สะอาดทุกชนิด อย่างละสองตัวคือ ตัวผู้หนึ่งตัวและคู่ของมัน³นกทั้งหลายของท้องฟ้าให้นำมาตัวผู้เจ็ดตัว และตัวเมียเจ็ดตัว เพื่อรักษาพันธุ์ไว้บนพื้นแผ่นดินทั้งหมด⁴เพราะว่าในอีกเจ็ดวันเราจะทำให้ฝนตกบนแผ่นดินนานสี่สิบวันสี่สิบคืน เราจะทำลายสิ่งที่มีชีวิตทุกอย่างที่เราได้สร้างจากพื้นแผ่นดิน"⁵โนอาห์ได้ปฏิบัติทุกสิ่งตามที่พระยาห์เวห์ทรงบัญชาเขา

⁶โนอาห์มีอายุได้หกร้อยปีเมื่อน้ำท่วมแผ่นดิน⁷โนอาห์ บุตรชายทั้งหลายของเขา ภรรยาของเขา และภรรยาทั้งหลายของบรรดาบุตรชายของเขา ได้เข้าไปในเรือด้วยกับเพราะน้ำท่วมนั้น⁸สัตว์ทั้งหลายทั้งที่สะอาดและไม่สะอาด นกทั้งหลาย และสัตว์ทุกชนิดที่เลื้อยคลานบนพื้นดิน⁹เป็นคู่ ๆ ตัวผู้และตัวเมียได้มาหาโนอาห์ และเข้าไปในเรือดังที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาโนอาห์¹⁰ก็เป็นอย่างนั้นหลังจากเจ็ดวันผ่านไป น้ำก็ได้ท่วมพื้นแผ่นดิน

¹¹ในปีที่หกร้อยของชีวิตโนอาห์ ในเดือนที่สอง ในวันที่สิบเจ็ดของเดือน ในวันนั้นเองตำนานทั้งหลายของที่สัณฐานได้พุ่งขึ้นมาอย่างเฉียบพลัน และหน้าตาทันทีทั้งหลายของท้องฟ้าก็ถูกเปิดออก¹²ฝนได้เริ่มตกและตกลงบนพื้นแผ่นดินสี่สิบวันสี่สิบคืน¹³ในวันเดียวกันนั้นโนอาห์และบุตรชายทั้งหลายของเขา เซม ฮาม และยาเฟท และภรรยาของโนอาห์ และภรรยาทั้งสามคนของบรรดาบุตรชายของเขา กับพวกเขาทั้งหลายได้เข้าไปในเรือนั้น¹⁴พวกเขาได้เข้าไปพร้อมกับสัตว์ป่าตามชนิดของมัน และสัตว์ใช้งานตามชนิดของมัน และบรรดาสิ่งที่เลื้อยคลานบนพื้นดินตามชนิดของมัน และนกทุกชนิดตามชนิดของมัน สิ่งที่มีชีวิตทุกชนิดที่มีปีก¹⁵สัตว์ทั้งหลายที่มีลมปราณแห่งชีวิตได้มาหาโนอาห์ และเข้าไปในเรือเป็นคู่ ๆ¹⁶สัตว์ทั้งหลายทั้งหมดที่เข้าไปเป็นคู่ผู้และตัวเมีย พวกมันเข้ามาตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาแก่เขา จากนั้นพระยาห์เวห์ได้ปิดประตูหลังจากที่พวกเขาเข้าไป

¹⁷จากนั้นน้ำได้ท่วมแผ่นดินเป็นเวลาสี่สิบวัน และน้ำได้เพิ่มขึ้น และยกเรือขึ้นและยกเรือขึ้นเหนือแผ่นดิน¹⁸น้ำได้ท่วมเหนือแผ่นดินทั้งหมด และเรือได้ลอยอยู่

บนผิวน้ำ¹⁹ น้ำได้เพิ่มขึ้นอย่างมากมาย ดังนั้นภูเขาสูงทั้งหมดซึ่งอยู่ใต้ท้องฟ้ากว้างถูกน้ำท่วมหมด²⁰ น้ำได้เพิ่มขึ้นสูงสิบห้าศอกเหนือยอดภูเขาทั้งหลาย²¹ สิ่งที่มีชีวิตทุกสิ่งที่เคลื่อนไหวบนพื้นแผ่นดินตายทั้งหมดคือ บรรดาบกทั้งหลาย สัตว์ใช้งาน สัตว์ป่าทั้งหลาย ทุกสิ่งที่มีชีวิตจำนวนมากที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินและมนุษย์ทั้งหมด²² ทุกสิ่งที่มีชีวิตบนแผ่นดินที่หายใจด้วยลมปราณแห่งชีวิตผ่านอวัยวะของพวกเขาได้ตายหมด²³ ดังนั้นทุกสิ่งที่มีชีวิตที่อยู่บนพื้นผิวของแผ่นดินถูกกวาดล้างออกไป นับตั้งแต่มนุษย์ไปจนถึงสัตว์ที่มีขนาดใหญ่มากกว่า สิ่งที่เลื้อยคลาน และนกทั้งหลายแห่งท้องฟ้า พวกเขาก็ตายได้ถูกทำลายไปจากแผ่นดิน เหลือเพียงโนอาห์และคนเหล่านั้นที่อยู่กับเขาในเรือขึ้นเท่านั้น²⁴ น้ำไม่ได้ลดลงจากแผ่นดินเป็นเวลาหนึ่งร้อยห้าสิบวัน

Chapter 8

¹พระเจ้าได้ทรงระลึกถึงโนอาห์ สัตว์ป่าทั้งหมดและ สัตว์ใช้งานทั้งหลายที่อยู่กับเขาในเรือขึ้น พระเจ้าทรงทำให้ลมพัดมาเหนือแผ่นดิน และน้ำก็เริ่มลดลง² น้ำพุของท้องลึก และหน้าต่างทั้งหลายของท้องฟ้าก็ถูกปิด และฝนก็หยุดตก น้ำท่วมได้ลดลงอย่างช้า ๆ จากพื้นดิน และหลังจากหนึ่งร้อยห้าสิบวันผ่านไป น้ำก็ลดลง³ เรือได้หยุดลงติดค้างอยู่ที่ยอดเขาอารารัตในเดือนที่เจ็ด ในวันที่สิบเจ็ดของเดือนนั้น⁴ น้ำยังลดลงอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเดือนที่สิบ ในวันที่หนึ่งของเดือนนั้น ยอดเขาต่าง ๆ ก็ได้ปรากฏขึ้น

⁶เรื่องนี้ได้เกิดขึ้นหลังจากสี่สิบวันที่โนอาห์ได้เปิดหน้าต่างของเรือซึ่งเขาได้ทำไว้⁵ เขาได้ปล่อยอิก้าออกไป และมันได้บินกลับไปที่กลับมาจนกระทั่งน้ำแห้งจากแผ่นดิน⁶ จากนั้นเขาได้ส่งนกพิราบตัวหนึ่งออกไปเพื่อจะดูว่าน้ำได้ลดลงจากจากพื้นผิวของแผ่นดินหรือยัง⁷ แต่นกพิราบไม่มีที่จะเกาะ และมันได้กลับมาหาเขาที่เรือ เพราะว่าน้ำยังคงท่วมพื้นแผ่นดินทั้งหมดอยู่ เขาได้ยื่นมือของเขาออก และจับมันและนำมันเข้ามาในเรือกับเขา⁸ เขาได้รออีกเจ็ดวัน และเขาได้ส่งนกพิราบออกไปจากเรืออีกครั้ง⁹ นกพิราบกลับมาหาเขาในตอนเย็น ดูเกิดในปากของมันมีใบมะกอกเขียวสดด้วย ดังนั้นโนอาห์จึงรู้ว่าน้ำได้ลดลงจากแผ่นดินแล้ว¹² เขาได้รออีกเจ็ดวัน และได้ส่งนกพิราบนั้นออกไปอีกครั้ง และมันไม่ได้กลับมาหาเขาอีก

¹³ต่อมาในปีที่หกร้อยหนึ่ง ในเดือนที่หนึ่ง ในวันที่หนึ่งของเดือนนั้นที่น้ำได้แห้งไปจากพื้นดิน โนอาห์ได้เอาสิ่งที่คลุมเรือออก ได้มองออกไปข้างนอกและได้เห็น ดูเกิดผิวดินได้แห้งแล้ว¹⁴ ในเดือนที่สอง ในวันที่สิบเจ็ดของเดือนนั้น พื้นแผ่นดินก็แห้ง¹⁵ พระเจ้าตรัสกับโนอาห์ว่า¹⁶ "จงออกไปจากเรือ เจ้า ภรรยาของเจ้า บุตรชายทั้งหลายของเจ้า และภรรยาทั้งหลายของบรรดาบุตรชายของเจ้า กับเจ้า¹⁷ จงนำทุกสิ่งที่มีชีวิตของเนื้อหนังทั้งหมดที่อยู่กับเจ้า ออกไปกับเจ้าคือคอกทั้งหลาย สัตว์ต่าง ๆ และสัตว์เลื้อยคลานทุกชนิดที่เลื้อยคลานบนแผ่นดิน ดังนั้นพวกมันทั้งหลายจะเติบโตเพิ่มจำนวนขึ้นของสิ่งที่มีชีวิตอย่างมากมายทั่วพื้นแผ่นดิน แพร่พันธุ์ และเพิ่มจำนวนบนแผ่นดิน"¹⁸ ดังนั้นโนอาห์ได้ออกไปกับบรรดาบุตรของเขา ภรรยาของเขา และภรรยาทั้งหลายของพวกบุตรชายของเขา พร้อมกับเขา¹⁹ ทุกสิ่งที่มีชีวิต ทุกสิ่งที่เลื้อยคลาน และนกทุกตัว ทุกสิ่งที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดินตามพันธุ์ของพวกมัน ได้ออกจากเรือ

²⁰โนอาห์ได้สร้างแท่นบูชาแด่พระยาห์เวห์ เขาได้นำสัตว์สะอาดบางตัว และนกที่สะอาดบางตัว และเผ่าบูชาบนแท่นบูชาขึ้น²¹ พระยาห์เวห์ทรงได้กลิ่นที่พอพระทัย และตรัสในพระทัยของพระองค์ว่า "เราจะไม่แช่งสาปแผ่นดินอีก เพราะถึงแม้ว่ามนุษย์มีจิตใจที่โหดเหี้ยมไปในทางที่ชั่วร้ายมาตั้งแต่เด็ก หรือจะไม่ทำลายทุกสิ่งที่มีชีวิตอย่างที่เราได้เคยทำอีก²² トラบใดที่พื้นแผ่นดินยังคงอยู่ ฤดูหว่านและฤดูเก็บเกี่ยว เย็นและร้อน ฤดูร้อนและฤดูหนาว และกลางวันและกลางคืนจะยังคงมีเรื่อยไปตราบนั้น"

Chapter 9

¹จากนั้นพระเจ้าได้ทรงอวยพรโนอาห์และบุตรทั้งหลายของเขา และได้ตรัสกับพวกเขาว่า "จงมีลูกดก ทวีมากขึ้น และเต็มแผ่นดิน"² ความหวาดกลัวต่อเจ้าและความเกรงกลัวต่อเจ้าจะมีเหนือสัตว์ทุกตัวที่มีชีวิตบนพื้นแผ่นดิน เหมือนนกทุกตัวของท้องฟ้า เหนือทุกสิ่งที่เลื้อยคลานบนพื้นดิน และเหนือปลาทั้งหมดแห่งท้องทะเล พวกมันทั้งหมดได้ถูกมอบไว้ในมือเจ้า³ สิ่งเคลื่อนไหวทุกสิ่งที่มีชีวิตอยู่จะเป็นอาหารสำหรับเจ้า บัดนี้เราให้ทุกสิ่งแก่เจ้า เหมือนที่เราได้ให้พืชสีเขียวแก่เจ้า⁴ แต่เจ้าต้องไม่กินเนื้อกับชีวิตของมัน คือเลือดของมัน ในเนื้อนั้น⁵ แต่สำหรับเลือดของเจ้า ชีวิตที่อยู่ในเลือดของเจ้า เราจะเรียกค่าตอบแทน จากมือของสัตว์ทุกตัว เราจะเรียกค่าตอบแทนจากมือของมนุษย์ใด ๆ นั่นคือจากมือของใครก็ตามผู้ซึ่งฆ่าพี่น้องของเขา เราจะเรียกคืนเพราะชีวิตของคน ๆ นั้น⁶ ใครก็ตามที่ฆ่ามนุษย์เลือดไหล เลือดของเขาจะไหลโดยมนุษย์ด้วย เพราะว่ามนุษย์อยู่ในพระฉายาของพระเจ้าที่พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์⁷ สำหรับพวกเจ้าจงแพร่พันธุ์ และเพิ่มจำนวนขึ้น แพร่ออกไปทั่วแผ่นดิน และทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน"

⁸จากนั้นพระเจ้าได้ตรัสกับโนอาห์ และกับบุตรชายทั้งหลายของเขาที่อยู่กับเขา ตรัสว่า⁹ "จงฟัง สำหรับเรา เราจะยืนยันพันธสัญญาของเรากับเจ้า และเชื้อสายของเจ้าหลังจากเจ้า¹⁰ และสรรพสิ่งที่ชีวิตที่อยู่กับเจ้า กับนกทั้งหลาย สัตว์เลี้ยง และสรรพสิ่งที่แผ่นดินที่อยู่กับเจ้า จากทั้งหมดที่ออกมาจากเรือถึงสรรพสิ่งที่ชีวิตบนแผ่นดิน¹¹ เรายืนยันพันธสัญญาของเราที่มีกับเจ้า คือเนื้อหนังทั้งหมดจะไม่ถูกทำลายโดยน้ำท่วมอีก จะไม่มีน้ำท่วมทำลายแผ่นดินอีก"¹² พระเจ้าตรัสว่า "นี่คือเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาซึ่งเราได้ทำขึ้นระหว่างเรากับเจ้า และทุกสิ่งที่มีชีวิตที่อยู่กับเจ้า สำหรับคนทุกชั่วอายุ¹³ เราได้ตั้งรุ้งกินน้ำของเราไว้ที่เมฆ และนี่จะเป็นเครื่องหมายของพันธสัญญาระหว่างเราและแผ่นดิน¹⁴ จะเป็นเช่นนั้นเมื่อเราให้มีเมฆเหนือแผ่นดิน และเห็นรุ้งกินน้ำที่เมฆนั้น¹⁵ เราก็จะระลึกถึงพันธสัญญาของเราที่ได้ทำระหว่างเรากับเจ้า และทุกสิ่งที่มีชีวิตแห่งเนื้อหนัง น้ำจะไม่ท่วมทำลายเนื้อหนังทั้งหมด¹⁶ รุ้งกินน้ำจะอยู่ที่เมฆ และเราจะเห็นเพื่อที่จะระลึกถึงพันธสัญญานี้ระหว่างพระเจ้าและทุกสิ่งที่มีชีวิตของเนื้อหนังทั้งหมดซึ่งอยู่บนแผ่นดิน"¹⁷ จากนั้นพระเจ้าได้ตรัสกับโนอาห์ว่า "นี่คือเครื่องหมายของพันธสัญญาที่เราได้ยืนยันไว้แล้วระหว่างเรากับเนื้อหนังทั้งหมดที่อยู่บนแผ่นดิน"

¹⁸บุตรทั้งหลายของโนอาห์ที่ออกมาจากเรือ คือ เซม ฮาม และยาเฟท ฮามเป็นบิดาของคานาอัน¹⁹ ทั้งสามคนนี้เป็นบุตรของโนอาห์ และด้วยพวกเขาเหล่านี้ทำให้พื้นแผ่นดินทั้งหมดเต็มไปด้วยประชาชน

²⁰โนอาห์ได้เริ่มเป็นชาวสวน เขาได้ทำสวนองุ่น²¹ เขาได้ดื่มเหล้าองุ่นและเมา เขาได้นอนเปลือยกายอยู่ในเต็นท์ของเขา²² จากนั้นฮาม บิดาของคานาอัน มาเห็นการเปลือยกายของบิดา และได้ไปบอกพี่น้องของเขาที่อยู่ข้างนอก²³ ดังนั้นเซม และยาเฟทจึงได้เอาเสื้อคลุมยาว และพาดบนบ่าของพวกเขาทั้งสอง และเดิน

ถอยหลังเข้าไป และปกปิดการเปลือยกายของบิดาของพวกเขา พวกเขาได้หันหน้าไปทางอื่น ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้เห็นการเปลือยกายของบิดาของพวกเขา²⁴เมื่อโนอาห์ตื่นขึ้นจากการเมาของเขา เขาได้รู้ถึงสิ่งที่บุตรชายคนสุดท้ายทำกับเขา²⁵ดังนั้นเขาจึงได้พูดว่า "คานาอันจงถูกแช่งสาป ให้เป็นคนใช้ของคนรับใช้ทั้งหลายของพวกพี่น้องเขา"²⁶เขายังพูดด้วยอีกว่า "ขอให้พระยาเวห์ พระเจ้าของเซมได้รับการสรรเสริญ และให้คานาอันเป็นคนรับใช้ของเขา"²⁷ขอให้พระเจ้าเพิ่มอาณาเขตของยาเฟธ และให้เขาส่งบ้านในถิ่นที่ทั้งหลายของเซม ให้คานาอันเป็นคนใช้ของเขา"²⁸หลังจากน้ำท่วม โนอาห์มีชีวิตอยู่ได้อีกสามร้อยห้าสิบปี²⁹รวมโนอาห์มีอายุได้เก้าร้อยห้าสิบปี และจากนั้นเขาก็ตาย

Chapter 10

¹เหล่านี้คือเชื้อสายของบุตรชายทั้งหลายของโนอาห์ คือ เซม ฮามและยาเฟธ พวกเขาได้ให้กำเนิดบุตรชายทั้งหลายหลังน้ำท่วม

²บุตรชายทั้งหลายของยาเฟธคือโกเมอร์ มาโคก มาดัย ยาวาน กูบิล เมเซค และทราส³บุตรชายทั้งหลายของโกเมอร์คือ อัสเคนิซ ร์ฟาห์ และโทการมาห์⁴บุตรชายทั้งหลายของยาวานคือ เฮสิซาร์ ทาริช คิทธิม และโดดานิม⁵จากคนเหล่านี้ ประชาชนตามชายฝั่งได้แยกและเข้าไปในแผ่นดินของพวกเขา แต่ละคนตามภาษาของตน ตามตระกูล โดยประชาติทั้งหลายของพวกเขา

⁶บุตรชายทั้งหลายของฮามคือคูช มีสรายิม พูต และคานาอัน⁷บุตรชายทั้งหลายของคูชคือ เส-บา ฮาวิลาร์ สับกาห์ ราอามาห์ และสับเกคา บุตรชายทั้งหลายของราอามาห์คือ เซบา และเดดาน⁸คูชเป็นบิดาของนิมโรดซึ่งเป็นผู้พิชิตคนแรกของแผ่นดิน⁹เขาเป็นนายพรานที่ทรงพลังต่อพระพักตร์พระยาเวห์ นั่นคือที่มาของคำพูดที่ว่า "เหมือนนิมโรด นายพรานที่ทรงพลังต่อพระพักตร์พระยาเวห์"¹⁰ศูนย์กลางของอำนาจแห่งแรกของเขาคือเมืองบาบิโลน เมืองเอเรก เมืองอัคคัต และเมืองคาลเนห์ในแผ่นดินชินาร์¹¹นอกจากแผ่นดินนั้นเขาได้ไปยังอัสซีเรียและสร้างเมืองนีนะเวห์ เมืองเรโหโบกอร์ เมืองคาลาห์¹²และเมืองเรเสน ซึ่งอยู่ระหว่างเมืองนีนะเวห์และเมืองคาลาห์ มันเป็นเมืองใหญ่¹³มีสรายิมได้ให้กำเนิดคนลูติม คนอานามิม คนเลหะบิม คนบัฟกูอิม¹⁴คนปิกรุสุม คนคัสลูอิม(ต้นตระกูลคนฟิลิสเตีย) และคนคัมโฟทริม

¹⁵คานาอันเป็นบิดาของโซดอนซึ่งเป็นบุตรคนแรกของเขา และเฮก¹⁶และคนเยนุส คนอาโมไรต์ คนเกอร์กาซี¹⁷คนฮิไวต์ คนอารคี คนสินี¹⁸คนอารวัต คนเศเมอร์ และคนฮามิธ ภายหลังตระกูลของคนคานาอันได้ขยายออกไป¹⁹อาณาเขตของคนคานาอันเริ่มจากเมืองโซดอน ไปทางเมืองเกรราห์ ไกลไปจนถึงเมืองกาซา และไปทางเมืองโซโดม เมืองโมราห์ เมืองอัดมาห์ และเมืองเศบียิมไปไกลจนถึงเมืองลาซา²⁰เหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของฮามโดยตระกูลของพวกเขา โดยภาษาของพวกเขา ในแผ่นดินของพวกเขาและในประชาติทั้งหลายของพวกเขา

²¹เซม พี่ชายคนโตของยาเฟธได้ให้กำเนิดบุตรชายทั้งหลายด้วย²²เซมเป็นบรรพบุรุษของคนเอเบอร์ทั้งหมด บุตรชายทั้งหลายของเซมคือ เอลาม อัสซูร์ อารปักชาด ลูด และอารัม²³บุตรชายทั้งหลายของอารัมคือ อูส ฮูล เทเรอร์ และบัส²⁴อารปักชาดได้ให้กำเนิดเชลาห์ และเชลาห์ได้ให้กำเนิดเอเบอร์²⁵เอเบอร์มีบุตรชายสองคน คนหนึ่งชื่อเพลเกเพราะว่าในสมัยของเขาได้มีการแบ่งแยกแผ่นดิน น้องชายของเขาชื่อโยกทาน²⁶โยกทานได้ให้กำเนิดอัลมอดัต เซเลฟ อาซารมาเวก เยราห์²⁷ฮาโดรัม อุซาล ดิคลาห์²⁸โฮบาล อาบีมาเอล เซบา²⁹โอเฟอร์ ฮาวิลาร์ และโยบับ ทั้งหมดเหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของโยกทาน³⁰ดินแดนของพวกเขาเริ่มจากเมืองเมซาไปทางเสฟาร์ ภูเขาทางทิศตะวันออก³¹คนเหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของเซม ตามตระกูลของพวกเขาและภาษาต่าง ๆ ของพวกเขา ในแผ่นดินของพวกเขากันหลาย ตามประชาติทั้งหลายของพวกเขา

³²เหล่านี้คือตระกูลของบุตรชายทั้งหลายของโนอาห์ ตามพงศ์พันธุ์ของพวกเขา โดยประชาติทั้งหลายของพวกเขา จากพวกเขาเหล่านี้ประชาติทั้งหลายได้แบ่งแยกและไปทั่วแผ่นดินหลังน้ำท่วม

Chapter 11

¹เมื่อนั้นคนทั้งแผ่นดินใช้ภาษาและคำศัพท์เดียวกันในขณะพวกเขาได้เดินทางไปทางตะวันออก พวกเขาได้พบที่ราบในแผ่นดินชินาร์ และพวกเขาจึงได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่นั่น²พวกเขาได้พูดกันว่า "มาเถิด ให้เราป็นอิฐ และเผาอิฐให้สุก" พวกเขาใช้อิฐแทนก้อนหิน และนำบดินแทนปูน³พวกเขาได้พูดว่า "มาเถิด ให้พวกเราสร้างเมือง และหอคอยซึ่งมียอดถึงท้องฟ้าด้วยพวกเราเอง และให้เราสร้างชื่อสำหรับพวกเราเอง ถ้าเราไม่สร้าง เราจะถูกทำให้กระจัดกระจายไปทั่วแผ่นดิน"⁴ดังนั้นพระยาเวห์จึงได้เสด็จลงมาเพื่อทอดพระเนตรเมืองและหอคอยนั้นซึ่งพงศ์พันธุ์ของอาดัมได้สร้างขึ้น⁵พระยาเวห์ได้ตรัสว่า "ดูเถิด พวกเขาเป็นประชาชนหนึ่งเดียว มีภาษาเดียว และพวกเขากำลังเริ่มต้นทำสิ่งนี้ ในไม่ช้าสิ่งที่พวกเขาตั้งใจจะทำ จะไม่มีอะไรที่เป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขา⁶มาเถิด ให้พวกเราลงไปและทำให้ภาษาของพวกเขาวุ่นวายที่นั่น เพื่อที่ว่าพวกเขาจะไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน"⁷ดังนั้นพระยาเวห์ได้ทรงกระทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปจากที่นั่น ไปทั่วพื้นแผ่นดินและพวกเขาได้หยุดการก่อสร้างเมืองนั้น⁸ดังนั้นจึงเรียกชื่อเมืองนั้นว่าบาเบล เพราะที่นั่นพระยาเวห์ได้ทรงกระทำให้ภาษาของทั้งแผ่นดินวุ่นวาย และจากที่นั่นพระยาเวห์ได้ทรงกระทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดิน

¹⁰คนเหล่านี้คือเชื้อสายของเซม เซมมีได้อายุหนึ่งร้อยปี และหลังน้ำท่วมสองปี เขาได้เป็นบิดาของอารปักชาด¹¹เซมได้มีชีวิตต่อไปอีกห้าร้อยปี หลังจากที่เขาได้เป็นบิดาของอารปักชาด เขายังได้เป็นบิดาของบุตรชายและบุตรหญิงอีกหลายคนด้วย

¹²เมื่ออารปักชาดมีชีวิตอยู่ได้สามสิบห้าปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชื่อเชลาห์¹³อารปักชาดได้มีชีวิตต่อไปอีก 403 ปี หลังจากที่เขาได้เป็นบิดาของเชลาห์ เขายังได้เป็นบิดาของบุตรชายและบุตรหญิงอีกหลายคนด้วย

¹⁴เมื่อเชลาห์มีชีวิตได้สามสิบปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชื่อเอเบอร์¹⁵เชลาห์ได้มีชีวิตต่อไปอีก 403 ปี หลังจากที่เขาได้เป็นบิดาของเอเบอร์ เขายังได้เป็นบิดาของบุตรชายและบุตรหญิงอีกหลายคนด้วย

¹⁶เมื่อเอเบอร์มีชีวิตสามสิบสี่ปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชื่อเปเลก¹⁷เอเบอร์ได้มีชีวิตต่อไปอีก 430 ปี หลังจากที่เขาได้เป็นบิดาของเปเลก เขายังได้เป็นบิดาของบุตรชายและบุตรหญิงอีกหลายคนด้วย

¹⁸เมื่อเปเลกมีชีวิตได้สามสิบปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชื่อเรอู¹⁹เปเลกได้มีชีวิตต่อไปอีก 209 ปี หลังจากที่เขาได้เป็นบิดาของเรอู เขายังได้เป็นบิดาของบุตรชายและบุตรหญิงอีกหลายคนด้วย

²⁰เมื่อเรอูมีชีวิตได้สามสิบสองปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชื่อเสรุ²¹เรอูได้มีชีวิตต่อไปอีก 207 ปี หลังจากที่เขาได้เป็นบิดาของเสรุ เขายังได้เป็นบิดาของบุตรชายและบุตรหญิงอีกหลายคนด้วย

²²เมื่อเสรุมีชีวิตได้สามสิบปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชื่อนาโฮร์²³เสรุได้มีชีวิตต่อไปอีกสองร้อยปี หลังจากที่เขาได้เป็นบิดาของนาโฮร์ เขายังได้เป็นบิดาของบุตรชายและบุตรหญิงอีกหลายคนด้วย

²⁴เมื่อนาโฮร์มีชีวิตได้ยี่สิบเก้าปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชื่อกเราห์²⁵นาโฮร์ได้มีชีวิตต่อไปอีก 119 ปี หลังจากที่เขาได้เป็นบิดาของกเราห์ เขายังได้เป็นบิดาของบุตรชายและบุตรหญิงอีกหลายคนด้วย

²⁶หลังจากที่กเราห์มีชีวิตได้เจ็ดสิบปี เขาได้เป็นบิดาของบุตรชื่ออับราม นาโฮร์ และฮาราน²⁷คนเหล่านี้เป็นเชื้อสายของกเราห์ กเราห์ได้เป็นบิดาของอับราม นาโฮร์ และฮาราน และฮารานได้เป็นบิดาของบุตรชื่อโลก²⁸ฮารานได้เสียชีวิตขณะที่กเราห์ บิดาของเขายังมีชีวิตอยู่ในแผ่นดินที่เขาเกิดคือเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย²⁹อับรามและนาโฮร์ได้แต่งงาน ภรรยาของอับรามคือซาราย และภรรยานาโฮร์คือมิลคาห์บุตรสาวของฮารานผู้เป็นบิดาของมิลคาห์ และอิสคาห์³⁰เนื่องจากซารายเป็นหมัน นางจึงไม่มีบุตร

³¹กเราห์ได้พาอับรามบุตรชายของเขา โลกบุตรชายของฮาราน บุตรชายของเขา และซาราย ลูกสะใภ้ ภรรยาของอับรามบุตรชายของเขาจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดียไปด้วยกัน เพื่อไปยังแผ่นดินคานาอัน แต่พวกเขาได้มาถึงเมืองฮาราน และพักอยู่ที่นั่น³²กเราห์มีชีวิตได้ 205 ปี และจากนั้นได้เสียชีวิตที่เมืองฮาราน

Chapter 12

¹เวลานั้นพระยาห์เวห์ได้ตรัสกับอับรามว่า "จงไปจากประเทศของเจ้า จากญาติพี่น้องของเจ้า และจากครัวเรือนของบิดาเจ้า ไปยังดินแดนที่เราจะแสดงแก่เจ้า²เราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ และเราจะอวยพรเจ้า และทำให้ชื่อของเจ้ายิ่งใหญ่ และเจ้าจะเป็นพร³เราจะอวยพรคนเหล่านั้นที่อวยพรเจ้า แต่ใครก็ตามที่ไม่ให้เกียรติเจ้า เราจะแช่งสาปเขา ผ่านทางเจ้า ครบครันทั้งหมดยกเว้นแผ่นดินจะรับพร"

⁴ดังนั้นอับรามจึงได้ไปตามที่พระยาห์เวห์ได้ทรงบอกให้เขาไป และโลกได้ไปกับเขา อับรามมีอายุได้เจ็ดสิบห้าปีเมื่อเขาออกจากเมืองฮาราน⁵อับรามได้นำซารายภรรยาของเขา โลก บุตรชายของน้องชายของเขา ภรรยาสืบทั้งหมดของพวกเขาที่พวกเขาได้สะสมไว้ และคนทั้งหลายที่พวกเขาได้มาในเมืองฮาราน พวกเขาได้ออกไปยังแผ่นดินคานาอัน และได้มาถึงแผ่นดินคานาอัน⁶อับรามได้ผ่านเข้าไปในแผ่นดินนั้น เขาไปไกลถึงเมืองเซเคม ถึงต้นโอ๊กแห่งโมเรห์ ที่เวลานั้นคนคานาอันได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น⁷พระยาห์เวห์ได้ทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสว่า "เราจะมอบแผ่นดินนี้ให้กับเชื้อสายทั้งหลายของเจ้า" ณ ที่นั้น อับรามได้สร้างแท่นบูชาแก่พระยาห์เวห์ พระองค์ผู้ได้ปรากฏแก่เขา⁸จากที่นั้น เขาได้ย้ายไปยังแถบเทือกเขา ไปทางตะวันออกของเมืองเบรเอลที่ซึ่งเขาได้ตั้งเต็นท์ของเขา โดยเมืองเบรเอลอยู่ทางตะวันตก และเมืองอัยอยู่ทางตะวันออก ที่นั้นเขาได้สร้างแท่นบูชาแก่พระยาห์เวห์ และออกพระนามของพระยาห์เวห์⁹จากนั้นอับรามยังคงได้เดินทางมุ่งหน้าไปยังเนเกบ

¹⁰ได้เกิดการกัณธการอาหารในแผ่นดิน ดังนั้นอับรามได้ลงไปยังอียิปต์เพื่อที่จะอาศัยอยู่ เพราะการกัณธการอาหารได้รุนแรงมากขึ้นในแผ่นดิน¹¹เมื่อเขาจะเข้าไปในอียิปต์ เขาได้พบกับซาราย ภรรยาของเขาว่า "ดูเถิด เราเห็นว่าเจ้าเป็นผู้หญิงสวย¹²เมื่อคนอียิปต์เห็นเจ้า พวกเขาจะพูดว่า 'นี่คือภรรยาของเจ้า' และพวกเขาจะฆ่าเรา แต่ให้เจ้ามีชีวิตรอด¹³จงพูดว่าเจ้าเป็นน้องสาวของเรา ดังนั้นจะเป็นการดีสำหรับเราเพราะเจ้า และดังนั้นชีวิตของเราจะถูกสงวนไว้เพราะเจ้า"¹⁴และก็เป็นอย่างนั้นเมื่ออับรามได้เข้าไปในอียิปต์ ชาวอียิปต์ได้เห็นว่าซารายสวยมาก¹⁵เจ้าชายของฟาโรห์ได้เห็นนาง และทูลยกย่องนางต่อฟาโรห์ นางได้ถูกนำไปยังพระราชวังของฟาโรห์¹⁶ฟาโรห์ได้ทรงดูแลอับรามเป็นอย่างดีเพราะเห็นแก่นาง และได้มอบบรรดาแกะ วัว ลาตัวผู้ คนรับใช้ชาย คนรับใช้หญิง ลาตัวเมีย และอูฐทั้งหลายให้กับเขา

¹⁷พระยาห์เวห์ได้ทรงทำให้เกิดภัยพิบัติร้ายแรงกับฟาโรห์และพระราชวงศ์ของพระองค์ เพราะซาราย ภรรยาของอับราม¹⁸ฟาโรห์ได้ทรงเรียกหาอับรามและตรัสว่า "อะไรกันนี้ เจ้าได้กระทำต่อเรา?" ทำไมเจ้าไม่บอกเราว่านางเป็นภรรยาของเจ้า?¹⁹ทำไมเจ้าจึงบอกว่า 'นางคือน้องสาวของเจ้า' ดังนั้นเราจึงนำนางมาเป็นภรรยาของเรา? ดังนั้นบัดนี้ นี่คือภรรยาของเจ้า จงนำนางไป และไปตามทางของเจ้า"²⁰จากนั้นฟาโรห์ได้ทรงออกคำสั่งแก่คนของพระองค์เกี่ยวกับเขา และพวกเขาได้ส่งเขาไปพร้อมกับภรรยาของเขา และทุกสิ่งที่เขาที่มี

Chapter 13

¹ดังนั้นอับรามได้ออกจากอียิปต์และเข้าไปยังเนเกบ คือ เขา ภรรยาของเขา และทุกสิ่งที่เขา มี และโลกก็ได้ไปกับพวกเขาด้วย²ขณะนั้นอับรามร่ำรวยมากทั้งในด้านของฝูงสัตว์เลี้ยง เจ็นและทอง³เขาได้เดินทางต่อไปจากเนเกบถึงเบรเอล ไปถึงที่ที่เขาตั้งเต็นท์ครั้งก่อน อยู่ระหว่างเมืองเบรเอลกับเมืองอัย⁴เขาไปยังที่

ที่ตั้งแก่นบูชาที่เขาได้สร้างไว้ครั้งก่อน ที่นี้อับรามได้ร้องออกพระนามพระยาห์เวห์⁶ ส่วนโลกที่เดินทางมากับอับรามก็มีฝูงสัตว์ ผู้คน และเต็นท์จำนวนมากด้วย⁶ แผ่นดินนั้นไม่กว้างขวางมากพอสำหรับพวกเขาที่จะอาศัยอยู่ใกล้กัน เพราะว่าทรัพยากรของพวกเขามีมากมาย ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอยู่ด้วยกันได้⁷ และเกิดการทะเลาะวิวาทกันระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของอับรามและคนเลี้ยงสัตว์ของโลก ในเวลานั้นคนคานาอัน และคนเปอร์เซียได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น

⁸ ดังนั้นอับรามจึงได้พูดกับโลกว่า "อย่าให้มีการทะเลาะวิวาทระหว่างเรากับเจ้า และระหว่างคนของเจ้ากับคนของเราเลย เพราะเราเป็นครอบครัวเดียวกัน"⁹ แผ่นดินทั้งหมดอยู่ต่อหน้าเจ้าแล้วมิใช่หรือ? ไปเถิด เจ้าจงแยกไปจากเรา ถ้าเจ้าไปทางซ้าย เราก็จะไปทางขวา หรือถ้าเจ้าไปทางขวา เราก็จะไปทางซ้าย"¹⁰ โลกก็นิ่งมองไปรอบ ๆ และได้เห็นว่าที่ราบของแม่น้ำจอร์แดนทั้งหมดเป็นที่น้ำบมบูรณ์ทุกแห่งไปจนถึงเมืองโสโคร์ เหมือนสวนของของพระยาห์เวห์ เหมือนแผ่นดินอียิปต์ นี่เป็นสภาพก่อนที่พระยาห์เวห์จะทำลายเมืองโสโดม และเมืองโกโมราห์¹¹ ดังนั้นโลกจึงเลือกที่ราบทั้งหมดของแม่น้ำจอร์แดนสำหรับตัวเขาเอง และได้เดินทางไปทางตะวันออก และญาติทั้งสองก็ได้แยกทางกัน¹² อับรามได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน และโลกได้อาศัยอยู่ท่ามกลางเมืองทั้งหลายของที่ราบนั้น เขาตั้งเต็นท์ของเขาอยู่ห่างไกลจากเมืองโสโดม¹³ ส่วนชาวเมืองโสโดมนั้นเป็นคนบาปชั่วร้ายต่อต้านพระยาห์เวห์

¹⁴ พระยาห์เวห์ได้ตรัสกับอับรามหลังจากที่โลกได้แยกตัวออกไปจากเขาแล้วว่า "จงมองดูจากที่ที่เจ้ากำลังยืนอยู่นี้ไปทางทิศเหนือ ทิศใต้ ทิศตะวันออก และทิศตะวันตก"¹⁵ แผ่นดินทั้งหมดที่เจ้าเห็นนี้ เราจะมอบให้แก่เจ้าและแก่เชื้อสายทั้งหลายของเจ้าตลอดไปเป็นนิรันดร์¹⁶ เราจะทำให้บรรดาเชื้อสายของเจ้ามีมากเหมือนฝูงคลีแห่งแผ่นดิน ดังนั้นถ้าใครสามารถนับฝูงคลีแห่งแผ่นดินได้ ก็จะมีเชื้อสายของเจ้าได้อีก¹⁷ จงลุกขึ้น เดินไปให้ทั่วแผ่นดินนี้ ทั้งด้านยาวและด้านกว้าง เพราะว่าเราจะมอบแผ่นดินนี้ให้เจ้า"¹⁸ ดังนั้นอับรามจึงได้ย้ายเต็นท์ของเขา และมาอาศัยอยู่ที่ต้นโอ๊กแห่งบมเร ที่ซึ่งอยู่ในเอโบรน และที่นั่นเขาได้สร้างแท่นบูชาแด่พระยาห์เวห์

Chapter 14

¹ ในรัชสมัยของอัมราเฟลกษัตริย์เมืองชินาร์ อาร์โอกษัตริย์เมืองเอลลาซาร์ เคโดร์ลาโอเมอร์กษัตริย์เมืองเอลาม และกิดาลกษัตริย์เมืองโกยิมนั้น² พวกเขาได้ทำสงครามต่อสู้กับเบ-ราซกษัตริย์เมืองโสโดม บิรซกษัตริย์เมืองโกโมราห์ ชินาบกษัตริย์เมืองออดมาห์ เซเมเบอร์กษัตริย์เมืองเศโบยิม และกษัตริย์เมืองเบ-ลา(ถูกเรียกว่า โศอาร์ ด้วย)³ ภายหลังกษัตริย์ทั้งห้าพระองค์เหล่านี้ได้ร่วมมือกันที่หุบเขาสิดติม (ถูกเรียกว่าทะเลเกลือด้วย) พวกเขาได้รับใช้เคโดร์ลาโอเมอร์มาสิบสองปี แต่ในปีที่สิบสาม พวกเขาได้ก่อการกบฏ⁴ จากนั้นในปีที่สิบสี่เคโดร์ลาโอเมอร์ และกษัตริย์ทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเขาได้มา และโจมตีคนเรฟาอิมที่เมืองอชทาโรครานอิม คนคูซิมที่เมืองฮาม คนเอมิมที่เมืองชาวเหห์คิริยาธาอิม⁵ และคนโอริที่ดินแดนภูเขาเศอริร์ของพวกเขา โกลไปถึงเมืองเอลปารานซึ่งอยู่ใกล้ทะเลทราย⁶ จากนั้นพวกเขาก็ได้กลับมาถึงเมืองเอนมิสปีก (ถูกเรียกว่าคาคาเดชด้วย) และรบชนะดินแดนทั้งหมดของคนอามาเลข และคนอาโมไรต์ที่อาศัยอยู่ที่เมืองฮาซาโชนาบาร์ด้วย⁷ จากนั้นกษัตริย์เมืองโสโดม กษัตริย์เมืองโกโมราห์ กษัตริย์เมืองออดมาห์ กษัตริย์เมืองเศโบยิม และกษัตริย์เมืองเบ-ลา (ถูกเรียกว่า โศอาร์ด้วย) ได้ออกไปและเตรียมตัวทำสงครามในหุบเขาสิดติม⁸ ต่อสู้กับเคโดร์ลาโอเมอร์กษัตริย์เมืองเอลาม กิดาลกษัตริย์เมืองโกยิม อัมราเฟลกษัตริย์เมืองชินาร์ อาร์โอกษัตริย์เมืองเอลลาซาร์ รวมเป็นกษัตริย์สี่พระองค์ต่อสู้กับกษัตริย์ห้าพระองค์⁹ ขณะนั้นหุบเขาสิดติมเต็มไปด้วยบ่อน้ำบดิน เมื่อกษัตริย์เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์หนีไปนั้น พวกเขาได้ตกลงไปในบ่อนั้น เหล่าคนที่เหลือได้หนีไปยังภูเขา¹⁰ ดังนั้นพวกเขาก็ได้ยึดเอาเสบียงอาหารและสิ่งของทั้งหมดของเมืองโสโดมและโกโมราห์ และไปตามทางของพวกเขามา¹¹ เมื่อพวกเขาจากไป พวกเขาได้จับตัวโลก หลานชายของอับรามซึ่งอาศัยอยู่ที่เมืองโสโดม และทรัพยากรทั้งหมดของพวกเขาไปด้วย

¹² มีคนหนึ่งหนีมาได้และได้มาบอกอับราม คนฮิบรู เขาอยู่ที่ต้นโอ๊กที่เป็นของบมเร คนอาโมไรต์ผู้ซึ่งเป็นพี่น้องของเอชโคส และอาเนอร คนเหล่านี้ทั้งหมดเป็นมิตรกับอับราม¹³ ในขณะนั้นเมื่ออับรามได้ยินว่าพวกศัตรูได้จับตัวญาติของเขาไป เขาได้นำผู้ชายที่ได้รับการฝึกของเขา 318 คนผู้ซึ่งเกิดในบ้านของเขา และเขาได้ไล่ตามพวกเขาไปไกลถึงเมืองดาน¹⁴ เขาได้แบ่งคนของเขาออกต่อสู้กับพวกเขาในเวลากลางคืน และโจมตีพวกเขา และไล่ตามพวกเขาไปไกลถึงเมืองโฮบาห์ซึ่งอยู่ทางเหนือของเมืองดามัสกัส¹⁵ จากนั้นเขาก็ได้นำสิ่งที่ถูกยึดคืนมาทั้งหมด และนำญาติของเขา คือ โลก และทรัพยากรของเขา รวมทั้งบรรดาผู้หญิงและคนอื่น ๆ กลับมาด้วย

¹⁶ หลังจากอับรามได้กลับมาจากการทำให้เคโดร์ลาโอเมอร์ และกษัตริย์ทั้งหลายที่อยู่ฝ่ายเขา พ่ายแพ้แล้ว กษัตริย์เมืองโสโดมได้ออกมาพบเขาที่หุบเขาชาวเหห์ (ถูกเรียกว่า หุบเขากษัตริย์ ด้วย)¹⁷ เมลคีเซเดค กษัตริย์เมืองซาเลมได้นำเอาขนมปังและเหล้าองุ่นออกมาให้ เขาเป็นปุโรหิตของพระเจ้าสูงสุด¹⁸ เขาได้อวยพรอับรามว่า "พระพรจงมีแด่อับรามโดยพระเจ้าสูงสุด ผู้ทรงสร้างท้องฟ้าและแผ่นดิน"¹⁹ สรรเสริญพระเจ้าสูงสุด ผู้ทรงทำให้ศัตรูของเจ้าอยู่ในมือของเจ้า" จากนั้นอับรามได้ถวายหนึ่งในสิบของทุกสิ่งให้แก่เมลคีเซเดค

²⁰ กษัตริย์เมืองโสโดมได้ตรัสกับอับรามว่า "จงให้ประชาชนแก่ข้า และเอาสิ่งของไปสำหรับตัวเจ้าเอง"²¹ อับรามได้พูดกับกษัตริย์เมืองโสโดมว่า "ข้าพระองค์ได้ยกมือของข้าพระองค์ต่อพระยาห์เวห์ พระเจ้าสูงสุด ผู้ทรงสร้างท้องฟ้าและแผ่นดินว่า²² ข้าพระองค์จะไม่เอาเส้นด้ายสักหนึ่งเส้น สายรัดรองเท้าสักหนึ่งเส้น หรือสิ่งใด ๆ ที่เป็นของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จะไม่สามารถตรัสได้ว่า 'เราได้ทำให้อับรามบ้างสิ่ง'²³ ข้าพระองค์จะไม่เอาอะไรเลยยกเว้นสิ่งที่บรรดาคนหนุ่มทั้งหลายได้กินและส่วนแบ่งของพวกผู้ชายที่ไปกับข้าพระองค์ ขอให้อาเนอร เอชโคส และบมเร ได้รับส่วนของพวกเขากลับคืน"

Chapter 15

¹ หลังจากสิ่งเหล่านี้แล้ว พระดำรัสของพระยาห์เวห์ได้มาถึงอับรามในนิมิต ตรัสว่า "อย่ากลัวเลยอับราม เราเป็นโล่ของเจ้าและบำเหน็จอันยิ่งใหญ่ของเจ้า"² อับรามได้กล่าวว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า พระยาห์เวห์ พระองค์จะทรงทำอะไรแก่ข้าพระองค์ ในเมื่อข้าพระองค์ยังไม่มีบุตรชาย และผู้สืบทอดมรดกของบ้านข้าพระองค์ก็คือ เอลีเอเซอร์แห่งดามัสกัสหรือ?" อับรามได้ทูลอ้อนวอนว่า "ตั้งแต่พระองค์ไม่ได้ให้ข้าพระองค์มีทายาท ดูเถิด พ่อบ้านของข้าพระองค์ก็คือผู้สืบทอดมรดกของข้าพระองค์"³ จากนั้น ดูเถิดพระดำรัสของพระยาห์เวห์ได้มาถึงเขา ตรัสว่า "คนผู้ที่ไม่ใช่ผู้รับมรดกของเจ้า แต่ผู้ที่จะมาจากร่างกายของเจ้าจะเป็นผู้

รับมรดกของเจ้า⁵ จากนั้นพระองค์ได้ทรงนำเขาออกไปข้างนอก และตรัสว่า "จงดูบนท้องฟ้า และนับดวงดาวทั้งหลาย ถ้าเจ้าสามารถนับพวกมันได้" จากนั้นพระองค์ได้ตรัสแก่เขาอีกว่า "ดังนั้นเชื้อสายของเจ้าก็จะเป็นอย่างนั้น"⁶ เขาเชื่อพระยาห์เวห์ และพระองค์ทรงถือว่านี่คือความชอบธรรมของเขา

⁷พระองค์ได้ตรัสแก่เขาว่า "เราคือพระยาห์เวห์ผู้ที่นำเจ้าออกมาจากเมืองเออร์ของคนเคลเดีย เพื่อที่จะให้แผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้า"⁸ เขาได้พูดว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า พระยาห์เวห์ ข้าพระองค์จะรู้ได้อย่างไรว่าข้าพระองค์จะได้แผ่นดินนี้เป็นกรรมสิทธิ์?"⁹ จากนั้นพระองค์ได้ตรัสสั่งเขาว่า "จงนำวีรสาวอายุสามปีหนึ่งตัว แพะตัวเมียอายุสามปีหนึ่งตัว แกะตัวผู้อายุสามปีหนึ่งตัว นกเขาหนึ่งตัว และนกพิราบหนุ่มหนึ่งตัว มาให้เรา"¹⁰ เขาได้นำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมาไว้ที่พระองค์ และตัดออกเป็นสองท่อน และวางแต่ละท่อนไว้ตรงข้ามกัน แต่เขาไม่ได้ตัดแบ่งพวกนก¹¹ เมื่อพวกนกที่ล่าเหยื่อบินโฉบลงมาบนเหล่าซากสัตว์ทั้งหลาย อับรามก็ได้จับไล่พวกมันไป

¹² จากนั้นเมื่อดวงอาทิตย์ได้กำลังคล้อยต่ำลง อับรามรู้สึกง่วงนอนและ ดูกิด ความมืดที่ลึกหล้า และน่ากลัวยิ่งได้มาปกคลุมเขาไว้¹³ พระยาห์เวห์จึงได้ตรัสกับอับรามว่า "จงรู้แน่เถิดว่าเชื้อสายทั้งหลายของเจ้าจะเป็นคนแปลกหน้าในดินแดนที่ไม่ใช่ของพวกเขา และจะต้องถูกบังคับให้เป็นทาส และกดขี่ข่มเหงเป็นเวลาสี่ร้อยปี¹⁴ เราจะพิพากษาชนชาติหนึ่งที่พวกเขาได้รับใช้ และหลังจากนั้นพวกเขาจะออกมาพร้อมกับทรัพย์สินมากมาย¹⁵ แต่เจ้าจะไปหาบรรพบุรุษของเจ้าอย่างสงบ และเจ้าจะถูกฝังเมื่ออายุมากแล้ว¹⁶ ในชั่วอายุคนที่สี่พวกเขาจะมาถึงที่นี่อีกครั้ง เพราะว่าความชั่วช้าของคนอาโมไรต์ยังไม่ถึงขีดสุด"

¹⁷ เมื่อดวงอาทิตย์ตก และมืดแล้ว ดูกิด มีหมอกควันไฟและคบเพลิงได้ผ่านไประหว่างซากสัตว์เหล่านั้น¹⁸ ในวันนั้นพระยาห์เวห์ได้ทรงกระทำพันธสัญญากับอับราม ตรัสว่า "โดยนัยนี้ เรามอบแผ่นดินนี้แก่เชื้อสายทั้งหลายของเจ้า จากแม่น้ำแห่งอีฟรตถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส¹⁹ แผ่นดินของคนเคไนต์ คนเคนีส คนฮิตไตต์²⁰ คนฮิตไทต์ คนเปอร์ซีส คนเรฟาอิม²¹ คนอาโมไรต์ คนคานออัน คนเกอร์กาซีส และคนเยนุส "

Chapter 16

¹ถึงวันนี้ ชารายภรรยาอับรามยังไม่ได้ให้กำเนิดบุตรแก่อับราม แต่นางมีคนใช้ผู้หญิงคนฮีบไตคนหนึ่งชื่อฮาการ์² ดังนั้นชารายจึงพูดกับอับรามว่า "ดูเถิด พระยาห์เวห์ไม่ทรงให้ฉันมีบุตร ไปเถิด ไปหลับนอนกับคนใช้ของฉัน บางทีฉันอาจจะมียุตรโดยนาง" อับรามก็ได้ฟังเสียงของชาราย³ นั้นเป็นเวลาสิบปีหลังจากที่อับรามได้อาศัยอยู่ในแผ่นดินคานออัน ที่ชาราย ภรรยาของอับรามได้ยกฮาการ์คนใช้ชาวฮีบไตของนางให้เป็นภรรยาของอับราม⁴ ดังนั้นเขาจึงได้หลับนอนกับฮาการ์ และนางได้ตั้งครรภ์ เมื่อนางรู้ว่านางตั้งครรภ์ นางจึงได้ดูหมิ่นนายหญิงของนาง⁵ ชารายจึงได้พูดกับอับรามว่า "ความทุกข์นี้ตกแก่ฉันเพราะท่าน ฉันได้ยกสาวใช้ของฉันไปสู่อ้อมกอดของท่าน และเมื่อนางพบว่านางตั้งครรภ์ ฉันก็ถูกดูหมิ่นในสายตาของท่าน ขอให้พระยาห์เวห์ตัดสินความระหว่างฉันกับท่าน"⁶ แต่อับรามได้พูดกับชารายว่า "นี่แน่ะ หญิงคนใช้ของเจ้าอยู่ในอำนาจของเจ้า จงกระทำกับนางในสิ่งที่เจ้าเห็นว่าดีที่สุด" ดังนั้นชารายจึงได้จัดการกับนางอย่างหนัก และนางก็ได้หนีไปจากเธอ

⁷ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ได้พบนางที่บ่อน้ำพุในถิ่นทุรกันดาร บ่อน้ำพุที่อยู่บนทางไปเมืองซูร์⁸ ท่านได้ถามว่า "ฮาการ์ คนใช้ของชาราย เจ้ามาจากไหน และเจ้ากำลังจะไปไหน?" นางจึงตอบว่า "ฉันกำลังหนีจากนายหญิงของฉัน ชาราย"⁹ ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ได้พูดกับนางว่า "จงกลับไปหานายหญิงของเจ้า และยอมอยู่ใต้อำนาจของนาง"¹⁰ จากนั้นทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์ได้พูดกับนางว่า "เราจะเพิ่มเชื้อสายของเจ้าอย่างทวีคูณ ดังนั้นพวกเขาจะมีจำนวนมากมายเกินกว่าจะนับได้"¹¹ ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์นั้นยังได้พูดกับนางอีกด้วยว่า "ดูเถิด เจ้าตั้งครรภ์ และจะให้กำเนิดบุตรชาย และเจ้าจะเรียกชื่อของเขาว่า อิชมาเอล เพราะว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงสดับฟังความทุกข์ร้อนของเจ้า"¹² เขาจะเป็นลาป่าของผู้ชาย เขาจะเป็นปรปักษ์ต่อผู้กับผู้ชายทุกคน และผู้ชายทุกคนจะเป็นปรปักษ์กับเขา และเขาจะอาศัยแยกออกจากพี่น้องทั้งหมดของเขา"¹³ จากนั้นนางได้เรียกนามนี้ต่อพระยาห์เวห์ผู้ที่ได้ตรัสแก่นางว่า "พระองค์คือพระเจ้าผู้ที่ทรงเห็นข้าพระองค์" เพราะนางได้พูดว่า "แม้ว่าหลังจากที่พระองค์ได้ทรงเห็น ข้าพระองค์ก็ยังเห็นได้จริง ๆ หรือ?"¹⁴ ดังนั้นบ่อน้ำนั้นจึงถูกเรียกชื่อว่า เบเอเอลาโฮรอย ดูกิดมันตั้งอยู่ระหว่างคาเดชกับเบเรด

¹⁵ฮาการ์ได้ให้กำเนิดบุตรชายแก่อับราม และอับรามได้ตั้งชื่อบุตรชายของเขาที่เกิดจากฮาการ์ว่า อิชมาเอล¹⁶ อับรามมีอายุได้แปดสิบหกปี เมื่อฮาการ์ได้ให้กำเนิดอิชมาเอลแก่อับราม

Chapter 17

¹เมื่ออับรามอายุได้เก้าสิบเก้าปี พระยาห์เวห์ได้ทรงปรากฏแก่อับราม และตรัสกับเขาว่า "เราเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงดำเนินต่อหน้าเรา และปราศจากที่ต่ำหน² จากนั้นเราจะยืนยันพันธสัญญาของเราแก่เจ้า และจะเพิ่มทวีให้แก่เจ้าอย่างล้นเหลือ"³ อับรามได้โน้มตัวลงหน้าจรดพื้น และพระเจ้าได้ทรงสนทนากับเขา ตรัสว่า⁴ "สำหรับเรา นี่คือนพันธสัญญาของเราแก่เจ้า เจ้าจะเป็นบิดาของชนชาติมากมาย⁵ อับรามจะไม่ใช้ชื่อของเจ้าอีกต่อไป แต่ชื่อของเจ้าจะเป็นอับราฮัม เพราะว่าเราจะให้เจ้าเป็นบิดาของชนชาติมากมาย⁶ เราจะทำให้เจ้าทวีเพิ่มขึ้นเหลือคณานับ และเราจะให้ชนชาติทั้งหลายของเจ้าเกิดขึ้น และภักดิ์ทูลถวายพระองค์จะออกมาจากเจ้า⁷ เราจะตั้งพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า และเชื้อสายทั้งหลายของเจ้าที่เกิดมาภายหลังเจ้า ตลอดทุกชั่วอายุคนของพวกเรา เป็นพันธสัญญานี้ฉันจะให้เป็นพระเจ้าของเจ้า และของเชื้อสายทั้งหลายของเจ้าที่เกิดมาภายหลังเจ้า⁸ เราจะมอบแผ่นดินที่ซึ่งเจ้าได้อาศัยอยู่แก่เจ้า และเชื้อสายทั้งหลายที่เกิดมาภายหลังเจ้า คือแผ่นดินคานออันทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์นิรันดร์ และเราจะเป็นพระเจ้าของพวกเรา"

⁹ จากนั้นพระเจ้าได้ตรัสแก่อับราฮัมว่า "สำหรับเจ้า เจ้าต้องรักษาพันธสัญญาของเรา เจ้าและเชื้อสายทั้งหลายของเจ้าที่เกิดมาภายหลังเจ้า ตลอดทุกชั่วอายุคนของพวกเรา"¹⁰ นี่คือนพันธสัญญาของเราซึ่งเจ้าต้องรักษาระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายทั้งหลายของเจ้าที่เกิดมาภายหลังเจ้า คือผู้ชายทุกคนท่ามกลางเจ้า ต้องเข้าสู่สุหนัต¹¹ เจ้าต้องเข้าสู่สุหนัตติดหนังหุ้มปลายองคชาติ และนี่จะเป็นหมายสำคัญของพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า¹² ผู้ชายทุกคนท่ามกลางเจ้าซึ่งมีอายุแปดวันต้องเข้าสู่สุหนัตตลอดทุกชั่วอายุชาติพันธุ์ของเจ้า นรีรวมถึงผู้ชายที่เกิดในครัวเรือนของเจ้า และผู้ชายที่ถูกซื้อมาจากคนต่างชาติด้วยเงิน ผู้ซึ่งไม่ใช่

เชื้อสายทั้งหลายของเจ้า¹³ผู้ชายซึ่งเกิดในครัวเรือนของเจ้า และผู้ชายที่ถูกซื้อด้วยเงินของเจ้าต้องเข้าสู่หนัด ดังนั้นพันธสัญญาของเราจะอยู่ในเนื้อหนังของเจ้า เป็นพันธสัญญานิรันดร์¹⁴ผู้ชายคนใดที่ไม่เข้าสู่หนัดตัดหิ้งหุ้มปลายองคชาตจะถูกตัดออกจากชนชาติของเขา เขาได้ละเมิดพันธสัญญาของเรา"

¹⁵พระเจ้าได้ตรัสแก่อับราฮัมว่า "สำหรับขาราย ภรรยาของเจ้า อย่าเรียกนางว่าขารายอีกต่อไป แต่ชื่อของนางจะเป็นซาร่าห์¹⁶เราจะอวยพรนาง และเราจะให้บุตรชายคนหนึ่งจากนางแก่เจ้า เราจะอวยพรนาง และนางจะเป็นมารดาของชนชาติทั้งหลาย กษัตริย์ทั้งหลายของปวงชนจะมาจากนาง"¹⁷จากนั้นอับราฮัมได้ก้มลง หน้าจรดพื้นดิน และหัวเราะ และพูดในใจของเขาว่า "ผู้ชายที่อายุหนึ่งร้อยปีจะมีบุตรได้หรือ? ขาร่าห์ซึ่งมีอายุเก้าสิบปีจะให้กำเนิดบุตรชายได้หรือ?"¹⁸อับราฮัมได้ทูลพระเจ้าว่า "โอ ขอให้อิซมาเอลมีชีวิตอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์"¹⁹พระเจ้าได้ตรัสว่า "ไม่ใช่เช่นนั้น แต่ขาร่าห์ ภรรยาของเจ้าจะให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้า และเจ้าต้องตั้งชื่อเขาว่า อิสอัค เราจะตั้งพันธสัญญาของเรากับเขาเป็นพันธสัญญานิรันดร์กับเชื้อสายทั้งหลายของเขาที่เกิดภายหลังเขา"²⁰สำหรับอิซมาเอลนั้น เราได้ฟังเจ้า ดูเถิดเราจะอวยพรเขา และจะทำให้เขามีเพิ่มมากขึ้น และจะทวีคูณอย่างมากมายแก่เขา เขาจะเป็นบิดาของผู้มีสิบสองเผ่า และเราจะทำให้เขาเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่²¹แต่พันธสัญญาของเรา เราจะตั้งไว้กับอิสอัคผู้ซึ่งขาร่าห์จะให้กำเนิดแก่เจ้า ในเวลานี้ ในปีหน้า "

²²เมื่อพระองค์ทรงกล่าวกับเขาเสร็จแล้ว พระเจ้าจึงไปจากอับราฮัม²³จากนั้นอับราฮัมได้นำอิซมาเอล บุตรชายของเขา และคนเหล่านั้นทั้งหมดที่เกิดในครัวเรือนของเขา และคนเหล่านั้นทั้งหมดที่ถูกซื้อด้วยเงินของเขา ผู้ชายทุกคนในท่ามกลางครัวเรือนของอับราฮัม ให้มาเข้าสู่หนัดตัดหิ้งหุ้มปลายองคชาตในวันเดียวกันที่พระเจ้าได้ตรัสแก่เขา²⁴อับราฮัมอายุได้เก้าสิบเก้าปีเมื่อเขาเข้าสู่หนัดตัดหิ้งหุ้มปลายองคชาต²⁵อิซมาเอลบุตรของเขายาวได้สิบสามปีเมื่อเขาเข้าสู่หนัดตัดหิ้งหุ้มปลายองคชาต²⁶ในวันเดียวกันนั้นทั้งอับราฮัม และอิซมาเอลบุตรชายของเขาได้เข้าสู่หนัด²⁷ผู้ชายทั้งหมดในครัวเรือนของเขาได้เข้าสู่หนัดกับเขา รวมทั้งคนเหล่านั้นที่เกิดในครัวเรือนนั้น และคนเหล่านั้นที่ถูกซื้อมาจากคนต่างชาติด้วยเงิน

Chapter 18

¹พระยาห์เวห์ได้ทรงปรากฏแก่อับราฮัมที่หุบต้นไม้ของมัมเร ในเวลาอากาศร้อนของวัน ในขณะที่เขานั่งอยู่ที่ประตูเต็นท์เขาเงยหน้าขึ้นมองดู นีแ่ะเขาเห็นผู้ชายสามคนกำลังยืนอยู่ตรงข้ามกับเขา เมื่ออับราฮัมได้เห็นพวกเขา อับราฮัมได้วิ่งจากประตูเต็นท์ไปพบพวกเขา และโน้มตัวลงถึงดิน²เขาได้พูดว่า "นายท่าน ถ้าข้าพเจ้าเป็นที่โปรดปรานในสายตาของท่าน ขออย่าได้ผ่านไประยะที่ผู้รับใช้ของท่าน³ขอให้ข้าพเจ้าได้นำเอาน้ำมาให้นายท่านสักเล็กน้อย ล้างเท้าของท่าน ให้ท่านได้พักผ่อนได้ตั้งไม้⁴ให้ข้าพเจ้านำอาหารสักเล็กน้อยมาให้ ดังนั้นท่านจะได้กระทำให้ท่านเองสดชื่นขึ้น หลังจากนั้นท่านค่อยเดินทางต่อไป เพราะท่านได้แวะมาเยี่ยมเยียนผู้รับใช้ของท่าน" พวกเขาตอบว่า "จงทำตามที่เราพูดเถิด"⁵แล้วอับราฮัมได้รับเขาไปในเต็นท์ ไปหาซาร่าห์ และพูดว่า "รับหน่อย เอาแป้งอย่างดีสามถึง นวดและทำขนมปัง"⁶จากนั้นอับราฮัมได้วิ่งไปที่ทุ่งสัตว์ และนำเอาลูกวัวที่ยังอ่อนและดี มาให้คนใช้ และเขาได้รีบที่จะจัดเตรียมทำเป็นอาหาร⁷เขาได้เอานม และน้ำมัน และลูกวัวที่ได้จัดทำไว้แล้ว และวางอาหารนั้นต่อหน้าพวกเขา และเขาได้ยืนอยู่ข้างพวกเขาได้ตั้งไม้ในขณะที่ยังกินอาหาร

⁸พวกเขาได้พูดกับเขาว่า "ซาร่าห์ ภรรยาของเจ้าอยู่ไหน?" เขาตอบว่า "ที่นั่น อยู่ในเต็นท์"⁹เขาได้พูดว่า "แต่เดี๋ยวก่อน เราจะกลับมาหาเจ้าในฤดูใบไม้ผลิและฤดูร้อน ซาร่าห์ ภรรยาของเจ้าจะมีบุตรชาย" ซาร่าห์กำลังฟังอยู่ที่ประตูเต็นท์ซึ่งอยู่ข้างหลังเขา¹⁰ขณะนั้นอับราฮัมและซาร่าห์แก่ มีอายุมากแล้ว และซาร่าห์ก็มีอายุมากเกินกว่าที่จะมีบุตรได้¹¹ดังนั้นซาร่าห์จึงหัวเราะกับตัวเองและพูดกับตัวเองว่า "หลังจากที่ฉันหมดแรงแล้ว และเจ้านายของฉันก็แก่แล้ว ฉันจะมีความยินดีในเรื่องนี้อีกหรือ?"¹²พระยาห์เวห์จึงตรัสแก่อับราฮัมว่า "ทำไมซาร่าห์หัวเราะและพูดว่า 'ฉันจะให้กำเนิดบุตรคนหนึ่งจริงหรือ ในเมื่อฉันแก่แล้ว?'¹³มีอะไรที่ยากเกินไปสำหรับพระยาห์เวห์หรือ? ในเวลาที่เรารู้ได้กำหนด ในฤดูใบไม้ผลิ เราจะกลับมาหาเจ้า ประมาณเวลานี้ ในปีหน้าซาร่าห์จะให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง"¹⁴ซาร่าห์ได้ปฏิเสธและพูดว่า "ข้าพระองค์ไม่ได้หัวเราะ" เพราะนางหวาดกลัว พระองค์ทรงตอบว่า "อย่าเลย เจ้าได้หัวเราะ"

¹⁵แล้วผู้ชายเหล่านั้นจึงได้ลุกขึ้นจากไป และมองลงไปที่ย่างเมืองโสโดม อับราฮัมไปกับพวกเขาเพื่อมองดูพวกเขาไปตามทาง¹⁶แต่พระยาห์เวห์ได้ตรัสว่า "ควรหรือที่เราจะปิดบังอับราฮัมในสิ่งที่เราจะทำ"¹⁷เพราะว่าอับราฮัมจริง ๆ แล้วจะเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่และมีอำนาจมาก และชนชาติทั้งหมดของแผ่นดินจะได้รับพรเพราะเขา?¹⁸เพราะว่าเราได้อิสรภาพเขา ดังนั้นเขาจะสั่งสอนบุตรทั้งหลายของเขา และครัวเรือนของเขาที่จะมาภายหลังเขาให้ถือรักษาทางของพระยาห์เวห์ เพื่อกระทำความชอบธรรมและยุติธรรม ดังนั้นพระยาห์เวห์จะให้แก่อับราฮัมตามที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขาแล้วนั้น"¹⁹จากนั้นพระยาห์เวห์ได้ตรัสว่า "เพราะว่ามิใช่เสียงเรียกร้องกล่าวโทษเมืองโสโดม และเมืองโกโมราห์อย่างมากมาย และเพราะว่าความบาปของพวกเขาชั่วร้ายแรง²⁰บัดนี้เราจะลงไปนั้นและดูตามเสียงเรียกร้องกล่าวโทษเมืองนั้นที่มาถึงเรา ดูว่าพวกเขาได้ทำบาปอย่างนั้นจริงไหม ถ้าไม่ เราก็คงรู้"

²¹ดังนั้นพวกผู้ชายได้หันไปจากที่นั่น และมุ่งตรงไปยังเมืองโสโดม แต่อับราฮัมยังคงยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์²²จากนั้นอับราฮัมได้เข้ามาใกล้และทูลถามว่า "พระองค์จะทรงทำลายล้างคนชอบธรรมพร้อมกับคนอธรรมหรือ?"²³บางทีอาจจะมิใช่คนอธรรมห้าสิบคนในเมืองนั้น พระองค์จะทรงทำลายเมืองนั้นและจะไม่ละเว้นเมืองนั้นเพราะคนชอบธรรมห้าสิบคนที่อยู่ที่นั่นหรือ?"²⁴ขอให้มันอยู่ห่างไกลจากพระองค์ที่จะทรงกระทำสิ่งนั้นคือ การฆ่าคนชอบธรรมพร้อมกับคนอธรรม ดังนั้นควรหรือที่คนชอบธรรมจะถูกกระทำแบบเดียวกันกับคนอธรรม ขอให้มันอยู่ห่างไกลจากพระองค์เถิด ผู้พิพากษาของแผ่นดินทั้งหมดจะไม่ทำอะไรที่ยุติธรรมหรือ?"²⁵พระยาห์เวห์ได้ตรัสว่า "หากเราพบคนชอบธรรมห้าสิบคนในเมืองโสโดม เราจะละเว้นเมืองนั้นทั้งเมืองเพื่อเห็นแก่พวกเขา"²⁶อับราฮัมได้ตอบและทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์ขอพระกรุณาที่จะทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ แม้ข้าพระองค์จะเป็นเพียงธุลี และข้าพเจ้า²⁷ถ้าหากมีคนชอบธรรมน้อยกว่าห้าสิบคนไปห้าคน พระองค์จะทรงทำลายเมืองทั้งเมืองเพราะขาดไปห้าคนนั้นหรือไม่? " พระองค์ได้ตรัสว่า "เราจะไม่ทำลายเมืองนั้นถ้าเราพบสี่สิบห้าคนนั้น"²⁸เขาได้ทูลกับพระองค์อีกครั้ง และได้ทูลว่า "และถ้าพบสี่สิบคนนั้นเล่า" พระองค์ได้ตรัสตอบว่า "เราจะไม่ทำลายมันเพราะเห็นแก่สี่สิบคนนั้น"²⁹เขาได้ทูลว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงพระกรุณาอย่าทรงกริ้วเลย ข้าพระองค์ขอทูลว่า บางทีอาจจะพบสามสิบคนนั้น" พระองค์ตรัสตอบว่า "เราจะไม่ทำลายมันถ้าเราพบสามสิบคนนั้น"³⁰เขาได้ทูลว่า "ดูเถิด ข้าพระองค์ขอทรงพระกรุณาที่จะทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ บางทีอาจจะพบยี่สิบคนนั้น" พระองค์ตรัสตอบว่า "เราจะไม่ทำลายเมืองนั้นเพราะเห็นแก่ยี่สิบคนนั้น"³¹เขาได้ทูลว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าขอทรงพระกรุณาอย่าทรงกริ้ว และข้าพระองค์ขอทูลครั้งนี้เป็นครั้งสุดท้าย บางทีอาจจะพบสิบคนนั้น" แล้วพระองค์ได้ตรัสว่า "เราจะไม่ทำลายเมืองนั้นเพราะเห็นแก่สิบคนนั้น"³²พระยาห์เวห์ได้เสด็จไปทันทีเมื่อพระองค์เสร็จสิ้นการพูดกับอับราฮัม และอับราฮัมก็ได้กลับไปบ้าน

Chapter 19

¹ทูตสวรรค์สององค์ได้มาถึงเมืองโสโดมในตอนเย็น ขณะที่โลกกำลังนั่งอยู่ที่ประตูเมืองโสโดม โลกจึงเห็นพวกเขา จึงลุกขึ้นไปพบพวกเขา และไถ่ถามตัวลงหน้าถึงพื้น² เขาพูดว่า "กรุณาเถิด เจ้านายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอเชิญท่านแวะไปยังบ้านผู้รับใช้ของท่าน พักค้างคืน และล้างเท้าของท่าน จากนั้นท่านสามารถตื่นขึ้นแต่เช้า และเดินทางต่อไป" พวกเขาตอบว่า "ไม่หรอก เราจะพักค้างคืนที่ลานเมือง"³ แต่เขาพยายามคะยั้นคะยอมากขึ้น ดังนั้นพวกเขาจึงได้ไปกับเขา และเข้าไปในบ้านของเขา เขาได้จัดเตรียมอาหาร และบึงขมนับร้อยเชื้อ และพวกเขาก็ได้กิน⁴ แต่ก่อนที่พวกเขาจะนอนลง พวกผู้ชายของเมืองนั้น พวกผู้ชายของเมืองโสโดมได้ล้อมบ้านนั้นไว้ ทั้งคนหนุ่มและคนแก่ ผู้ชายทั้งหมดจากทุกชอกทุกซอยของเมืองนั้น⁵ พวกเขาเริ่มเรียกหาโลก และได้พูดกับเขาว่า "พวกผู้ชายที่ได้เข้ามาหาเจ้าคืนนี้อยู่ไหน? จงนำพวกเขาออกมาให้เรา พวกเราจะหลับนอนกับพวกเขา"

⁶โลกจึงได้ออกไปนอกประตู ไปหาพวกเขา และได้ปิดประตูหลังจากที่เขาออกไปแล้ว⁷ เขาได้พูดว่า "ข้าพเจ้าขอรับรองพวกท่าน พี่น้องของข้าพเจ้า อย่ากระทำการชั่วร้ายอย่างนั้นเลย⁸ เกิด ข้าพเจ้ามีบุตรสาวสองคนผู้ที่ไม่เคยหลับนอนกับผู้ชายคนใดมาก่อน ข้าพเจ้าขอรับรองท่าน ข้าพเจ้าจะนำพวกเขาออกมาให้พวกท่าน และพวกท่านจะทำอะไรกับพวกเขา ก็แล้วแต่พวกท่าน เพียงแต่อย่าทำอะไรกับผู้ชายเหล่านี้ เพราะว่าพวกเขาได้มาอยู่ใต้ร่มเงาหลังคาบ้านของข้าพเจ้า"⁹ พวกเขาพูดว่า "จงถอยไป" พวกเขาพูดอีกด้วยว่า "คนนี่มาที่นี่เพื่อที่จะอาศัยอยู่ที่นี่เหมือนคนต่างชาติคนหนึ่ง แต่บัดนี้เขาได้กลายเป็นผู้พิพากษาเรา บัดนี้พวกเราจะจัดการอย่างที่เราชั่วร้ายยิ่งแก่เจ้ามากกว่าที่จะกระทำกับพวกเขา" พวกเขาได้ผลักผู้ชายคนนั้นอย่างแรง คือสู้กับโลก และเข้ามาใกล้ จวนที่จะพังประตูบ้านลง¹⁰ แต่พวกผู้ชายนั้นได้ยื่นมือออกไปถึงโลกกลับเข้ามาในบ้านและปิดประตู¹¹ จากนั้นพวกแขกของโลกได้จูโจมอย่างที่ไม่สามารถมองเห็นได้ต่อพวกผู้ชายที่อยู่นอกประตูบ้าน ทั้งคนหนุ่มและคนแก่ ดังนั้นพวกเขาจึงอ่อนแรงลงเมื่อพวกเขาได้พยายามเข้ามาที่ประตูบ้าน

¹²แล้วพวกผู้ชายนั้นได้พูดกับโลกว่า "เจ้ามีใครอยู่ที่นั่นอีกไหม? บุตรเขยทั้งหลาย บุตรชายและบุตรสาวทั้งหลาย และใครก็ตามที่เจ้ามีในเมืองนี้ จงพาพวกเขาออกจากที่นี่"¹³ เพราะว่าเราจะทำลายสถานที่นี้เพราะว่าการเรียกร้องกล่าวหาเรื่องนี้ดังมากไปถึงพระพักตร์พระยาห์เวห์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงส่งพวกเรามาทำลายเมืองนี้¹⁴ โลกได้ออกไปพูดกับพวกบุตรเขยของเขา พวกผู้ชายที่ได้สัญญาว่าจะแต่งงานกับบุตรสาวทั้งหลายของเขา และพูดว่า "เร็วๆ รีบออกไปจากที่นี่ เพราะพระยาห์เวห์กำลังจะทรงทำลายเมืองนี้" แต่สำหรับพวกบุตรเขยของเขา เขาดูเหมือนพูดเรื่องตลก

¹⁵เมื่อใกล้จะสว่าง เหล่าทูตสวรรค์ได้เร่งโลก กล่าวว่า "จงไปเถิด นำภรรยาของเจ้าและบุตรสาวสองคนที่อยู่ที่นี่ เพื่อที่จะไม่ถูกทำลายไปกับการลงโทษเมืองนี้"¹⁶ แต่เขาลังเล พวกผู้ชายนั้นจึงจับมือเขา และมีมือของภรรยาของเขา และมีมือของบุตรสาวทั้งสองของเขา เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงพระกรุณาต่อเขา พวกเขาได้นำเขาทั้งหลาย และออกไปนอกเมืองนั้น¹⁷ เมื่อพวกเขาได้นำเขาทั้งหลายออกมา ผู้ชายคนหนึ่งได้พูดว่า "จงวิ่งไปเพื่อเอาชีวิตรอด อย่าหันกลับมามอง หรือหยุดพักที่ใดในที่ราบนั้น จงหนีไปยังภูเขาทั้งหลายเพื่อที่พวกเขาจะไม่ถูกกวาดล้าง"

¹⁸โลกได้พูดกับพวกเขาว่า "อย่าเลย กรุณาเถิด¹⁹ เจ้านายของข้าพเจ้า ผู้รับใช้ของท่านได้เป็นที่โปรดปรานในสายตาของท่านแล้ว และท่านได้แสดงความเมตตาที่ยิ่งใหญ่แก่ข้าพเจ้าในการช่วยชีวิตของข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถหนีไปยังภูเขาทั้งหลายได้ทั้งเพราะภัยพิบัติจะถึงข้าพเจ้าเสียก่อน และข้าพเจ้าจะตาย"²⁰ เกิดเมืองนั้น อยู่ที่นี่ อยู่ใกล้พอที่จะหนีไปที่นั่น และเป็นเมืองเล็ก ๆ กรุณานุญาตให้ข้าพเจ้าหนีไปที่นั่นเถิด (ไม่ใช่เมืองเล็กหรือ?) และชีวิตของข้าพเจ้าจะปลอดภัย"²¹ เขาได้พูดกับท่านว่า "ตกลง เรายอมรับคำร้องขอนี้ด้วย ที่เราจะไม่ทำลายเมืองที่เจ้าได้กล่าวถึง"²² เร็วเกิด จงหนีไปที่นั่น เพราะเราจะไม่สามารถทำอะไรได้นอกจากเจ้าจะไปถึงที่นั่น" ด้วยเหตุนี้เมืองนั้นจึงถูกเรียกว่า ไศฮาร์²³ ดวงอาทิตย์ขึ้นเหนือแผ่นดินเมื่อโลกได้ไปถึงเมืองไศฮาร์

²⁴จากนั้นพระยาห์เวห์ทรงได้ส่งคำเมตตากับและไฟจากท้องฟ้าลงมาเหนือเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์²⁵ พระองค์ทรงได้ทำลายเมืองเหล่านั้น และที่ราบทั้งหมด และผู้ที่อยู่ในเมืองเหล่านั้นทั้งหมด และพืชทั้งหลายที่เติบโตบนพื้นดิน²⁶ แต่ภรรยาของโลกที่อยู่ข้างหลังเขา ได้หันกลับไปมองดู และนางได้กลายเป็นเสาเกลือ²⁷ อับราฮัมได้ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และได้ไปที่ที่เขาได้ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์²⁸ เขาได้มองลงไปยังเมืองโสโดม และเมืองโกโมราห์ และแผ่นดินของที่ราบนั้นทั้งหมด เขาได้มองดู และนี่แน่ะ มีควันพุ่งขึ้นจากแผ่นดินเหมือนควันของเตาเผา

²⁹ดังนั้นเมื่อพระเจ้าทรงได้ทำลายเมืองทั้งหลายของที่ราบ พระเจ้าทรงได้ระลึกถึงอับราฮัม พระองค์ทรงได้ส่งโลกออกไปพ้นจากการทำลายล้างเมื่อพระองค์ทรงได้ทำลายเมืองทั้งหลายที่โลกได้อาศัยอยู่³⁰ โลกจึงได้ออกไปจากเมืองไศฮาร์ไปอาศัยอยู่บนภูเขากับบุตรสาวทั้งสองคนเพราะเขาหวาดกลัวที่จะอาศัยอยู่ในเมืองไศฮาร์ เหตุนี้เขาจึงได้อาศัยอยู่ในที่นั่น เขาและบุตรสาวทั้งสอง

³¹บุตรสาวคนโตได้พูดกับน้องสาวว่า "บิดาของเราอายุมากแล้ว และไม่มีผู้ชายคนใดที่จะมาหลับนอนกับเราตามธรรมเนียมประเพณีของโลก"³² มาเถิด ให้เราชักชวนบิดาดื่มเหล้าองุ่น และเราจะหลับนอนกับเขา เพื่อที่จะขยายพงศ์พันธุ์ของบิดาเรา"³³ ดังนั้นพวกเขาจึงให้บิดาของพวกเขาดื่มเหล้าองุ่นในคืนนั้น จากนั้นบุตรสาวคนโตได้เข้าไปหลับนอนกับบิดาของนาง เขาไม่รู้ว่านางได้เข้ามานอนเมื่อใด หรือนางได้ลุกออกไปเมื่อใด³⁴ ในวันต่อมาบุตรสาวคนโตได้พูดกับน้องสาวว่า "จงฟัง เมื่อคืนนี้ฉันได้หลับนอนกับบิดาของฉัน ให้เราชักชวนเขาดื่มเหล้าองุ่นอีกคืนนี้ และเจ้าควรเข้าไปและหลับนอนกับเขา ดังนั้นเราจะขยายพงศ์พันธุ์ของบิดา"³⁵ ดังนั้นพวกเขาจึงให้บิดาของพวกเขาดื่มเหล้าองุ่นในคืนนั้นด้วย และบุตรสาวคนน้องก็ได้เข้าไปและหลับนอนกับเขา เขาไม่รู้ว่านางได้เข้ามานอนเมื่อใด หรือนางได้ลุกออกไปเมื่อใด³⁶ นี้แหละบุตรสาวทั้งสองของโลกก็ได้ตั้งครรภ์โดยบิดาของพวกเขากัน³⁷ บุตรสาวคนแรกได้ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง และได้ตั้งชื่อเขาว่า โมอับ เขาได้เป็นบรรพบุรุษของคนโมอับทุกวันนี้³⁸ สำหรับบุตรสาวคนน้อง นางก็ได้ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง และได้ตั้งชื่อเขาว่า เบนอัมมี เขาได้เป็นบรรพบุรุษของคนอัมโมนทุกวันนี้

Chapter 20

¹อับราฮัมได้เดินทางจากที่นั่นไปยังแผ่นดินเนเกบ และได้อาศัยอยู่ระหว่างเมืองคาเดชกับเมืองซูร์ เขาได้เป็นคนต่างชาติดำอาศัยอยู่ในเมืองเกรา² อับราฮัมได้พูดเกี่ยวกับขาราค์ภรรยาของเขาว่า "นางคือน้องสาวของฉัน" ดังนั้นอับราฮัมเลย กษัตริย์แห่งเมืองเกราจึงได้ส่งคนของพระองค์มาและนำขาราค์ไป

³แต่พระเจ้าได้เสด็จมาหาอับราฮัมในพระสุบินในคืนนั้น และได้ตรัสกับเขาว่า "ดูเถิด เจ้าเป็นผู้ชายที่ตายแล้ว เพราะผู้หญิงผู้ที่เจ้าได้อาหมั่น นางเป็นภรรยาของผู้ชายคนหนึ่ง"⁴ ขณะนั้นอับราฮัมยังไม่ได้เข้าใกล้นาง และพระองค์จึงทูลว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงประหารชนชาติที่ขบถหรือ?" เขาเองไม่ใช่หรือที่พูดกับข้าพระองค์ว่า 'นางคือน้องสาวของฉัน'? แม้กระทั่งตัวนางเองก็ได้พูดว่า 'เขาคือพี่ชายของฉัน' ข้าพระองค์ได้กระทำการนี้ด้วยความซื่อสัตย์จากใจของข้าพระองค์ และมือที่ไร้เดียงสาของข้าพระองค์"⁶ พระเจ้าจึงได้ตรัสแก่พระองค์ในพระสุบินว่า "ถูกต้อง เรารู้ด้วยว่าเจ้าได้ทำสิ่งนี้ด้วยความซื่อสัตย์จากใจของเจ้า เราจึงได้ป้องกันเจ้าจากการทำบาปต่อท่านเราด้วย ดังนั้นเราจึงไม่ได้อนุญาตให้เจ้าแตะต้องนาง⁷ ดังนั้นจงคืนภรรยาของเจ้าไป เพราะว่าเขาเป็นผู้เผยพระวจนะ เขาจะอธิษฐานเพื่อเจ้า และเจ้าจะมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่ถ้าเจ้าไม่คืนนางไป จงรู้เถิดว่าเจ้า และคนทั้งหมดที่เป็นของเจ้าจะตายอย่างแน่นอน"

⁸อับราฮัมเลยทรงตื่นบรรทมแต่เช้าตรู่ และทรงได้เรียกข้าราชการทั้งหมดของพระองค์เข้ามาหาพระองค์เอง พระองค์ทรงได้บอกถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่พวกเขา และพวกเขาก็หลายก็หาว่ากลัว⁹ จากนั้นอับราฮัมเลยทรงได้เรียกอับราฮัมเข้ามาเฝ้า และได้ตรัสกับเขาว่า "เจ้าได้ทำอะไรกับพวกเรา? เราได้กระทำการบาปต่อลูกพี่เจ้าอย่างไร เจ้าได้นำความบาปที่ยิ่งใหญ่มาบนเรา และบนอาณาจักรของเรา? เจ้าได้กระทำการต่อเราในสิ่งที่ไม่ควรกระทำ"¹⁰ อับราฮัมเลยได้ตรัสกับอับราฮัมว่า "อะไรที่กระตุ้นเจ้าให้ทำสิ่งนี้?"¹¹ อับราฮัมได้ทูลว่า "เพราะว่าข้าพระองค์ได้คิดว่า 'แน่ทีเดียว ในสถานที่นี้คงไม่มีใครทรงกลัวพระเจ้า และพวกเขาจะฆ่าข้าพระองค์เพราะภรรยาของข้าพระองค์'¹² นอกจากนั้น ที่จริงแล้วนางคือน้องสาวของข้าพระองค์ บุตรสาวของบิดาของข้าพระองค์ แต่ไม่ใช่บุตรสาวของมารดาของข้าพระองค์ และนางก็ได้กลายเป็นภรรยาของข้าพระองค์"¹³ เมื่อพระเจ้าทรงได้กระทำให้ข้าพระองค์ออกจากบ้านของบิดาของข้าพระองค์ และได้เดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ข้าพระองค์ได้พูดกับนางว่า 'เจ้าต้องแสดงถึงความสัตย์ซื่อเช่นภรรยาของฉัน คือในทุกแห่งที่เราจะไป ให้พูดถึงฉันว่า 'เขาคือพี่ชายของฉัน'"

¹⁴จากนั้นอับราฮัมเลยทรงได้นำเอา แกะ และวัว ขี้อาสน์ชายหญิงจำนวนหนึ่ง และมอบพวกเขาแก่อับราฮัม จากนั้นพระองค์ทรงได้คืนขาราค์ ภรรยาของอับราฮัมให้กับเขา¹⁵ อับราฮัมได้ตรัสว่า "ดูเถิด แผ่นดินของเราอยู่ต่อหน้าเจ้าแล้ว จงเลือกตั้งกรากตามที่เจ้าพอใจ"¹⁶ ส่วนขาราค์ พระองค์ตรัสว่า "นี่แน่ะ เราได้ให้เงินหนึ่งพันแผ่นแก่พี่ของเจ้า เป็นค่าทำขวัญเจ้า ท่ามกลางสายตาคนทั้งหลายที่อยู่กับเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวง เจ้าได้ทำสิ่งที่ถูกต้องอย่างสมบูรณ์"¹⁷ จากนั้นอับราฮัมได้อธิษฐานต่อพระเจ้า และพระเจ้าทรงเสวยยารักหาอับราฮัม ภรรยาของเขา และกาสผู้หญิงของเขา ดังนั้นพวกเขาจึงสามารถให้กำเนิดบุตรได้¹⁸ เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงได้ทำให้ผู้หญิงทั้งหมดของครัวเรือนของอับราฮัมเป็นหมันอย่างสมบูรณ์ เพราะเรื่องขาราค์ ภรรยาของอับราฮัม

Chapter 21

¹พระยาห์เวห์ทรงเอาใจใส่ขาราค์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสว่าพระองค์จะทรงกระทำ และพระยาห์เวห์ทรงกระทำแก่ขาราค์เหมือนดังที่พระองค์ทรงได้สัญญาไว้² ขาราค์ตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่งให้แก่อับราฮัมในวัยชราของเขา ในเวลาที่กำลังเดินทางที่พระเจ้าได้ตรัสแก่เขาแล้วนั้น³ อับราฮัมตั้งชื่อบุตรชายของเขา บุตรคนเดียวที่ได้เกิดมาให้เขา ผู้ที่ขาราค์ให้กำเนิดแก่เขา คือ อิสอัค⁴ อับราฮัมได้ทำสุหนัตบุตรชายของเขา คือ อิสอัค เมื่อเขาอายุได้แปดวันตามที่พระเจ้าทรงมีพระบัญชา⁵ อับราฮัมมีอายุได้หนึ่งร้อยปีเมื่อบุตรชายของเขา คือ อิสอัคได้กำเนิดมาให้เขา⁶ ขาราค์พูดว่า "พระเจ้าทรงได้ทำให้ฉันหัวเราะ นั่นคือทุกคนที่ได้ยินจะหัวเราะกับฉัน"⁷ นางจึงพูดอีกด้วยว่า "ใครควรจะพูดกับอับราฮัมว่าขาราค์ควรเลี้ยงเด็ก และฉันยังให้บุตรชายคนหนึ่งแก่เขาในวัยชราของเขา"

⁸เด็กคนนั้นได้เติบโตและหย่านม และอับราฮัมจึงจัดงานเลี้ยงฉลองใหญ่ในวันอิสอัคหย่านม⁹ เมื่อขาราค์ได้เห็นบุตรชายของอาการ คนอียิปต์ซึ่งนางได้ให้กำเนิดแก่อับราฮัมที่กำลังล่อเลียน¹⁰ ดังนั้นนางจึงพูดกับอับราฮัมว่า "จงขับไล่นางทาสคนนี้และบุตรชายของนางไปเสีย เพราะบุตรชายของนางทาสคนนี้จะไม่เป็นผู้สืบทอดมรดกกับบุตรชายของฉันกับอิสอัค"¹¹ สิ่งนี้ทำให้อับราฮัมเป็นทุกข์ใจอย่างมากเพราะบุตรชายของเขา¹² แต่พระเจ้าได้ตรัสแก่อับราฮัมว่า "อย่าเป็นทุกข์เพราะเด็กคนนั้นเลย และเพราะหญิงรับใช้ของเจ้า จงฟังคำของนางในทุกสิ่งที่นางพูดแก่เจ้าในเรื่องนี้ เพราะโดยทางอิสอัค เชื้อสายของเจ้าจะมีชื่อเสียง¹³ เราจะทำให้บุตรชายของหญิงรับใช้คนนั้นเป็นชาติหนึ่งด้วย เพราะว่าเขาคือเชื้อสายของเจ้า"¹⁴ อับราฮัมได้ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ เอาขนมปังและน้ำหนึ่งถุงหนึ่ง และให้แก่อาการ์ วาบบนไหล่ของนาง เขาได้ให้เด็กชายนั้นแก่นาง และส่งนางไป นางได้จากไปและเดินไปอย่างไม่มีจุดมุ่งหมายในถิ่นทุรกันดารแห่งเบเออร์เซบา

¹⁵เมื่อน้ำในถุงแห้งหมด นางจึงทิ้งเด็กไว้ใต้พุ่มไม้แห่งหนึ่ง¹⁶ จากนั้นนางได้ไปและนั่งลงไม่ไกลไปจากเขา ระยะไกลประมาณลูกธนูตก เพราะนางได้พูดว่า "อย่าให้ฉันมองดูความตายของเด็กนั้น" เมื่อนางได้นั่งที่นั่นตรงข้ามกับเขานางได้ร้องเสียงดังและร่ำไห้¹⁷ พระเจ้าทรงได้สดับเสียงของเด็กนั้น และทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้เรียกอาการจากท้องฟ้า และพูดกับนางว่า "เจ้ามีปัญหาวะไร อาการ์? อย่างกลัวเลย เพราะว่าพระเจ้าทรงได้สดับเสียงของเด็กนั้นจากที่ที่เขายืน¹⁸ จงลุกขึ้น ยกเด็กนั้นขึ้น และให้กำลังใจเขา เพราะว่าเราจะทำให้เขาเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่ชนชาติหนึ่ง"¹⁹ จากนั้นพระเจ้าทรงได้เปิดตาของนาง และนางได้เห็นบ่อน้ำ นางได้ไป และเติมน้ำในถุงหนึ่งและให้เด็กนั้นดื่ม²⁰ พระเจ้าได้ประทับอยู่กับเด็กนั้น และเขาได้เติบโตขึ้น เขาได้อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร และกลายเป็นมีธนู²¹ เขาอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งปาราน และมารดาของเขาได้หาภรรยาให้เขาจากแผ่นดินอียิปต์

²²และในเวลาหนึ่งที่อับราฮัมและฟิโคลาสแม่ทัพของเขาได้กล่าวกับอับราฮัมว่า "พระเจ้าประทับอยู่กับเจ้าในทุกสิ่งที่เจ้าทำ"²³ เหตุฉะนั้นบัดนี้ จงปฏิญาณต่อเรา ณ ที่นี้โดยพระเจ้าว่าเราจะไม่ประพฤติอย่างผิดๆ กับเรา หรือกับบุตรหลานของเรา หรือกับเชื้อสายทั้งหลายของเรา จงแสดงแก่เรา และแก่ดินแดนซึ่งเจ้ากำลังอาศัยอยู่นี้ เหมือนพันธสัญญาที่สัตย์ซื่อที่เราได้แสดงต่อเจ้า"²⁴ อับราฮัมพูดว่า "ข้าพระองค์ขอปฏิญาณ"

²⁵อับราฮัมยังได้พบกับอามีเมเลคเรื่องบ่อน้ำที่ข้าราชการของอามีเมเลคได้ยึดไปจากเขา²⁶อามีเมเลคได้ตรัสว่า "เราไม่ทราบว่ามีใครได้ทำสิ่งนี้ เจ้าไม่ได้บอกเรามาก่อนหน้านี้ เราไม่เคยยินเรื่องนี้มาก่อนจนถึงวันนี้"²⁷ดังนั้นอับราฮัมจึงเอาแกะ และวัวหลายตัว และยกพวกมันให้อามีเมเลค และชายทั้งสองได้ทำพันธสัญญาต่อกัน²⁸จากนั้นอับราฮัมได้จัดเอาลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวจากฝูงแกะตามที่กำหนดไว้²⁹อามีเมเลคตรัสแก่อับราฮัมว่า "ลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวเหล่านี้ที่เจ้าได้จัดแยกตามที่กำหนดไว้ มีความหมายอะไร?"³⁰เขาก็ตอบว่า "ลูกแกะตัวเมียเจ็ดตัวเหล่านี้พระองค์จะได้รับจากมือของข้าพระองค์ นี่แหละจะเป็นพยานสำหรับข้าพระองค์ว่าข้าพระองค์ได้ขุดบ่อน้ำนี้"

³¹เขาจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เบเออร์เซบา³²เพราะว่าพวกเขาทั้งสองฝ่ายได้ปฏิญาณกันที่นั่น พวกเขาได้ทำพันธสัญญากับเบเออร์เซบา และจากนั้นอามีเมเลคและฟีโคสแม่ทัพของเขาจึงกลับไปยังแผ่นดินฟิลิสเตีย³³อับราฮัมได้ปลุกต้นสนหมอกไว้ที่เบเออร์เซบา ที่นั่นเขาได้มีสารพระยาห์เวห์ พระเจ้านิรันดร์³⁴อับราฮัมยังคงได้เป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินของฟิลิสเตียเป็นเวลาหลายวัน

Chapter 22

¹ต่อมาพระเจ้าทรงทดสอบอับราฮัม พระองค์ตรัสแก่ว่า "อับราฮัม" อับราฮัมก็ตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี้"²จากนั้นพระเจ้าตรัสว่า "จงนำบุตรชายของเจ้า บุตรชายเพียงคนเดียวของเจ้าผู้ซึ่งเจ้ารัก คืออิสอัค และไปยังแผ่นดินโมริยาห์ ถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชาบนภูเขาลูกหนึ่งที่นั่น ซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า"

³อับราฮัมจึงตื่นแต่เช้ามืด ฝูงอานลาของเขา และนำชายหนุ่มสองคนไปกับเขาด้วย พร้อมกับอิสอัคบุตรชายของเขา เขาได้ตัดไม้ฟืนเพื่อใช้สำหรับการเผาเครื่องบูชา จากนั้นจึงเริ่มเดินทางของเขาไปยังสถานที่ที่พระเจ้าทรงบอกแก่เขา⁴ในวันที่สาม อับราฮัมมองขึ้นไป และเห็นสถานที่นั้นอยู่แต่ไกล⁵อับราฮัมพูดกับพวกชายหนุ่มของเขาว่า "จงอยู่ที่นี้กับลาที่นั่น และเราทั้งคู่จะไปที่นี่ เราจะไปมีสารและกลับมาหาพวกเจ้าอีก"⁶จากนั้นอับราฮัมเอาไม้ฟืนสำหรับเผาเครื่องบูชา และวางบนอิสอัคบุตรชายของเขา เขาก็เอาไฟและมัดในมือของเขาเอง และพวกเขาทั้งสองไปด้วยกัน⁷อิสอัคพูดกับอับราฮัมบิดาของเขาว่า "บิดาของฉันท่าน" และเขาตอบว่า "เราอยู่ที่นี่ ลูกเอ๋ย" เขาพูดว่า "ดูเถิด ที่นี่มีไฟและไม้ฟืน แต่ลูกแกะสำหรับการเผาบูชาอยู่ไหน?"⁸อับราฮัมพูดว่า "ลูกเอ๋ย พระเจ้าพระองค์เองจะจัดเตรียมลูกแกะสำหรับการเผาบูชาเอง" ดังนั้นพวกเขาทั้งสองจึงออกไปด้วยกัน

⁹เมื่อพวกเขามาถึงสถานที่ซึ่งพระเจ้าทรงบอกแก่เขา¹⁰อับราฮัมได้สร้างแท่นบูชาที่นั่น และวางฟืนบนแท่นนั้น จากนั้นเขามัดอิสอัค บุตรชายของเขา และวางเขามบนแท่นบูชา บนกองฟืน¹¹อับราฮัมยื่นมือของเขาออกจับมัดเพื่อจะฆ่าบุตรชายของเขา¹²แล้วทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์เรียกเขาจากกองฟืน พูดว่า "อับราฮัม อับราฮัม" และเขาก็ตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี้"¹³ทูตสวรรค์กล่าวว่า "อย่าแตะต้องเด็กนั้น หรือทำอะไรที่จะทำร้ายเขา บัดนี้เรารู้แล้วว่าเจ้าเกรงกลัวพระเจ้า เราเห็นว่าเจ้าไม่ได้ได้หวั่นเกรงบุตรชายของเจ้า บุตรชายเพียงคนเดียวของเจ้าจากเรา"¹⁴อับราฮัมมองขึ้นไป และดูเถิด ข้างหลังเขามีแกะตัวผู้ตัวหนึ่งติดอยู่ในพุ่มไม้เพราะเขาของมันเป็น อับราฮัมจึงไปนำแกะตัวผู้นั้นมา และถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแทนบุตรชายของเขา¹⁵ดังนั้นอับราฮัมจึงเรียกสถานที่นั้นว่า "พระยาห์เวห์จะทรงจัดเตรียมไว้" และทำให้กล่าวกันในทุกวันนี้ว่า "ที่บนภูเขาของพระยาห์เวห์ จะมีการถูกจัดเตรียมไว้"

¹⁶ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์เรียกอับราฮัมครั้งที่สองจากกองฟืน¹⁷และกล่าวว่า "นี่คือคำประกาศของพระยาห์เวห์ว่า "โดยเราเอง เราปฏิญาณว่าเพราะเจ้าได้ทำในสิ่งนี้ และไม่ได้หวั่นเกรงบุตรชายของเจ้า บุตรชายเพียงคนเดียวของเจ้า¹⁸แน่นอน เราจะอวยพรเจ้า และเราจะเพิ่มเชื้อสายทั้งหลายของเจ้าอย่างมากเหมือนบรรดาดวงดาวแห่งท้องฟ้า และเหมือนทรายที่ชายทะเล และบรรดาเชื้อสายทั้งหลายของเจ้าจะยึดครองประตูเมืองของศัตรูทั้งหลายของพวกเขา¹⁹ผ่านบรรดาผู้สืบเชื้อสายของเจ้า บรรดาประชาชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินจะได้รับพระพรเพราะเจ้าเชื่อฟังเสียงของเรา"²⁰ดังนั้นอับราฮัมกลับมาหาพวกชายหนุ่มของเขา และพวกเขาเดินทางกลับไปด้วยกันถึงเมืองเบเออร์เซบา และเขาได้อาศัยอยู่ที่เมืองเบเออร์เซบา

²¹อับราฮัมได้รับการบอกเล่าว่า "มีคาคาห์ได้ให้กำเนิดบุตรทั้งหลายแก่นาโฮร์น้องชายท่านด้วย"²²พวกเขา คือ อูสนบุตรชายคนโตของเขา บุสน้องชายของเขา เคบูเอลบิดาของอารัม²³เคเสด ฮาโซ ปิลดาช ยิดลาฟ และเบรูเอล²⁴เบรูเอลได้ให้กำเนิดเรเบคคาห์ ทั้งแปดคนเหล่านี้คือบุตรที่มีคาคาห์ได้ให้กำเนิดแก่นาโฮร์ น้องชายของอับราฮัม²⁵ภรรยาของเขาคือชื่อเรอูมาห์ก็ได้ให้กำเนิดเทบะห์ กายัม ทาฮาซ และมาอาคาค

Chapter 23

¹ซาร่าห์มีชีวิตหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดปี นี่คือปีแห่งชีวิตของซาร่าห์²ซาร่าห์ตายในเมืองศรัทธาอารบา นั่นคือเฮโบรน ในดินแดนคานาอัน อับราฮัมโศกเศร้าเสียใจ และร้องไห้ให้กับซาร่าห์

³จากนั้นอับราฮัมลุกขึ้น และไปจากภรรยาที่เสียชีวิตแล้วของเขา และพูดกับบรรดาบุตรชายทั้งหลายของเขาคืออิตไทว่า⁴"ข้าพเจ้าเป็นคนต่างด้าวคนหนึ่งอยู่ท่ามกลางพวกท่าน กรุณาให้ที่ดินเป็นสุสานท่ามกลางพวกท่าน เพื่อที่ข้าพเจ้าจะได้ฝังคนตายของข้าพเจ้า"⁵บุตรชายทั้งหลายของเขาคืออิตไทตอบอับราฮัมว่า⁶"จงฟังเรา เจ้านายของเรา ท่านคือเจ้านายของพระเจ้าท่ามกลางพวกเรา จงฝังคนตายของท่านในอุโมงค์ที่ดีที่สุดของพวกเราเถิด ไม่มีใครในพวกเราจะปฏิเสธไม่ให้อุโมงค์ของท่านแก่ท่าน เพื่อที่ท่านจะฝังคนตายของท่าน"⁷อับราฮัมลุกขึ้น และก้มลงคำนับชาวแผ่นดินนั้น บุตรชายทั้งหลายของเขาคืออิตไท

⁸เขาพูดกับพวกเขา กล่าวว่า "ถ้าท่านตกลงที่จะให้ข้าพเจ้าฝังคนตายของข้าพเจ้า อย่างนั้นจงฟังข้าพเจ้า และขอรับรองเอโฟรนบุตรชายของโศหารเพื่อข้าพเจ้า⁹ขอให้เขาขายถ้ำแห่งนักเปลาห์ที่เขาเป็นเจ้าของ ซึ่งอยู่ที่ปลายนาของข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้า ขอให้เขาขายที่ดินให้ข้าพเจ้าเต็มตามราคาอย่างเปิดเผยเพื่อใช้เป็นสุสาน"¹⁰ในขณะที่นั้นเอโฟรนกำลังนั่งอยู่ท่ามกลางบุตรชายทั้งหลายของเขาคืออิตไท และเอโฟรนคนอิตไทตอบอับราฮัมให้บุตรชายทั้งหลายของเขาคืออิตไทได้ยิน คนเหล่านั้นทั้งหมดก็ได้มาที่ประตูเมืองของเขา กล่าวว่า¹¹"อย่าเลย เจ้านายของข้าพเจ้า จงฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอให้ท่าน และถ้าที่อยู่ที่นั่นแก่ท่าน

ข้าพเจ้าให้แก่ท่านต่อหน้าบรรดาบุตรชายทั้งหลายของประชาชนของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าให้ท่านใช้เป็นที่พักคนตายของท่าน"¹² อับราฮัมจึงก้มลงคำนับต่อหน้าชาวแผ่นดินนั้น

¹³เขาพูดกับเอโฟรนให้ชาวแผ่นดินนั้นได้ยิน กล่าวว่า "แต่ถ้าท่านเต็มใจ กรุณาฟังข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะจ่ายเงินสำหรับที่นาอัน จงรับเงินจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะฝังคนตายที่นั่น"¹⁴ เอโฟรนตอบอับราฮัมว่า¹⁵ "เจ้านายของข้าพเจ้า กรุณาฟังข้าพเจ้าบ้าง ที่ดินผืนหนึ่งมีค่าเป็นเงินหนักสี่ร้อยเชเชล มีอะไรระหว่างข้าพเจ้ากับท่านหรือ? จงฝังคนตายของท่านเถิด"¹⁶ อับราฮัมได้ฟังเอโฟรน และอับราฮัมก็ชั่งเงินให้แก่เอโฟรนตามจำนวนที่เขาบอกให้บุตรชายทั้งหลายของคนฮิตไทต์ได้ยิน เงินหนักสี่ร้อยเชเชลตามมาตรฐานการชั่งของพ่อค้าทั้งหลาย

¹⁷ดังนั้นที่นาของเอโฟรนที่อยู่ในมัคเปลาห์ ซึ่งอยู่ถัดจากมัมเร นั่นคือ ที่นา ถ้ำที่อยู่ที่นี่ และต้นไม้ทั้งหมดที่อยู่ในทุ่งนาอัน และรอบๆ เขตแดน¹⁸ ได้ถูกมอบให้อับราฮัมโดยการซื้อต่อหน้าบรรดาบุตรชายทั้งหลายของคนฮิตไทต์ ต่อหน้าคนเหล่านั้นทั้งหมดที่ได้มาที่ประตูเมืองของเขา¹⁹ หลังจากนั้น อับราฮัมได้ฝังซาร่าห์ภรรยาของเขาในถ้ำของที่นาของมัคเปลาห์ ซึ่งอยู่ถัดจากมัมเร นั่นคือ เอโบรน ในแผ่นดินคานาอัน²⁰ ดังนั้นที่นาและถ้ำที่นั่นถูกมอบให้อับราฮัมเป็นที่ดินที่ใช้เป็นสุสานจากบุตรชายทั้งหลายของคนฮิตไทต์

Chapter 24

¹ขณะที่อับราฮัมมีอายุมากแล้ว และพระยาห์เวห์ทรงอวยพรอับราฮัมในทุกสิ่งทุกอย่าง² อับราฮัมพูดกับคนรับใช้ของ ท่าน คนที่มีอายุมากที่สุดในครัวเรือนของท่าน และเป็นผู้ซึ่งดูแลทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านมี กล่าวว่า "จงวางมือของเจ้าไว้ข้างอ้อนของเร³ และเราจะให้เจ้าสาบานโดยพระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ และพระเจ้าแห่งแผ่นดินโลก ว่าเราจะไม่หาภรรยาให้บุตรชายของเราจากบุตรสาวทั้งหลายของคนคานาอัน ผู้ที่เราอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเขา⁴ แต่เจ้าจงไปยังดินแดนของเรา และพกวญาติของเรา และหาภรรยาให้อิสอัคนบุตรชายของเรา"

⁵คนรับใช้นั้นถามอับราฮัมว่า "ถ้าหญิงนั้นไม่เต็มใจที่จะติดตามข้าพเจ้ากลับมาแผ่นดินนี้เล่า? ข้าพเจ้าจะต้องนำบุตรชายของท่านกลับไปยังแผ่นดินที่ท่านจากมานั้นหรือ?"⁶ อับราฮัมตอบเขาว่า "ระวัง อย่าให้เจ้านำบุตรชายของเรากลับไปนั่น⁷ พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงนำเราออกมาจากบ้านของบิดา และจากแผ่นดินของพกวญาติของเรา ผู้ทรงสัญญาให้เราด้วยคำสัตย์สาบานที่หนักแน่น ตรัสว่า 'เราจะประทานแผ่นดินนี้ให้แก่ผู้ที่สืบเชื้อสายของเจ้า' พระองค์จะทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปข้างหน้าเจ้า และเจ้าจะได้ภรรยาสำหรับบุตรชายของเราจากที่นั่น⁸ แต่ถ้าหญิงนั้นไม่เต็มใจที่จะติดตามเจ้ามา นั่นก็หมายความว่าเจ้าเป็นอิสระจากคำสัตย์สาบานที่ให้กับไว้กับเรา เพียงแต่เจ้าอย่านำบุตรชายของเรากลับไปนั่น"

⁹คนรับใช้นั้นก็เอามือของเขาวางไว้ข้างอ้อนของอับราฮัม เจ้านายของเขา และสาบานต่อท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้¹⁰ คนรับใช้นั้นนำอูฐสี่ตัวของเจ้านายของเขา และออกเดินทาง เขานำของขวัญชนิดต่าง ๆ จากเจ้านายของเขาไปกับเขาด้วย เขาออกเดินทางและไปยังดินแดนอารัม นาคะราอิม ไปเมืองของนาโฮร์

¹¹เขาให้พวกอูฐผูกเข้าล่งที่ริมบ่อน้ำนอกเมืองนั้น มันเป็นเวลาเย็น เป็นเวลาที่พวกผู้หญิงจะออกไปตักน้ำ¹² เขาจึงกล่าวว่า "พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอับราฮัม เจ้านายของข้าพเจ้า ในวันที่ขอประทานความสำเร็จให้ข้าพระองค์ และสำแดงพันธสัญญาที่สัตย์ซื่อแก่อับราฮัม เจ้านายของข้าพระองค์¹³ ดูก่อน ชะนีที่ข้าพระองค์กำลังยืนอยู่ที่น้ำพุ และพวกบุตรสาวของผู้ชายทั้งหลายของเมืองนี้กำลังออกมาตักน้ำ¹⁴ ขอให้สิ่งนี้เกิดขึ้นเถิด เมื่อข้าพระองค์พูดกับหญิงสาวคนหนึ่งคนใดว่า 'ขอลดเหยือกน้ำของเจ้าลงให้เราดื่มน้ำหน่อย' และนางจะพูดกับข้าพระองค์ว่า 'จงดื่มเถิด และฉันจะเอาน้ำให้พวกอูฐของท่านด้วย' ขอให้นางเป็นผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดให้สำหรับอิสอัคนผู้รับใช้ของพระองค์ คือ ด้วยการนี้ข้าพระองค์จะรู้ว่าพระองค์ได้ทรงสำแดงพันธสัญญาที่สัตย์ซื่อแก่เจ้านายของข้าพระองค์"

¹⁵เวลาผ่านไป แม้ว่าเขายังพูดไม่จบ ดูก่อน เรเบคคาหออกมาพร้อมกับเหยือกน้ำบนไหล่ของนาง เรเบคคาห์เป็นบุตรของเบธูเอล บุตรของมิลคาห์ ภรรยาของนาโฮร์ น้องชายของอับราฮัม¹⁶ หญิงสาวนั้นสวยงามมาก และเป็นหญิงพรหมจารี ยังไม่มีผู้ชายคนใดหลับนอนกับนาง นางลงไปที่น้ำพุเอาน้ำใส่เต็มเหยือกของนาง และกลับขึ้นมา

¹⁷คนรับใช้นั้นจึงวิ่งไปหานางและพูดว่า "ขอน้ำจากเหยือกน้ำของเจ้าให้เราดื่มหน่อย"¹⁸ นางตอบว่า "จงดื่มเถิด เจ้านายของฉัน" และนางก็รินลดเหยือกน้ำลงบนมือของนาง และให้เขาดื่ม¹⁹ เมื่อนางให้เขาดื่มเสร็จแล้ว นางกล่าวว่า "ฉันจะตักน้ำให้พวกอูฐของท่านจนกว่าพวกมันจะกินอิ่มด้วย"²⁰ ดังนั้นนางจึงรับและเทน้ำจากเหยือกน้ำของนางลงในรางน้ำ และวิ่งไปที่บ่อน้ำอีกครั้งเพื่อที่จะตักน้ำ และตักน้ำสำหรับอูฐทั้งหมดของเขา²¹ ผู้ชายนั้นเฝ้าดูนางอย่างเงียบๆ เพื่อที่จะดูว่าพระยาห์เวห์ทรงทำให้การเดินทางของเขาประสบความสำเร็จหรือไม่

²²เมื่อพวกอูฐดื่มเสร็จ คนรับใช้นั้นได้เอาแหวนทองคำน้ำหนักครึ่งเชเชล สำหรับใส่ข้อมือและกำไลทองคำน้ำหนักสิบเชเชลสำหรับใส่แขนของนางออกมา²³ และถามว่า "เจ้าเป็นบุตรสาวของใคร? ขอกรุณาบอกข้าพเจ้าด้วยว่าที่บ้านบิดาของเจ้ามีห้องพักที่จะให้เราพักค้างคืนไหม?"²⁴ นางตอบเขาว่า "ฉันเป็นบุตรสาวของเบธูเอล บุตรชายของมิลคาห์ ผู้ที่นางให้กำเนิดแก่นาโฮร์"²⁵ นางบอกเขาคิดด้วยว่า "เรามีทั้งฟางข้าว และอาหารมากมาย และห้องสำหรับให้ท่านพักค้างคืนด้วย"²⁶ ผู้ชายนั้นจึงโค้งคำนับ และนมัสการพระยาห์เวห์²⁷ เขากล่าวว่า "สรรเสริญแด่พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอับราฮัม เจ้านายของข้าพเจ้า ผู้ไม่ทรงทอดทิ้งพันธสัญญาที่สัตย์ซื่อและนำเชื้อสายของพระองค์ต่อเจ้านายของข้าพเจ้า สำหรับข้าพเจ้า พระยาห์เวห์ทรงนำข้าพเจ้าตรงสู่บ้านญาติทั้งหลายของเจ้านายของข้าพเจ้า"

²⁸หญิงสาวนั้นจึงวิ่งไป และบอกให้ครัวเรือนของมารดาของนางเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด²⁹ ขณะที่เรเบคคาห์มีพี่ชายคนหนึ่ง และเขาชื่อลาบัน ลาบันวิ่งไปหาผู้ชายคนนั้น ผู้ที่อยู่ถนนทางไปน้ำพุ³⁰ เมื่อเขาเห็นแหวนใส่ข้อมือ และกำไลบนแขนน้องสาวของเขา และเมื่อเขาได้ยินเรื่องของเรเบคคาน้องสาวของเขา "นี่คือสิ่งที่ผู้ชายคนนั้นพูดกับฉัน" เขาไปหาผู้ชายคนนั้น และดูเถิด เขากำลังยืนอยู่ข้างอูฐที่น้ำพุ³¹ ลาบันจึงพูดว่า "มาเถิด ท่านคือพระพรของพระยาห์เวห์ ทำไมท่านจึงยืนอยู่ข้างนอก? เราจัดเตรียมบ้าน และที่สำหรับพวกอูฐแล้ว"

³²ผู้ชายคนนั้นมายังบ้าน และนำของลงจากหลังอูฐทั้งหลาย พวกเขารับฟางข้าวและเลี้ยงดู และน้ำถูกจัดเตรียมไว้สำหรับล้างเท้าของเขา และเท้าของพวกเขา ผู้ชายที่อยู่กับเขา³³ พวกเขาจัดตั้งอาหารต่อหน้าเขาเพื่อให้เขากิน แต่เขาพูดว่า "ข้าพเจ้าจะไม่กินจนกว่าข้าพเจ้าจะพูดในสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องพูด" ดังนั้นลาบันจึงพูดว่า "จงพูดเถิด"

³⁴เขาพูดว่า "ข้าพเจ้าเป็นคนรับใช้ของอับราฮัม³⁵ พระยาห์เวห์ทรงอวยพรอับราฮัม เจ้านายของข้าพเจ้าอย่างมากมาย และท่านเป็นผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ประทานผู้คนและฝูงสัตว์เลี้ยง เจ็น และกอง คนรับใช้ทั้งชายและหญิง และอูฐ และลาทั้งหลายแก่ท่าน³⁶ ชาราค ภรรยาของเจ้านายของข้าพเจ้าได้ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้านายของข้าพเจ้าเมื่อนางมีอายุมากแล้ว และท่านมอบทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านเป็นเจ้าของแก่เขา

³⁷นายของข้าพเจ้าให้ข้าพเจ้าสาบานว่า 'เจ้าต้องไม่หาภรรยาให้บุตรชายของเราจากบรรดานุตรสาวทั้งหลายของคนคานาอัน ซึ่งเราอาศัยอยู่ในแผ่นดินของพวกเขา³⁸ แต่เจ้าต้องไปหาครอบครัวของบิดาของเรา และญาติของเรา และหาภรรยาให้บุตรชายของเรา' ข้าพเจ้ากล่าวแก่เจ้านายของข้าพเจ้าว่า 'บางทีหญิงนั้นจะไม่ติดตามข้าพเจ้ามา'⁴⁰ แต่ท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า 'พระยาห์เวห์ ผู้ที่เราเดินอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ จะทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปกับเจ้า และพระองค์จะทรงทำให้ทางของเจ้าประสบความสำเร็จ ดังนั้นเจ้าหาภรรยาให้บุตรชายของเราจากท่ามกลางญาติของเรา และจากเชื้อสายครอบครัวของบิดาของเรา'⁴¹ แต่เจ้าจะเป็นอิสระจากคำสัตย์สาบานของเรา ถ้าเจ้ามาถึงญาติของเรา และพวกเขาไม่ให้นางแก่เจ้า ดังนั้นเจ้าจะเป็นอิสระจากคำสัตย์สาบานของเรา'

⁴²ดังนั้น วันที่ข้าพเจ้ามาถึงน้ำพุ และพูดว่า "โอ พระยาห์เวห์ พระเจ้าของอับราฮัม ของเจ้านายของข้าพเจ้า พระองค์ กรุณาเถิด ถ้าพระองค์ทรงปรารถนาที่กระทำ ให้การเดินทางของข้าพเจ้าประสบความสำเร็จ⁴³ ข้าพเจ้าขออยู่ที่ริมน้ำพุ ขอให้หญิงสาวผู้ที่ออกมาตักน้ำผู้หญิงคนนั้นผู้ซึ่งข้าพเจ้าขอพูด กับนางว่า "ขอน้ำจากเหยือกน้ำของเจ้าให้เราดื่มน้ำสักหน่อยเถิด"⁴⁴ ผู้หญิงนั้นผู้ซึ่งจะพูดกับข้าพเจ้าว่า "จงดื่มเถิด และฉันจะตักน้ำให้อูฐทั้งหลายของท่านด้วย" ขอให้นางเป็นผู้หญิงผู้ที่พระองค์ พระยาห์เวห์ ทรงเลือกให้บุตรชายของเจ้านายของข้าพเจ้า"

⁴⁵ก่อนที่ข้าพเจ้าจะพูดในใจจนจบ ดูเถิด เรเบคาห์ได้ออกมาพร้อมกับเหยือกใส่น้ำของนาง บนไหล่ของนาง และนางลงมาน้ำพุ และตักน้ำ ข้าพเจ้าจึงพูดกับนางว่า 'กรุณาให้น้ำดื่มแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด'⁴⁶ นางเอาเหยือกน้ำของนางลงจากไหล่ของนางทันที และพูดว่า 'จงดื่มเถิด และฉันจะเอาน้ำให้พวกอูฐของท่านด้วย' ดังนั้นข้าพเจ้าจึงดื่มน้ำ และนางเอาน้ำให้พวกอูฐด้วย

⁴⁷ข้าพเจ้าถามนาง และพูดว่า 'เธอเป็นบุตรสาวของใคร?' เธอตอบว่า 'บุตรสาวของเบรูเอล บุตรชายของนาโฮร์ ผู้ซึ่งมีลาคาเป็นผู้ให้กำเนิดเขา' ข้าพเจ้าจึงใส่ แหวนที่นิ้วของนาง และกำไรที่แขนของนาง⁴⁸ จากนั้นข้าพเจ้าโน้มตัวลง และนมัสการพระยาห์เวห์ และสรรเสริญพระยาห์เวห์ พระเจ้าของอับราฮัม เจ้านายของข้าพเจ้า ผู้ทรงนำข้าพเจ้ามาถูกทางให้มาพบบุตรสาวญาติของเจ้านายของข้าพเจ้าสำหรับบุตรชายของเขา⁴⁹ บัดนี้ ถ้าท่านได้จัดเตรียมที่จะปฏิบัติต่อเจ้านายของข้าพเจ้าด้วยความสัตย์ซื่อของครอบครัว และความไว้วางใจที่ทรงคุณค่า กรุณาบอกข้าพเจ้าเถิด แต่ถ้าไม่ ก็จงบอกข้าพเจ้า เพื่อที่ข้าพเจ้าจะ หันไปทางขวา หรือไปทางซ้าย"

⁵⁰จากนั้น ลาบันและเบรูเอลตอบ และพูดว่า "สิ่งนี้มาจากพระยาห์เวห์ เราไม่สามารถกล่าวแก่ท่านไม่ว่าดี หรือไม่ดี⁵¹ ดูเถิดเรเบคาห์อยู่ต่อหน้าท่านแล้ว จงรับนางและไปเถิด และนางควรจะเป็นภรรยาของบุตรชายของเจ้านายของท่าน ดังที่พระยาห์เวห์ได้ตรัส"⁵² เมื่อคนรับใช้ของอับราฮัมได้ยินถ้อยคำของพวกเขา เขาได้โน้มตัวลงถึงพื้นต่อพระยาห์เวห์⁵³ คนรับใช้นำเอาเครื่องเงิน และเครื่องทอง และเสื้อผ้า และมอบให้กับเรเบคาห์ เขาให้ของขวัญที่มีค่าแก่พี่ชายของนางและแก่มารดาของนางด้วย

⁵⁴จากนั้นเขาและพวกผู้ชายที่อยู่กับเขากินและดื่ม พวกเขาพักค้างคืนที่นั่น และเมื่อพวกเขาตื่นขึ้นในตอนเช้า เขาพูดว่า "จงส่งข้าพเจ้ากลับไปหาเจ้านายของข้าพเจ้าเถิด"⁵⁵ พี่ชายของนางและมารดาของนางพูดว่า "จงให้หญิงสาวอยู่กับเรานีกสักสองสามวัน อย่างน้อยสัปดาห์หนึ่ง หลังจากนั้นก็ค่อยให้นางไป"⁵⁶ แต่เขาพูดกับพวกเขาว่า "อย่าหน่วงเหนี่ยวข้าพเจ้าไว้เลย เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงทำให้ทางของข้าพเจ้าสำเร็จ ขอส่งข้าพเจ้าไปตามทางของข้าพเจ้าเพื่อที่ข้าพเจ้าจะกลับไปหาเจ้านายของข้าพเจ้า"

⁵⁷พวกเขาพูดว่า "เราจะเรียกหญิงสาวนั้นมา และถามนาง"⁵⁸ ดังนั้นพวกเขาเรียกเรเบคาห์มา และถามนางว่า "เจ้าจะไปกับผู้ชายคนนี้หรือไม่?" นางตอบว่า "ฉันจะไป"⁵⁹ ดังนั้นพวกเขาจึงส่งน้องสาวของพวกเขาชื่อ เรเบคาห์ ไปกับหญิงคนรับใช้ของนาง ในการเดินทางของนางกับคนรับใช้ของอับราฮัม และผู้ชายของเขา⁶⁰ พวกเขาอวยพรเรเบคาห์ และพูดแก่นางว่า "น้องสาวของเรา ขอให้เจ้าเป็นมารดาของคนนับแสน และให้เชื้อสายของเจ้ายึดครองประตูเมืองของคนเหล่านั้นที่เกลียดชังพวกเขา"

⁶¹แล้วเรเบคาห์ลุกขึ้น นางและพวกหญิงคนรับใช้ของนางขึ้นอูฐ และติดตามชายนั้นไป คนรับใช้นั้นจึงได้พาเรเบคาห์ และไปตามทางของเขา⁶² ขณะนั้นอิสอัคกำลังอาศัยอยู่ในเบเอบ และเขาเพิ่งกลับมาจากเบเอเอลาโฮรอย⁶³ อิสอัคออกไปที่ทุ่งนาในตอนเย็น เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นมอง และเห็น ดูเถิดมีอูฐหลายตัวกำลังมา⁶⁴ เรเบคาห์มองดู และเมื่อนางเห็นอิสอัค นางก็กระโดดลงจากอูฐ

⁶⁵นางพูดกับคนรับใช้นั้น "ผู้ชายคนนั้นที่กำลังเดินในทุ่งนามาเรานั้นคือใคร?" คนรับใช้ตอบว่า "นั่นคือนายของข้าพเจ้าเอง" ดังนั้นนางจึงหยิบผ้าคลุมหน้า และปิดหน้านางเอง⁶⁶ คนรับใช้นั้นเล่าทุกสิ่งที่เขากำลังทำให้อิสอัคฟัง⁶⁷ จากนั้นอิสอัคพานางไปที่เต็นท์ของชาราค มารดาของเขา เขารับเรเบคาห์ไว้ และนางก็เป็นภรรยาของเขา และเขารักนาง ดังนั้นอิสอัคได้รับการปลอบใจหลังจากที่มารดาของเขาเสียชีวิต

Chapter 25

¹อับราฮัมมีภรรยาอีกคนหนึ่ง นางชื่อเคทูราห์² นางให้กำเนิดสิมราน โยกซาน เมดาน มีเดีย อิชบาก และซูฮาห์³ โยกซานได้เป็นบิดาของเซบาและเดดาน

เชื้อสายทั้งหลายของเดดานคือคนอิสซิริเย คนเลกูช และคนเลอุม⁴ บุตรชายทั้งหลายของมิเดียนคือ เอฟาห์ เอเฟอร์ ฮาโนค อาบิดา และเอลดาอาห์ ทั้งหมดเหล่านี้คือเชื้อสายทั้งหลายของเคกูราห์

⁵อับราฮัมยกสิ่งที่เขาเป็นเจ้าของทั้งหมดให้กับอิสอัค⁶ อย่างไรก็ตามในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ เขาให้สิ่งของหลายอย่างแก่บุตรชายทั้งหลายที่เกิดจากภรรยาผู้น้อยของเขา และได้ส่งพวกเขาไปยังแผ่นดินทางทิศตะวันออก ไปจากอิสอัค บุตรชายของเขา

⁷เหล่านี้เป็นช่วงเวลาแห่งชีวิตของอับราฮัม เขามีชีวิตอยู่ 175 ปี⁸ อับราฮัมสิ้นลมหายใจ และตายในขณะที่เขาแก่มากแล้ว เป็นคนแก่ที่มีอายุมาก และเขาได้ถูกรวบรวมไว้กับพวกคนทั้งหลายของเขา อิสอัค และอิชมาเอล พวกบุตรชายของเขาฝังเขาไว้ในถ้ำแห่งมัคเปลาห์ ในที่นาของเอโพรน บุตรชายของโศหาร คนฮิตไทต์ซึ่งอยู่ใกล้บีเมอเร¹⁰ ที่นาที่อับราฮัมซื้อจากบุตรชายทั้งหลายของคนฮิตไทต์ อับราฮัมถูกฝังไว้ที่นั่นกับซาร่า ภรรยาของเขา¹¹ ภายหลังการเสียชีวิตของอับราฮัม พระเจ้าทรงอวยพระพรอิสอัค บุตรชายของเขา และอิสอัคอาศัยอยู่ใกล้กับเบเอลาไฮรอย

¹²ต่อไปนี้เป็นเชื้อสายทั้งหลายของอิชมาเอล บุตรชายของอับราฮัมที่ซาคาร์ คนอียิปต์ หญิงรับใช้ของซาร่า เป็นผู้ให้กำเนิดแก่อับราฮัม¹³ เหล่านี้คือรายชื่อบุตรชายทั้งหลายของอิชมาเอล ตามลำดับการเกิดของพวกเขา คือ เนบาโยร์ บุตรหัวปีของอิชมาเอล เคนดาร์ อัดบีเอล มิบซัม¹⁴ มิซมา ดูมาห์ มัสสา¹⁵ ฮาดัด เกมา เยกูร์ นาฟิซ และเคเดมาห์¹⁶ คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของอิชมาเอล และเหล่านี้เป็นรายชื่อบุตรชายของเขาโดยได้ถือตามหมู่บ้านทั้งหลายของพวกเขา และโดยถือตามการตั้งค่ายทั้งหลายของพวกเขา เจ้าชายสิบสองพระองค์ตามเผ่าทั้งหลายของพวกเขา

¹⁷เหล่านี้คือปีของชีวิตอิชมาเอล คือ 137 ปี เขาสิ้นลมหายใจและเสียชีวิต และถูกรวบรวมไว้กับพวกคนทั้งหลายของเขา¹⁸ พวกเขาอาศัยตั้งแต่ฮาวลาจนถึงซุร์ ซึ่งอยู่ใกล้อียิปต์ ไปทางอิสซิริเย พวกเขาอาศัยอยู่อย่างไม่เป็นมิตรต่อกันและกัน

¹⁹นี่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับอิสอัค บุตรชายของอับราฮัม อับราฮัมผู้ได้เป็นบิดาของอิสอัค²⁰ อิสอัคอายุสี่สิบปีเมื่อเขาได้เรเบคาห์เป็นภรรยาของเขา บุตรสาวของเบรูเอล คนอาร์มี ชาวเมืองปิดตานอาร์มี น้องสาวของลาบัน คนอาร์มี²¹ อิสอัคอธิษฐานทูลขอต่อพระยาห์เวห์เพื่อภรรยาของเขาเพราะเรเบคาห์ไม่มีบุตร และพระยาห์เวห์ทรงตอบคำอธิษฐานของเขา และเรเบคาห์ภรรยาของเขาที่นี้ตั้งครรภ์

²²การก่อกองเบียดกันอยู่ในครรภ์ของนาง และนางพูดว่า "ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นกับข้าพระองค์?" นางไปและทูลถามพระยาห์เวห์เกี่ยวกับเรื่องนี้²³ พระยาห์เวห์ตรัสกับนางว่า "มีคนสองชาติอยู่ในครรภ์ของเจ้า และทั้งสองชนชาติจะแยกจากกันในเจ้า ชนชาติหนึ่งจะแข็งแกร่งกว่าอีกชนชาติหนึ่ง และคนที่มียูมากกว่าจะรับใช้คนที่มียูน้อยกว่า"

²⁴เมื่อถึงกำหนดเวลาสำหรับนางที่จะคลอดบุตร ดูกิด มีเด็กฝาแฝดอยู่ในครรภ์ของนาง²⁵ เด็กคนแรกก็ออกมาตัวแดง มีขนปกคลุมทั่วตัว พวกเขาจึงตั้งชื่อเขาว่าเอซาว²⁶ หลังจากนั้นน้องชายออกมา มือของเขาได้จับสันเท้าเอซาวไว้ เขาจึงถูกตั้งชื่อว่ายาโคบ อิสอัคมีอายุหกสิบปีเมื่อภรรยาของเขาให้กำเนิดพวกเขา

²⁷พวกเขาก็เติบโตขึ้น และเอซาวเป็นนายพรานที่ชำนาญ ผู้ชายแห่งท้องทุ่ง แต่ยาโคบเป็นผู้ชายที่เงียบใช้เวลาของเขาอยู่ในเต็นท์ทั้งหลายนั้น²⁸ อิสอัครักเอซาวเพราะเขาได้กินเนื้อสัตว์ทั้งหลายที่เขาล่ามาได้ แต่เรเบคาห์รักยาโคบ

²⁹วันหนึ่งยาโคบต้มอาหาร เอซาวกลับมาจากทุ่งนา และเขาเหนื่อยอ่อนจากความหิว³⁰ เอซาวพูดกับยาโคบว่า "ให้อาหารฉันหน่อยคือ ถั่วแดงต้มฉัน กรุณาเถอะเพราะฉันหมดแรงแล้ว" นี่คือนิพจน์ที่เรียกชื่อเขาว่า เอโดม³¹ ยาโคบพูดว่า "จงขายสิทธิบุตรหัวปีของท่านให้ข้าก่อน"³² เอซาวพูดว่า "ดูเถิดข้ากำลังจะตายอยู่แล้ว สิทธิบุตรหัวปีจะเป็นประโยชน์อะไรกับข้า?"³³ ยาโคบพูดว่า "ก่อนอื่นจงสาบานให้ข้า" ดังนั้นเอซาวจึงกล่าวคำสัตย์สาบาน และด้วยวิธีนี้เขาขายสิทธิบุตรหัวปีของเขาให้ยาโคบ³⁴ ยาโคบให้ขนมปัง และถั่วแดงต้มแก่เอซาว เขากินและดื่ม จากนั้นก็ลุกขึ้นและจากไปตามทางของเขา ด้วยเหตุนี้ เอซาวได้เหยียดหยามสิทธิบุตรหัวปีของเขา

Chapter 26

¹บัดนี้เกิดการก่อกองอาหารในแผ่นดิน นอกเหนือไปจากที่เคยเกิดขึ้นครั้งแรกในสมัยของอับราฮัม อิสอัคได้ไปหาเอบีเมเลค กษัตริย์ของคนฟีลิสเตียที่เมืองเกอร์² พระยาห์เวห์ทรงปรากฏแก่เขาและตรัสว่า "อย่าลงไปยังอียิปต์ จงอยู่ในแผ่นดินที่เรบอกให้เจ้าอาศัยอยู่³ จงอยู่ในแผ่นดินแห่งนี้แหละ และเราจะอยู่กับเจ้าและอวยพรเจ้า สำหรับเจ้าและเชื้อสายทั้งหลายของเจ้า เราจะให้แผ่นดินทั้งหมดเหล่านี้ และเราจะทำให้คำสัญญาที่เราให้ไว้กับอับราฮัมบิดาของเจ้าสำเร็จ⁴ เราจะทำให้เชื้อสายทั้งหลายของเจ้าทวีมากขึ้นเหมือนดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้า และเราจะให้แผ่นดินเหล่านี้แก่เชื้อสายทั้งหลายของเจ้า ประชาชาติทั้งหมดของแผ่นดินนี้จะได้รับพระพรผ่านทางเชื้อสายทั้งหลายของเจ้า⁵ เราจะทำสิ่งนี้เพราะอับราฮัมได้เชื่อฟังเสียงของเรา และรักษาคำสั่งสอนทั้งหลายของเรา พระบัญญัติทั้งหลายของเรา บทบัญญัติทั้งหลายของเรา และธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหลายของเรา"

⁶ดังนั้นอิสอัคจึงได้ตั้งถิ่นฐานในเกอร์⁷ เมื่อผู้ชายทั้งหลายของสถานที่นั้นถามเขาเกี่ยวกับภรรยาของเขา เขาตอบว่า "นางคือน้องสาวของเรา" เขากลัวที่จะพูดว่า "นางคือภรรยาของเรา" เพราะเขาคิดว่า "ผู้ชายทั้งหลายของสถานที่นี้จะฆ่าเรา เพื่อเอาเรเบคาห์ไปเพราะนางสวยมาก"⁸ ภายหลังที่อิสอัคอยู่ที่นั่นเป็นเวลานาน เอบีเมเลค กษัตริย์ของคนฟีลิสเตียทอดพระเนตรจากหน้าต่าง นี่แหละ พระองค์ทรงเห็นอิสอัคกำลังกอดจูบเรเบคาห์ ภรรยาของเขา⁹ เอบีเมเลคทรงเรียกให้อิสอัคมาเข้าเฝ้าพระองค์และตรัสว่า "ดูเถิด นางต้องเป็นภรรยาของเจ้าแน่ๆ ทำไมเจ้าจึงพูดว่า 'นางคือน้องสาวของเรา'?" อิสอัคทูลพระองค์ว่า "เพราะข้าพระองค์คิดว่าบางคนอาจจะฆ่าข้าพระองค์เพื่อเอาเราไป"¹⁰ เอบีเมเลคตรัสว่า "เจ้าได้ทำอะไรกับเรา? ผู้ชายคนใดคนหนึ่งอาจหลับนอนกับภรรยาของเจ้าง่ายๆ แล้ว และเจ้าจะนำความผิดมาสู่เรา"¹¹ ดังนั้นเอบีเมเลคจึงทรงเตือนประชาชนทั้งหมดและตรัสว่า "ผู้ใดแตะต้องผู้ชายคนนี้ หรือภรรยาของเขา ผู้นั้นจะต้องตายแน่นอน"

¹²อิสอัคปลูกพืชบนแผ่นดินและเก็บเกี่ยวผลในปีเดียวกันนั้นหนึ่งร้อยเท่า เพราะพระยาห์เวห์ทรงอวยพระพรเขา¹³ชายคนนั้นกลายเป็นคนร่ำรวย และเพิ่มมากขึ้น และมากขึ้นจนกระทั่งเขากลายเป็นผู้ยิ่งใหญ่¹⁴เขามีแกะ และปศุสัตว์มากมาย และเป็นครุฑเรือนใหญ่ คนฟิลิสเตียก็อิจฉาเขา¹⁵บัดนี้บ่อน้ำทั้งหมดที่คนรับใช้ทั้งหลายของบิดาของเขาขุดไว้ในสมัยของอับราฮัม บิดาของเขา พวกคนฟิลิสเตียได้ถมบ่อน้ำเหล่านี้ด้วยดิน¹⁶เอบีเมเลคตรัสกับอิสอัคว่า "จงไปจากเราเถิด เพราะเจ้ามีกำลังมากกว่าพวกเรา "

¹⁷ดังนั้นอิสอัคจึงไปจากที่นั่น และตั้งถิ่นฐานในหุบเขาแห่งเกอร์าร์ และอาศัยอยู่ที่นั่น¹⁸อีกครั้งหนึ่งที่อิสอัคขุดบ่อน้ำที่ซึ่งพวกเขาขุดแล้วในสมัยของอับราฮัม บิดาของเขา แต่คนฟิลิสเตียถมบ่อน้ำเหล่านี้หลังการเสียชีวิตของอับราฮัม อิสอัคเรียกชื่อบ่อน้ำทั้งหลายนี้ด้วยชื่อเดียวกันตามที่มีบิดาของเขาตั้งชื่อไว้¹⁹เมื่อคนรับใช้ทั้งหลายของอิสอัคขุดบ่อน้ำในหุบเขา พวกเขาพบบ่อน้ำที่มีน้ำไหล²⁰คนเลี้ยงสัตว์ทั้งหลายของเกอร์าร์ทะเลาะกับพวกคนเลี้ยงสัตว์ของอิสอัค และพูดว่า "บ่อน้ำนี้เป็นของพวกเรา" ดังนั้นอิสอัคจึงเรียกชื่อบ่อน้ำนั้นว่า "เอเสก" เพราะว่าคนเหล่านั้นได้ทะเลาะกับเขา²¹จากนั้นพวกเขาขุดบ่อน้ำอีกบ่อหนึ่ง และพวกเขาก็ทะเลาะกันด้วยเรื่องบ่อน้ำนี้อีก ดังนั้นเขาจึงให้ชื่อบ่อน้ำนี้ว่า "สิตนาห์"²²เขาจากที่นั่นไป และขุดบ่อน้ำอีกบ่อหนึ่ง แต่พวกเขาไม่ได้ทะเลาะกันเรื่องบ่อน้ำนี้ ดังนั้นเขาจึงเรียกชื่อบ่อน้ำนี้ว่า เรโโฮโบท และเขาพูดว่า "บัดนี้พระยาห์เวห์ได้ให้ที่แก่พวกเรา และพวกเราจะเจริญรุ่งเรืองในแผ่นดิน"

²³จากนั้นอิสอัคขึ้นไปจากที่นั่นไปยังเมืองเบเออร์เซมา²⁴พระยาห์เวห์ทรงปรากฏแก่เขาในคืนเดียวกันนั้น และตรัสว่า "เราคือพระเจ้าของอับราฮัมบิดาเจ้า อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้าและจะอวยพรเจ้าและทำให้เชื้อสายทั้งหลายของเจ้าทวีมากขึ้น เพราะเห็นแก่อับราฮัมผู้รับใช้ของเรา"²⁵อิสอัคสร้างแท่นบูชาที่นั่น และออกพระนามพระยาห์เวห์ ที่นั่นเขาตั้งเต็นท์ของเขา และคนรับใช้ทั้งหลายของเขาได้ขุดบ่อน้ำ

²⁶จากเกอร์าร์ ดังนั้นเอบีเมเลคพร้อมกับอาฮูซัส พระสหายของพระองค์ และฟีโลสแม่ทัพของพระองค์ไปหาเขา²⁷อิสอัคพบกับพวกเขาว่า "พวกท่านมาหาข้าพเจ้าทำไม ในเมื่อพวกท่านเกลียดชังข้าพเจ้า และขับไล่ข้าพเจ้าออกมาจากพวกท่าน?"²⁸พวกเขาตอบว่า "เราเห็นอย่างชัดเจนแล้วว่าพระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่กับท่าน ดังนั้นเราจึงตัดสินใจว่า ควรจะมีการให้สัตยาบันระหว่างพวกเรา คือระหว่างเรากับท่าน ให้เราทำพันธสัญญากับท่าน²⁹ที่ท่านจะไม่ทำร้ายเรา เช่นเดียวกันเราจะไม่ทำร้ายท่าน และเหมือนที่เราได้ดูแลท่านเป็นอย่างดี และส่งท่านจากมาอย่างสันติ ท่านเป็นผู้ที่พระยาห์เวห์อวยพระพรจริงๆ"

³⁰ดังนั้นอิสอัคจึงเลี้ยงอาหารพวกเขา และพวกเขากินและดื่ม³¹พวกเขาตื่นแต่เช้าตรู่ และทำสัตยาบันต่อกันและกัน จากนั้นอิสอัคส่งพวกเขาไป และพวกเขาจากไปอย่างสันติ³²ในวันเดียวกันนั้น คนรับใช้ของอิสอัคมาและบอกเขาเกี่ยวกับบ่อน้ำที่พวกเขาได้ขุด พวกเขาบอกว่า "พวกเราพบน้ำแล้ว"³³เขาเรียกบ่อน้ำนั้นว่าซีมาห์ เมืองนั้นจึงถูกเรียกชื่อว่าเบเออร์เซมา จนถึงทุกวันนี้

³⁴เมื่อเอซาวอายุสี่สิบปี เขามีภรรยา คือ ยูดีธ บุตรหญิงของเบเออร์ คนฮิตไทต์ และบาเสมัท บุตรหญิงของเอโลน คนฮิตไทต์³⁵พวกเขานำความโสโครกเข้ามาสู่อิสอัคและเรเบคาห์

Chapter 27

¹เมื่ออิสอัคแก่ตัวลง และตาของเขาก็พร่ามัว ดังนั้นเขาจึงไม่สามารถมองเห็นอะไร เขาเรียกเอซาว บุตรชายคนโตเข้ามาและพูดกับเขาว่า "ลูกชายของเราเอ๋ย" เขาตอบกับบิดาว่า "ลูกอยู่ที่นี้"²เขาพูดว่า "ดูเถิด พ่อก็แก่ลงมากแล้ว พ่อไม่รู้ว่าจะตายเมื่อไร³ดังนั้นจงเอาอาวุธของเจ้า กระบอกใส่ลูกธนู และธนูของเจ้า และออกไปในท้องทุ่ง และล่าสัตว์มาเพื่อพ่อ ทำอาหารอร่อยสำหรับพ่อ อาหารที่พ่อชอบและนำมาให้พ่อ ดังนั้นพ่อจะกินอาหารนั้น และอวยพรให้เจ้าก่อนที่พ่อจะตาย"

⁵ขณะนั้นเรเบคาห์ได้ยินเรื่องราวที่อิสอัคพูดกับเอซาว บุตรชายของเขา เอซาวไปยังท้องทุ่งเพื่อล่าสัตว์และนำกลับมา⁶เรเบคาห์พบกับยาโคบ บุตรชายของนาง และพูดว่า "นี่แม่ แม่ได้ยินพ่อของเจ้าพูดกับเอซาวพี่ชายของเจ้า เขาพูดว่า 'จงนำเนื้อสัตว์ และทำอาหารที่อร่อยให้พ่อเพื่อที่พ่อจะกินและอวยพรเจ้าต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ ก่อนที่พ่อจะตาย'⁸ดังนั้นลูกชายของแม่เอ๋ย จงเชื่อฟังคำของแม่ที่แม่สั่งเจ้า⁹จงไปที่ฝูงสัตว์ และนำแพะหนุ่มที่ดีสองตัวมาให้แม่ และแม่จะทำอาหารอร่อยจากพวกแพะนั้นสำหรับพ่อของเจ้า อย่างที่เขาชอบ¹⁰เจ้าจะนำอาหารนั้นไปให้พ่อของเจ้า เพื่อให้เขากิน ดังนั้นเขาจะได้อวยพรเจ้าก่อนความตายของเขาจะมาถึง"

¹¹ยาโคบพบกับเรเบคาห์ มารดาของเขาว่า "ดูเถิด เอซาวพี่ชายของลูกเป็นคนมีขนดก แต่ลูกเป็นคนที่ผิวเกลี้ยงเกลา¹²บางทีพ่อของลูกจะสัมผัสลูก และลูกจะกลายเป็นคนหลอกลวงเขา ลูกจะนำคำแช่งสาปมาสู่ตัวลูก ไม่ใช่คำอวยพร"¹³มารดาของเขาพูดกับเขาว่า "ลูกชายของเราเอ๋ย คำแช่งสาปใดๆ นั้นให้ตกแก่แม่เถิด เพียงแต่เชื่อฟังคำของแม่และไป จงนำพวกมันมาให้แม่"¹⁴ดังนั้นยาโคบจึงได้ไป และเอาพวกแพะหนุ่ม และนำพวกมันมาให้มารดาของเขา และมารดาของเขาทำอาหารอร่อยอย่างที่บิดาของเขาชอบ

¹⁵เรเบคาห์นำเอาเสื้อผ้าที่ดีที่สุดของเอซาว บุตรชายคนโตของนาง ซึ่งอยู่กับนางในบ้าน และสวมให้กับยาโคบ บุตรชายคนเล็กของนาง¹⁶นางเอาหนังของแพะหนุ่มสวมบนมือของเขา และบนส่วนที่เกลี้ยงเกลาที่ช่วงคอของเขา¹⁷นางนำอาหารอร่อย และขนมปังที่นางเตรียมใส่มือบุตรชายของนางคือยาโคบ

¹⁸ยาโคบเข้าไปหาบิดาของเขาและพูดว่า "พ่อของฉัน" เขาตอบว่า "ลูกชายของเราเอ๋ยพ่ออยู่ที่นี่ เจ้าคือใคร?"¹⁹ยาโคบตอบบิดาของเขาว่า "ลูกเอง เอซาว ลูกชายคนโตของท่าน ลูกได้ทำตามที่ท่านบอกลูก บัดนี้ขอให้ท่านนั่งลงและกินเนื้อที่ลูกหามา แล้วท่านจะได้ด้วยพรลูก"²⁰อิสอัคพบกับบุตรชายของเขาว่า "ลูกชายของเราเอ๋ย เป็นไปได้ได้อย่างไรที่เจ้าสามารถล่ามาได้รวดเร็วอย่างนี้?" เขาตอบว่า "เพราะว่าพระยาห์เวห์ พระเจ้าของท่านนำมันมาให้ลูก"²¹อิสอัคพบกับยาโคบว่า "ลูกชายของเราเอ๋ย จงมาใกล้ๆ พ่อเถิด เพื่อพ่อจะได้สัมผัสเจ้า เพื่อที่พ่อจะรู้ว่าเจ้าเป็นลูกชายของพ่อ คือเอซาวตัวจริงหรือไม่"²²ยาโคบเข้าไปยังอิสอัคบิดาของเขา และอิสอัคสัมผัสเขาและพูดว่า "เสียงนั้นคือเสียงของยาโคบ แต่มือเป็นมือของเอซาว"

²³อิสอัคจำเขาไม่ได้เพราะมือของเขามีขนเหมือนมือเอชว พ่ชยของเข ดั้งนั้นอิสอัคจึงได้วยพรเขา²⁴เขาพูดว่า "เจ้าคือเอชวลูกชยของเรารั้งๆ หรือ?" เขาได้ตอบว่า "ใช่"²⁵อิสอัคพูดว่า "จงนำอาหารมาให้พ่อ และพ่อจะกินเนื้อที่เจ้าหามา แล้วพ่อจะอวยพรเจ้า" ยาโคบนำอาหารมาให้เขา อิสอัคกินและยาโคบนำเหล้าจุ่นมาให้เขา และเขาก็ดื่ม

²⁶จากนั้นอิสอัค บิดาของเขพูดกับเขว่า "ลูกชยของเราเอ้ย บัดนี้ จงเข้ามาใกล้พ่อและจูบพ่อ"²⁷ยาโคบเข้ามาใกล้ และจูบเขา และเขาได้กลิ่นเสื้อผ้าของเข และอวยพรเขา เขาพูดว่า "ดูสิ กลิ่นบุตรชยของเราเหมือนกลิ่นของท้องทุ่งที่พระยาคเวห์ทรงอวยพรพระ"

²⁸ขอพระเจ้าประทานส่วนที่มีน้ำค้างแห่งท้องฟ้า และส่วนที่อุดมสมบูรณ์ของแผ่นดิน และมีธัญพืช และเหล้าจุ่นใหม่มากมาย²⁹ให้ประชาชนทั้งหลายรับใช้เจ้า และประชาชาติทั้งหลายโค้งคำนับให้แก่เจ้า เป็นเจ้านายเหนือพี่น้องทั้งหลายของเจ้า และขอให้บุตรชยทั้งหลายของมารดาเจ้าโค้งคำนับให้แก่เจ้า ขอให้ทุกคนที่แข่งส่าปเจ้าถูกแข่งส่าป ขอให้ทุกคนที่อวยพรเจ้าได้รับการอวยพร

³⁰ทันทีที่อิสอัคเสร็จสิ้นการอวยพรยาโคบ และยาโคบเกือบจะกลั้บออกไปจากอิสอัคบิดาของเขแทบไม่ทัน เอชวพ่ชยของเขกลับมจากการล่าสัตว์³¹เขาก็ปรุงอาหารที่อร่อย และนำมาให้บิดาของเข เขาพูดกับบิดาของเขว่า "พ่อ ขอให้ท่านลุกขึ้นและกินสิ่งที่ลูกชยของท่านได้สำมา เพื่อที่ท่านจะได้วยพรลูก"³²อิสอัคบิดาของเขพูดกับเขว่า "เจ้าเป็นใคร?" เขาตอบว่า "ลูกคือลูกชยของท่าน ลูกชยคนโตของท่าน คือเอชว"³³อิสอัคตัวสันมาก และพูดว่า "มันเป็นใครที่ได้ไปล่าสัตว์และนำมาให้พ่อ? พ่อกินมันหมดก่อนที่เจ้าเข้ามา และพ่อได้วยพรเขาไปแล้วจริงๆ เขาจะได้รับการอวยพร"

³⁴เมื่อเอชวได้ยินถ้อยคำทั้งหลายของบิดาเขา เขารั้งให้ด้วยเสียงอันดัง และขมขื่น และพูดกับบิดาของเขว่า "ขออวยพรลูก ให้ลูกด้วย พ่อของลูก"³⁵อิสอัคพูดว่า "น้องชยของเจ้ามาที่นั้อย่างมีเส่ห์เหลี่ยมและเอาคำอวยพรของเจ้าไปแล้ว"³⁶เอชวพูดว่า "ผู้ที่ทำไม่ถูกตั้งนี้คือยาโคบมิใช่หรือ? เพราะเข หลอกลวงลูกอย่างนี้สองครั้งแล้ว เขาเอาสิทธิบุตรหัวปีของลูกไป และดูสิ เดียวนี้เขาเอาคำอวยพรของลูกไปอีกแล้ว" จากนั้นเขาพูดว่า "ท่านไม่มีคำอวยพรสำรองสำรลยลูกเลยหรือ?"³⁷อิสอัคตอบและพูดกับเอชวว่า "ดูเถิด พ่อทำให้เขาเป็นเจ้านายของเจ้า และพ่อให้พี่น้องทั้งหมดของเขาเป็นคนรับใช้เขา และพ่อให้ธัญพืช และเหล้าจุ่นใหม่แก่เขา บุตรชยของพ่อเอ้ย พ่อจะสามารถทำอะไรมากกว่านี้สำรลยเจ้าได้หรือ?"³⁸เอชวพูดกับบิดาของเขว่า "พ่อของลูก ท่านไม่มีคำอวยพรเหลือสำรลยลูกอีกสักคำอวยพรหนึ่งหรือ? พ่อของลูกขออวยพรลูก อวยพรลูกด้วย" เอชวรั้งให้เสียงดัง

³⁹อิสอัคบิดาของเขตอบ และพูดกับเขว่า "ดูเถิด สถานที่ที่เจ้าอยู่จะอยู่ห่างไกลจากความอุดมสมบูรณ์ของแผ่นดิน ห่างไกลจากน้ำค้างของท้องฟ้า เบื้องบน"⁴⁰เจ้าจะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยดาบของเจ้า และเจ้าจะรับใช้น้องชยของเจ้า แต่เมื่อเจ้ากลับภู เจ้าจะสลัดแอกของเขออกจากคอของเจ้า"

⁴¹เอชวเกลียดชังยาโคบเพราะคำอวยพรที่บิดาของเขให้แก่เขา เอชวพูดในใจของเขว่า "วันเวลาแห่งความโศกเศร้าสำรลยบิดาของฉนกำลังเข้ามาใกล้ หลังจากนั้นฉนจะฆ่าน้องชยของฉน คือยาโคบ"⁴²ถ้อยคำของเอชว บุตรชยคนโตของนางได้ถูกนำมบอกให้เรเบคาคารู้ ดังนั้นนางจึงได้ส่งคนไป และเรียกยาโคบ บุตรชยคนเล็กของนาง และพูดกับเขว่า "ดูเถิดพ่ชยของเจ้า คือเอชว กำลังลอบใจตัวเองเกี่ยวกับเจ้าโดยการวางแผนที่จะฆ่าเจ้า"⁴³บัดนี้ ลูกชยของแม่เอ้ยจงเชื่อฟังแม่ และหนีไปหาลาบัน พ่ชยของแม่ ที่เมืองฮาราน⁴⁴จงอยู่กับเขาชั่วขณะหนึ่งจนกว่าความโกรธของพ่ชยเจ้าจะลดลง⁴⁵จนกว่าความโกรธของพ่ชยเจ้าหันไปจากเจ้า และเขาเลื้มในสิ่งที่เจ้าได้กระทำแก่เขา จากนั้นแม่จะส่งคนไป และรับเจ้ากลับมจากที่นั้น ทำไมไม่ต้องเสียพวกเจ้าทั้งสองคนในวันเดียวกัน?

⁴⁶เรเบคาคาพูดกับอิสอัคว่า "ฉนเมื่อชีวิตเพราะบุตรหญิงทั้งหลายของฉนฮิตโกต์ ถ้ายาโคบรับเอาบุตรหญิงของฉนฮิตโกต์คนใดคนหนึ่งเป็นภรรยา เหมือนผู้หญิงเหล่านี้ บุตรหญิงของแผ่นดินนี้บางคน ชีวิตของฉนจะมีประโยชน์อะไร?"

Chapter 28

¹อิสอัคเรียกยาโคบเข้ามา อวยพรเขา และสั่งเขว่า "เจ้าต้องไม่รับหญิงคานาอันมาเป็นภรรยา²จงลุกขึ้น ไปปิดตานอารัม ไปยังบ้านของเบธูเอล บิดาของมารดาเจ้า และรับเอาภรรยาคนหนึ่งจากที่นั้น จากบุตรหญิงคนใดคนหนึ่งของลาบันพ่ชยของมารดาของเจ้า³ขอพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ทรงอวยพรเจ้า ทำให้เจ้าเกิดผล และทวีมากขึ้น ดังนั้นเจ้าจะกลายเป็นมวลชนมากมาย⁴ขอให้พระองค์ประทานคำอวยพรของอับราฮัมแก่เจ้า และแก่บรรดาเชื้อสายทั้งหลายของเจ้าหลังจากเจ้า เจ้าจะได้รับแผ่นดินที่เจ้าอาศัยอยู่ซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้แก่อับราฮัมเป็นมรดก"⁵ดังนั้นอิสอัคได้ส่งยาโคบไป ยาโคบไปยังปิดตานอารัมไปหาลาบัน บุตรชยของเบธูเอล ชาวอารัม พ่ชยของเรเบคาคา มารดาของยาโคบและเอชว

⁶บัดนี้เอชวได้เห็นอิสอัคอวยพรยาโคบ และส่งเขาไปยังปิดตานอารัม เพื่อหาภรรยาจากที่นั้น เขาเห็นอิสอัคอวยพรเขาและสั่งเขา พูดว่า "เจ้าต้องไม่รับผู้หญิงคานาอันมาเป็นภรรยา" ด้วย⁷เอชวเห็นว่ายาโคบเชื่อฟังบิดา และมารดาของเขด้วย และเดินทางไปยังปิดตานอารัม⁸เอชวเห็นว่าอิสอัค บิดาของเข ไม่ชอบผู้หญิงคานาอัน⁹ดังนั้นเขาจึงไปหาอิซมาเอล และรับเอามาหะลักน้องสาวของเนบายอก บุตรหญิงของอิซมาเอลผู้เป็นบุตรชยของอับราฮัมมาเป็นภรรยาของเขอีกคนหนึ่ง นอกเหนือไปจากภรรยาทั้งหลายที่เขามีอยู่แล้ว

¹⁰ยาโคบออกจากเมืองเบเออร์เซบา และมุ่งหน้าไปเมืองฮาราน¹¹เขมาถึงที่แห่งหนึ่งและพักที่นั่นถึงคืน เพราะว่าดวงอาทิตย์ตกดินแล้ว เขาเอาก้อนหินก้อนหนึ่งจากที่นั้นมาทำเป็นหมอนรองศีรษะ และนอนลงในที่นั้นเพื่อที่จะหลับ

¹²เขาได้ฝัน และเห็นบันไดตั้งขึ้นบนแผ่นดิน ปลายของบันไดนั้นขึ้นไปถึงท้องฟ้า และหมู่ทูตสวรรค์ของพระเจ้ากำลังขึ้นและลงบนบันไดนั้น¹³เกิดพระยาคเวห์ทรงยืนอยู่ข้างบนนั้น และตรัสว่า "เราคือพระยาคเวห์ พระเจ้าของอับราฮัมบรรพบุรุษของเจ้า และพระเจ้าของอิสอัค แผ่นดินที่เจ้ากำลังนอนอยู่นี้ เราจะยกให้เจ้าและบรรดาเชื้อสายของเจ้า¹⁴เชื้อสายทั้งหลายของเจ้าจะเป็นเหมือนฝูงคลีของแผ่นดิน และเจ้าจะแผ่กว้างไกลออกไปยังทิศตะวันตก ทิศตะวันออก

ออก ทิศเหนือ และทิศใต้ ผ่านทางเจ้า และบรรดาเชื้อสายของเจ้า ทุกครอบครัวของแผ่นดินจะได้รับพระพร¹⁵ ดูกิดเราอยู่กับเจ้า และเราจะพิทักษ์รักษาเจ้า ไม่ว่าเจ้าจะไปไหน เราจะนำเจ้ากลับมายังแผ่นดินนี้อีกครั้ง เพราะว่าเราจะไม่ทอดทิ้งเจ้า เราจะทำทุกสิ่งที่เราสัญญาไว้กับเจ้า"

¹⁶ยาโคบตื่นขึ้นจากการหลับของเขา และพูดว่า "แน่ทีเดียว พระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่ ณ ที่นี้ และฉันไม่รู้เรื่องมาก่อน"¹⁷เขาหวาดกลัว และพูดว่า "ที่นี่น่ากลัว ที่ไม่ใช่อย่างอื่นแน่นอน นอกจากพระนิเวศของพระเจ้า นี่เป็นประตูแห่งฟ้าสวรรค์"

¹⁸ยาโคบลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และนำเอาก้อนหินที่เขาหนุนศีรษะนั้นมา เขาตั้งมันขึ้นเป็นเหมือนเสา และเทน้ำมันลงบนยอดก้อนหินนั้น¹⁹เขาจึงเรียกชื่อสถานที่นั้นว่า เบธเอล ซึ่งเมืองนี้เดิมเรียกว่า ลูช

²⁰ยาโคบปฏิญาณ กล่าวไว้ว่า "ถ้าพระเจ้าจะทรงสถิตกับข้าพระองค์ และจะพิทักษ์รักษาข้าพระองค์ในทางนี้ที่ข้าพระองค์กำลังจะเดิน และจะให้อาหารแก่ข้าพระองค์กิน และเสื้อผ้านี้สำหรับสวมใส่²¹ และทรงนำข้าพระองค์กลับสู่บ้านของบิดาอย่างปลอดภัย จากนั้นพระยาห์เวห์จะเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์²² และก้อนหินที่ข้าพระองค์ได้ตั้งเป็นเหมือนเสานี้จะเป็นก้อนหินที่ศักดิ์สิทธิ์ จากทุกสิ่งที่พระองค์ประทานให้ข้าพระองค์ แน่ทีเดียว ข้าพระองค์จะถวายหนึ่งในสิบคืนให้พระองค์"

Chapter 29

¹จากนั้นยาโคบเดินทางต่อไป และมาถึงแผ่นดินของประชาชนแห่งตะวันออก²เมื่อเขามองดู เขาเห็นบ่อน้ำบ่อหนึ่งในท้องทุ่ง และดูเถิด มีแกะสามฝูงกำลังนอนอยู่ข้างๆ บ่อน้ำนั้น พวกเขาใช้น้ำจากบ่อน้ำนั้นเลี้ยงฝูงแกะ และมีก้อนหินใหญ่ปิดปากบ่อน้ำนั้น³เมื่อฝูงแกะทั้งหมดมารวมกันที่นั่น คนเลี้ยงแกะทั้งหลายจึงจะกลิ้งก้อนหินออกจากปากบ่อน้ำ และตักน้ำให้แกะ และจากนั้นก็จะกลิ้งก้อนหินปิดปากบ่ออีกครั้ง ให้กลับไปในที่เดิม

⁴ยาโคบพูดกับพวกเขาว่า "พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย พวกท่านมาจากไหน?" พวกเขาตอบว่า "พวกเรามาจากเมืองฮาราน"⁵เขาพูดกับพวกเขาว่า "พวกท่านรู้จักลาบีนบุตรชายของนาโอรหรือไม?" พวกเขาตอบว่า "พวกเราจักเขา"⁶เขาพูดกับพวกเขาว่า "เขาสบายดีหรือ?" พวกเขาตอบว่า "เขาสบายดี และดูนั่น ราเชล บุตรหญิงของเขากำลังมากับฝูงแกะนั้น"⁷ยาโคบพูดว่า "ดูสิ มันเป็นเวลาเที่ยงวัน มันไม่ใช่เวลาสำหรับฝูงสัตว์ที่จะมารวมกัน พวกท่านควรตักน้ำให้แกะและจากนั้นก็ไป ให้พวกมันกินหญ้า"⁸พวกเขาพูดว่า "พวกเราไม่สามารถตักน้ำให้พวกมันได้นานกว่าฝูงสัตว์ทั้งหมดจะมารวมตัวกัน จากนั้นพวกผู้ชายทั้งหลายจะกลิ้งก้อนหินออกจากปากบ่อน้ำ และเราจะตักน้ำให้แกะนั้น"

⁹ขณะที่ยาโคบยังกำลังพูดอยู่กับพวกเขา ราเชลมาพร้อมกับฝูงแกะของบิดานาง เพราะนางกำลังเลี้ยงพวกมัน¹⁰เมื่อยาโคบเห็นราเชล บุตรหญิงของลาบีน พี่ชายของมารดาเขา และแกะของลาบีน ของพี่ชายของมารดาเขา ยาโคบเข้ามา กลิ้งก้อนหินออกจากปากบ่อน้ำ และตักน้ำให้ฝูงสัตว์ของลาบีน พี่ชายของมารดาเขา¹¹ยาโคบจูบราเชล และร้องไห้เสียงดัง¹²ยาโคบบอกราเชลว่าเขาเป็นญาติของบิดานาง และเขาคือบุตรชายของเรเบคาห์ จากนั้นนางวิ่งไป และบอกกับบิดาของนาง

¹³เมื่อลาบีนทราบเรื่องเกี่ยวกับยาโคบ บุตรชายของน้องสาวเขา เขาร้องไปพบเขา สวมกอดเขา จูบเขา และนำเขาไปยังบ้านของเขา ยาโคบบอกลาบีนถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด¹⁴ลาบีนพูดกับเขาว่า "ที่จริงแล้วเจ้าคือกระดูกของเรา และเนื้อของเรา" จากนั้นยาโคบอยู่กับเขาประมาณหนึ่งเดือน

¹⁵จากนั้นลาบีนพูดกับยาโคบว่า "เจ้าไม่ควรรับใช้เราเปล่าๆ เพราะว่าเจ้าเป็นญาติของเรามีใช่หรือ? จงบอกเรา เจ้าต้องการอะไรเป็นค่าจ้างของเจ้า?"¹⁶ขณะนั้นลาบีนมีบุตรหญิงสองคน คนโตชื่อเลอาห์ และคนน้องชื่อราเชล¹⁷เลอาห์เป็นคนมีแวตที่อ่อนโยน แต่ราเชลเป็นคนที่มีรูปร่างและหน้าตาสวยงาม¹⁸ยาโคบก็รักราเชล ดังนั้นเขาจึงพูดว่า "ข้าพเจ้าจะรับใช้ท่านเจ็ดปีเพื่อราเชล บุตรหญิงคนเล็กของท่าน"¹⁹ลาบีนพูดว่า "มันดีกว่าที่เราจะยกนางให้กับเจ้า แทนที่เราจะยกนางให้กับอีกคนหนึ่ง จงอยู่กับเราเถิด"

²⁰ดังนั้นยาโคบจึงทำงานรับใช้เจ็ดปีเพื่อราเชล และมันดูเหมือนเป็นเพียงไม่กี่วันสำหรับเขา เพราะความรักที่เขามีต่อนาง²¹จากนั้นยาโคบได้พูดกับลาบีนว่า "จงให้ภรรยาแก่ข้าพเจ้าเถิด เพราะข้าพเจ้าได้ทำงานครบตามเวลาแล้ว ดังนั้นข้าพเจ้าควรแต่งงานกับนาง"²²ดังนั้นลาบีนรวบรวมผู้ชายทั้งหมดของสถานที่นั้น และจัดงานเลี้ยง

²³ในเวลาค่ำ ลาบีนได้นำเอาเลอาห์บุตรหญิงของเขามา และนางนำไปให้ยาโคบผู้ซึ่งหลับนอนกับนาง²⁴ลาบีนให้หญิงรับใช้ของเธอ คือซิลปาห์ แก่เลอาห์บุตรหญิงของเธอ ให้เป็นคนรับใช้ของนาง²⁵ในตอนเช้า ดูกิด กลายเป็นเลอาห์ ยาโคบได้พูดกับลาบีน "ท่านทำอะไรกับข้าพเจ้า? ข้าพเจ้ารับใช้ท่านเพื่อราเชลมิใช่หรือ? ทำไมท่านจึงได้หลอกลวงข้าพเจ้า?"²⁶ลาบีนพูดว่า "มันไม่ใช่ธรรมเนียมของเราที่จะให้บุตรหญิงคนเล็กก่อนบุตรหญิงคนโต²⁷ให้ครบเจ็ดวันของการแต่งงานของบุตรหญิงคนนี้นี้ก่อน และเราจะยกอีกคนหนึ่งให้เจ้าด้วย และตอบแทนด้วยการรับใช้เราอีกเจ็ดปี"

²⁸ยาโคบทำอย่างนั้น และจนครบเจ็ดวันของเลอาห์ จากนั้นลาบีนได้มอบราเชลให้เขา บุตรหญิงของเขา ให้เป็นภรรยาของเขาด้วย²⁹ลาบีนให้บิลฮาห์แก่ราเชล บุตรหญิงของเธอ ให้เป็นคนรับใช้ของนาง³⁰ดังนั้นยาโคบได้หลับนอนกับราเชลด้วย แต่เขารักราเชลมากกว่าเลอาห์ และยาโคบรับใช้ลาบีนเป็นเวลาอีกเจ็ดปี³¹พระยาห์เวห์เห็นว่าเลอาห์ไม่ได้เป็นที่รัก ดังนั้นพระองค์ทรงเปิดครรภ์ของนาง แต่ราเชลนั้นไม่มีบุตร³²เลอาห์ตั้งครรภ์ และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง และนางเรียกชื่อเขาว่า รูเบน เพราะนางพูดว่า "เพราะว่าพระยาห์เวห์ทรงมองเห็นความลำบากของฉัน บัดนี้สามีของฉันจะรักฉัน"

³³จากนั้นนางตั้งครรภ์อีกครั้ง และให้กำเนิดบุตรชายอีกคนหนึ่ง นางพูดว่า "เพราะว่าพระยาห์เวห์สถับฉันไม่ได้เป็นที่รัก ดังนั้นพระองค์ได้ประทานบุตรชายคนนี้แก่ฉันด้วย" และนางเรียกชื่อเขาว่า สิเมโอน³⁴จากนั้นนางก็ตั้งครรภ์อีกครั้ง และให้กำเนิดบุตรชายอีกคนหนึ่ง นางพูดว่า "ดังนั้นเวลานี้ สามีของฉันจะ

ติดสนิทกับฉัน เพราะว่าฉันได้ให้กำเนิดบุตรชายสามคนแก่เขา" ดังนั้นเขาจึงถูกเรียกชื่อว่า เลว³⁵ นางตั้งครรภ์อีกครั้ง และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง นางพูดว่า "ครั้งนี้ ฉันจะสรรเสริญพระยาห์เวห์" ดังนั้นนางจึงเรียกชื่อเขาว่ายูดาห์ จากนั้นนางก็หยุดการมีบุตร

Chapter 30

¹เมื่อราเชลเห็นว่านางไม่ได้ให้กำเนิดบุตรแก่ยาโคบ ราเชลก็อิจฉาพี่สาวของนาง นางพูดกับยาโคบว่า "จงให้บุตรแก่ฉัน หรือมิฉะนั้นก็ให้ฉันตายเสีย"² ยาโคบโกรธราเชลมาก เขาพูดว่า "เราเป็นเหมือนพระเจ้าผู้ซึ่งทำให้เจ้าไม่มีบุตรหรือ?"³ นางพูดว่า "ดูสิ นี่คือนิลาห์คนรับใช้ของฉัน จงหลับนอนกับนาง เพื่อที่นางจะให้กำเนิดบุตรบนตักของฉัน และฉันจะมีบุตรโดยนาง"⁴ ดังนั้นนางจึงให้นิลาห์คนรับใช้ของนางเป็นภรรยาอีกคนหนึ่งของยาโคบ และเขาหลับนอนกับนาง

⁵นิลาห์ได้ตั้งครรภ์ และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งแก่ยาโคบ⁶ ราเชลจึงพูดว่า "พระเจ้าทรงตัดสินด้วยความเมตตาฉัน พระองค์ทรงฟังคำอธิษฐานของฉัน และประทานบุตรชายคนหนึ่งแก่ฉัน" ด้วยเหตุนี้นางจึงเรียกชื่อเขาว่าดาน⁷ นิลาห์คนรับใช้ของราเชลตั้งครรภ์อีกครั้งและคลอดบุตรชายคนที่สองแก่ยาโคบ⁸ ราเชลพูดว่า "ด้วยการปล้ำสู้อย่างแข็งขัน ฉันปล้ำสู้กับพี่สาวของฉันและมีชัย" นางเรียกชื่อเขาว่านัฟทาลี

⁹เมื่อเลอาห์เห็นว่านางหยุดการมีบุตรแล้ว นางนำสิลาห์ คนรับใช้ของนางมา และให้นางเป็นภรรยาอีกคนหนึ่งของยาโคบ¹⁰ สิลาห์ คนรับใช้ของเลอาห์ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งแก่ยาโคบ¹¹ เลอาห์พูดว่า "นี่คือโซคดี" ดังนั้นนางจึงเรียกชื่อเขาว่ากาด¹² จากนั้นสิลาห์ คนรับใช้ของเลอาห์ก็ให้กำเนิดบุตรชายคนที่สองแก่ยาโคบ¹³ เลอาห์พูดว่า "ฉันมีความสุข เพราะบุตรหญิงทั้งหลายจะเรียกฉันว่าความสุข" ดังนั้นนางจึงเรียกชื่อของเขาวาเฮอร์

¹⁴ในฤดูเก็บเกี่ยวข้าวสาลี รูเบนเข้าไปในท้องทุ่งและพบต้นดูดาอิม เขานำผลทั้งหลายมาให้เลอาห์ มารดาของเขา และราเชลพูดกับเลอาห์ว่า "ขอผลดูดาอิมของบุตรชายท่านแก่ฉันบ้าง"¹⁵ เลอาห์พูดกับนางว่า "มันเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับเจ้าหรือ ที่เจ้าแย่งเอาสามีของเราไป? และเดี๋ยวนี้เจ้ายังจะมาแย่งเอาผลดูดาอิมของบุตรชายเราไปอีกด้วยหรือ?" ราเชลพูดว่า "เพื่อแลกเปลี่ยนกับผลดูดาอิมของบุตรชายท่าน คืนนี้เขาจะหลับนอนกับท่าน"

¹⁶ในตอนเย็น ยาโคบมาจากท้องทุ่ง เลอาห์ออกไปพบเขาและพูดว่า "ท่านต้องหลับนอนกับฉันคืนนี้ เพราะฉันได้ว่าจ้างท่านด้วยผลดูดาอิมของบุตรชายฉัน" ดังนั้นยาโคบจึงหลับนอนกับเลอาห์คืนนั้น¹⁷ พระเจ้าทรงฟังเลอาห์ และนางได้ตั้งครรภ์ และให้กำเนิดบุตรชายคนที่ห้าแก่ยาโคบ¹⁸ เลอาห์พูดว่า "พระเจ้าได้ประทานคำจ้างของฉันเพราะฉันให้หญิงรับใช้ของฉันแก่สามีฉัน" นางเรียกชื่อเขาว่าอิสสาคาร์¹⁹ เลอาห์ตั้งครรภ์อีกครั้งและให้กำเนิดบุตรชายคนที่หกแก่ยาโคบ²⁰ เลอาห์พูดว่า "พระเจ้าได้ประทานของขวัญที่ดีแก่ฉัน บัดนี้สามีของฉันจะให้เกียรติแก่ฉัน เพราะว่าฉันได้ให้กำเนิดบุตรชายหกคนแก่เขา" นางเรียกชื่อเขาว่าเศบูลุน²¹ หลังจากนั้นนางได้ให้กำเนิดบุตรหญิงคนหนึ่ง และเรียกชื่อนางว่าดีนาห์

²²พระเจ้าได้ระลึกถึงราเชลและฟังนาง พระองค์ทรงทำให้นางตั้งครรภ์²³ นางได้ตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง นางพูดว่า "พระเจ้าทรงนำเอาความอับอายของฉันออกไป"²⁴ นางเรียกชื่อเขาว่าโยเซฟ กล่าวว่า "พระยาห์เวห์ทรงเพิ่มบุตรชายอีกคนหนึ่งให้แก่ฉัน"

²⁵หลังจากราเชลให้กำเนิดโยเซฟ ยาโคบพูดกับลาบันว่า "ขอส่งข้าพเจ้าไป เพื่อที่ข้าพเจ้าจะไปยังบ้านของข้าพเจ้าและดินแดนของข้าพเจ้า"²⁶ ขอมอบภรรยาทั้งหลายของข้าพเจ้า และบุตรทั้งหลายของข้าพเจ้า ผู้ที่ข้าพเจ้าได้มาเพราะข้าพเจ้าได้รับใช้ท่าน และอนุญาตให้ข้าพเจ้าไป เพราะท่านรู้ถึงการรับใช้ที่ข้าพเจ้าได้รับใช้ท่าน"

²⁷ลาบันพูดกับเขาว่า "เดี๋ยวนี้ ถ้าเราเป็นที่ยื่นขอบในสายตาเจ้า ขอรอไว้ก่อน เพราะว่าเราเรียนรู้โดยการพยากรณ์ว่า พระยาห์เวห์อวยพรเราเพราะเจ้า"²⁸ และเขาพูดอีกว่า "จงบอกคำจ้างของเจ้ามา เราเต็มใจที่จะจ่ายคำจ้างนั้น"²⁹ ยาโคบพูดกับเขาว่า "ท่านรู้อยู่แล้ว ข้าพเจ้ารับใช้ท่านอย่างไร และฝูงสัตว์เลี้ยงของท่านได้อย่างไรเมื่ออยู่กับข้าพเจ้า³⁰ ก่อนที่ข้าพเจ้าจะมา ท่านมีฝูงสัตว์เพียงเล็กน้อย ขณะนี้มันได้เพิ่มขึ้นมากมาย พระยาห์เวห์อวยพรท่านในทุกอย่างที่ข้าพเจ้าได้ทำ แล้วเมื่อไรข้าพเจ้าจึงจะได้จัดเตรียมสำหรับครอบครัวของข้าพเจ้าเองบ้าง?"³¹ ดังนั้นลาบันจึงพูดว่า "จะให้เราย้ายอะไรแก่เจ้า?" ยาโคบพูดว่า "ท่านไม่ต้องให้อะไรแก่ข้าพเจ้า ถ้าท่านจะทำสิ่งนี้เพื่อข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะเลี้ยงและดูแลรักษาฝูงสัตว์ของท่านอีกครั้ง"

³²ในวันนี้ ให้ข้าพเจ้าเดินผ่านฝูงสัตว์ทั้งหมดของท่าน ขอแยกแยะทุกตัวที่มีจุด และด่าง และสีดำทุกตัวออกจากฝูง และแพะทุกตัวที่มีจุด และด่างทุกตัวออกจากฝูง เหล่านี้จะเป็นคำจ้างของข้าพเจ้า³³ ความสัตย์ซื่อของข้าพเจ้าจะยืนยันกับข้าพเจ้าในภายหลัง เมื่อท่านจะมาตรวจสอบคำจ้างของข้าพเจ้า ทุกตัวที่ไม่ด่าง และไม่มีจุดท่ามกลางแพะทั้งหลาย และสีดำท่ามกลางแกะทั้งหลาย ถ้าพบสักตัวในฝูงสัตว์ของข้าพเจ้า จะถือว่าเป็นการขโมย"³⁴ ลาบันพูดว่า "ตกลงให้เป็นไปตามที่เจ้าพูดนั้น"³⁵ วันนั้นลาบันได้แยกแพะตัวผู้ทั้งหลายซึ่งมีลายยาว และจุด และแพะตัวเมียทั้งหมดที่ด่าง และมีจุด ทุกตัวที่มีสีขาว และแกะทุกตัวที่มีสีดำ และให้พวกมันอยู่ในมือของพวกบุตรชายทั้งหลายของเขา³⁶ ลาบันได้แยกฝูงสัตว์ของเขาจากของยาโคบให้อยู่ห่างกันระยะทางสามวันเดินทาง ดังนั้นยาโคบยังคงเลี้ยงสัตว์ที่เหลือของลาบัน

³⁷ยาโคบนำทั้งไม้สดๆ จากต้นปอปลาร์และต้นอัลมอนด์ และต้นเปลง และปอกเปลือกให้เป็นริ้วขาว ทำให้เห็นเนื้อไม้สีขาวด้านใน³⁸ จากนั้นเขาวางกิ่งไม้ที่เขาปอกเปลือกต่อน้ำฝูงสัตว์ ข้างหน้ารางน้ำที่พวกมันเข้าดื่ม พวกมันตั้งท้องเมื่อพวกมันเข้ามาดื่ม น้ำ³⁹ ฝูงสัตว์แพร่พันธุ์ข้างหน้ากิ่งไม้เหล่านั้น และฝูงสัตว์เกิดลูกอ่อนมีลาย เป็นด่าง และมีจุด⁴⁰ ยาโคบแยกลูกแกะเหล่านี้ออก แต่ทำให้ส่วนที่เหลือหันหน้าไปที่สัตว์ที่มีลาย และแกะดำทั้งหมดในฝูงของลาบัน จากนั้นเขาแยกฝูงสัตว์ของเขาสำหรับเขาเองต่างหาก และไม่นำไปรวมกับฝูงสัตว์ของลาบัน

⁴¹เมื่อแกะที่แข็งแรงในฝูงกำลังจะผสมพันธุ์ ยาโคบก็จะวางกิ่งไม้เหล่านั้นในรางน้ำต่อน้ำฝูงแกะ ดังนั้นพวกมันจะตั้งท้องท่ามกลางกิ่งไม้เหล่านั้น⁴² แต่หากสัตว์ที่อ่อนแอในฝูงเข้ามา เขาจะไม่วางกิ่งไม้เหล่านั้นต่อน้ำพวกมัน ดังนั้นสัตว์ตัวที่อ่อนแอเป็นของลาบัน และตัวที่แข็งแรงก็ตกเป็นของยาโคบ⁴³ ผู้ชายคนนั้นกลายเป็นคนมั่งคั่ง เขามีสัตว์ฝูงใหญ่ หญิงรับใช้ทั้งหลาย และชายรับใช้ทั้งหลาย และอูฐทั้งหลาย และลาทั้งหลาย

Chapter 31

¹ขณะนั้นยาโคบได้ยื่นถ้อยคำของพวกบุตรชายของลาบัน พวกเขาพูดกันว่า "ยาโคบได้เอาทุกสิ่งที่เป็นของบิดาเราไป และจากทรัพย์สินของบิดาเรานั้นเอง เขาจึงได้มีความมั่งคั่งทั้งหมดนี้"²ยาโคบเห็นสีหน้าของลาบัน เขาเห็นว่าท่าทีของลาบันที่มีต่อเขา นั้นได้เปลี่ยนแปลงไป

³จากนั้นพระยาห์เวห์ตรัสกับยาโคบว่า "จงกลับไปยังแผ่นดินของบรรพบุรุษของเจ้าและญาติของเจ้า และเราจะอยู่กับเจ้า"⁴ยาโคบให้คนไปและเรียกรหาธาเเลและเลอาห์ให้ไปยังท้องทุ่ง ไปที่ฝูงสัตว์⁵และพูดกับพวกเขาว่า "ฉันเห็นว่าท่าทีของบิดาพวกเจ้าที่มีต่อฉันได้เปลี่ยนแปลงไป แต่พระเจ้าของบิดาฉันสถิตอยู่กับฉัน⁶พวกเจ้าก็รู้ว่ามีเป็นพละกำลังทั้งหมดของฉันที่ฉันได้รับใช้บิดาของพวกเจ้า⁷บิดาของพวกเจ้าหลอกลวงฉัน และปรับเปลี่ยนค่าจ้างของฉันถึงสิบครั้ง แต่พระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้เขาทำร้ายฉัน⁸ถ้าเขาพูดว่า 'สัตว์ตัวที่ดำจะ เป็นค่าจ้างของเจ้า' จากนั้นฝูงสัตว์ทั้งหมดก็จะให้ลูกเป็นดำ ถ้าเขาพูดว่า 'ให้ตัวที่ลายเป็นค่าจ้างของเจ้า' จากนั้นฝูงสัตว์ทั้งหมดก็จะให้ลูกเป็นลาย

⁹ด้วยวิธีการนี้ พระเจ้าได้นำเอาฝูงสัตว์เลี้ยงของบิดาเจ้า และมอบพวกมันให้แก่ฉัน¹⁰ในฤดูผสมพันธุ์สัตว์ ในความฝัน ฉันเห็นพวกแพะตัวผู้กำลังผสมพันธุ์กับฝูงสัตว์นั้น พวกแพะตัวผู้เป็นแพะลาย แพะดำ และแพะมีจุด¹¹ทูตสวรรค์ของพระเจ้าพูดกับฉันในความฝันว่า 'ยาโคบเอ๋ย' ฉันตอบว่า 'ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้'¹²เขาพูดว่า 'จงยกหน้าและดูพวกแพะตัวผู้ซึ่งกำลังผสมพันธุ์ในฝูงสัตว์นั้น พวกมันเป็นแพะลาย แพะดำ และแพะมีจุด เพราะว่าเราเห็นทุกสิ่งที่คุณทำกับเจ้า'¹³เราคือพระเจ้าแห่งเบเรเอล ที่ซึ่งเจ้าได้เจิมเสาหินต้นหนึ่ง ที่เจ้าได้ให้สัตยาบันแก่เรา บัดนี้จงลุกขึ้น และไปจากแผ่นดินนี้ และกลับไปยังแผ่นดินเกิดของเจ้า"

¹⁴ธาเเล และเลอาห์ตอบและพูดกับเขาว่า "ยังมีส่วนใด หรือมรดกเหลือสำหรับพวกเราในบ้านของบิดาอีกหรือ?"¹⁵เขาไม่ได้กระทำกับเราเช่นคนต่างชาติ หรือ? เพราะเขาได้ขายเรา และใช้เงินของเราไปหมดแล้วด้วย¹⁶เพราะความมั่งคั่งทั้งหมด พระเจ้าได้เอาไปจากบิดาพวกเรา และเดี๋ยวนี้มันเป็นของพวกเรา และบุตรทั้งหลายของพวกเรา บัดนี้ท่านจงทำในสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสแก่ท่านเกิด"

¹⁷ยาโคบจึงลุกขึ้น และเอาบุตรชายทั้งหลายของเขา และภรรยาทั้งหลายของเขาขึ้นหลังพวกอู¹⁸เขาใส่ดุ้นฝูงสัตว์ทั้งหมดของเขาไปข้างหน้าเขา พร้อมกับทรัพย์สินทั้งหมดของเขา รวมทั้งฝูงสัตว์ที่เขาหามาได้ในปีดแดนอารัม จากนั้นเขาได้ออกเดินทางเพื่อไปหาอิสอัคบิดาของเขา ในแผ่นดินคานาอัน¹⁹เมื่อลาบัน ออกไปตัดขนแกะของเขา ธาเเลได้ขโมยแกะรูปประจำบ้านของบิดานางไปด้วย²⁰ยาโคบหลอกลาบัน คนอารัม โดยไม่ได้บอกเขาว่าเขากำลังจะจากไป²¹ดังนั้น เขาจึงหนีไปพร้อมกับสัตว์ทั้งหมดที่เขาได้ และข้ามแม่น้ำไปอย่างรีบเร่ง และมุ่งหน้าไปยังดินแดนเทือกเขากิเลอาด

²²ในวันที่สาม ลาบันได้รับการบอกเล่าว่ายาโคบหนีไปแล้ว²³ดังนั้นเขาจึงนำเอาญาติทั้งหลายของเขาไปกับเขา และ เดินทางไล่ตามเขาเป็นเวลาเจ็ดวัน เขาตามมากินยาโคบในดินแดนเทือกเขากิเลอาด²⁴ขณะนั้นพระเจ้าเสด็จมาหาลาบัน คนอารัมในความฝันตอนกลางคืนและตรัสกับเขาว่า "จงระวังที่เจ้าจะพูดกับยาโคบ ไม่ว่าดีหรือร้าย"

²⁵ลาบันไล่มาทันยาโคบ ขณะที่ยาโคบตื่นขึ้นที่ของเขาในดินแดนเทือกเขา เช่นกันลาบันก็ตื่นขึ้นกับพวกญาติของเขาในดินแดนเทือกเขากิเลอาด²⁶ลาบัน พูดกับยาโคบว่า "เจ้าได้ทำอะไร เจ้าหลอกลวงเรา และพาพวกบุตรหญิงของเราหนีมาเหมือนเชลยสงครามหรือ?"²⁷ทำไมเจ้าถึงหนีมาแบบลับๆ และหลอกลวงเรา และไม่บอกเรา? เราอยากส่งเจ้ากลับด้วยการเลี้ยงฉลอง และร้องเพลง ด้วยรำมะนา และพิณเขาคู่²⁸เจ้าไม่ได้ให้เราบูชาลาหลายทั้งหลายของเรา และบุตรหญิงทั้งหลายของเรา บัดนี้เจ้าได้ทำในสิ่งที่โง่เขลา²⁹มันเป็นอำนาจของเราที่จะทำร้ายเจ้า แต่พระเจ้าของบิดาเจ้าได้ตรัสกับเราเมื่อคืนนี้ และตรัสว่า 'จงระวังที่เจ้าจะพูดกับยาโคบไม่ว่าจะดีหรือร้าย'

³⁰เดี๋ยวนี้เจ้าหนีออกมาเพราะว่าเจ้าปรารถนาที่จะกลับไปยังบ้านของบิดาเจ้านานแล้ว แต่ทำไมเจ้าจึงขโมยพวกพระของเรามาด้วย?"³¹ยาโคบตอบและพูดกับลาบันว่า "เพราะว่าฉันกลัว และคิดว่าท่านจะใช้กำลังบีบบังคับเอาตัวบุตรหญิงทั้งหลายของท่านไปจากฉัน ดังนั้นฉันจึงออกมาอย่างลับ ๆ"³²ใครก็ตามที่ขโมยพวกพระของท่านมาจะไม่มีชีวิตอยู่อีกต่อไป ต่อหน้าญาติทั้งหลายของเรา จงพิจารณาว่าอะไรที่อยู่กับฉันและเป็นของฉัน และนำมันไปเถิด" เพราะว่ายาโคบไม่รู้วธาเเลได้ขโมยพวกมันมา

³³ลาบันเข้าไปในเต็นท์ของยาโคบ เข้าไปในเต็นท์ของเลอาห์ และเข้าไปในเต็นท์ของหญิงรับใช้ทั้งสอง แต่เขาไม่ได้พบพวกมัน เขาออกมาจากเต็นท์ของเลอาห์ และเข้าไปในเต็นท์ของธาเเล³⁴ขณะนั้นธาเเลได้นำพวกแกะรูปประจำบ้าน เก็บไว้ในकुณอู และนั่งกับพวกมันไว้ ลาบันหาทั่วเต็นท์ทั้งหมด แต่ไม่พบพวกมัน³⁵นางพูดกับบิดาของนางว่า "อย่าโกรธเลยเจ้านายของฉัน ที่ฉันไม่สามารถลุกขึ้นต่อหน้าท่านได้เพราะฉันกำลังอยู่ในช่วงมีประจำเดือน" ดังนั้นเขาจึงหาแต่ไม่ได้พบพวกแกะรูปประจำบ้านของเขา

³⁶ยาโคบโกรธและโต้เถียงกับลาบัน เขาพูดกับลาบันว่า "ฉันทำผิดอะไร? ความบาปของฉันคืออะไร ที่ท่านต้องเร่งรีบติดตามฉันมา?"³⁷เพราะว่าท่านได้ค้นหาทรัพย์สินทั้งหมดของฉันแล้ว ท่านพบอะไรของพวกเครื่องใช้ในครัวเรือนทั้งหมด? นำพวกมันมาตั้งไว้ที่นี่ ต่อหน้าญาติของเรา เพื่อที่พวกเขาจะได้ตัดสินความระหว่างเรากี่สองฝ่าย

³⁸เป็นเวลาสี่สิบปีฉันอยู่กับท่าน แกะตัวเมียทั้งหลายของท่าน และแพะตัวเมียทั้งหลายไม่เคยหาย หรือฉันไม่เคยกินลูกแกะตัวผู้ใดๆ จากฝูงสัตว์ทั้งหลายของท่าน³⁹ตัวที่ถูกฉีกกัดโดยสัตว์ป่า ฉันไม่ได้คืนากลับมาให้ท่าน แต่ฉันได้ใช้แทนให้ ท่านให้ฉันชดใช้แทนสัตว์ทุกตัวที่หาย ไม่ว่าจะถูกขโมยในตอนกลางวัน หรือตอนกลางคืน⁴⁰ฉันอยู่ที่นั่นในเวลากลางวันที่ร้อนแผดเผาฉัน และหิมะในตอนกลางคืน และฉันออกไปโดยไม่ได้นอนหลับ

⁴¹สี่สิบปีมานี้ ฉันอยู่ในครัวเรือนของท่าน ฉันทำงานให้ท่านสิบสี่ปี เพื่อบุตรหญิงทั้งสองคนของท่าน และหกปีเพื่อฝูงสัตว์เลี้ยงของท่าน ท่านได้ปรับเปลี่ยน

คำจ้างของฉันทสิบครั้ง⁴² ถ้าพระเจ้าของบิดาฉัน พระเจ้าของอับราฮัม และพระองค์เดียวที่อิสอัคเกรงกลัว ไม่ทรงสถิตอยู่กับฉัน แน่่อนที่เดียวท่านคงจะส่งเราไปมือเปล่า พระเจ้าทรงทอดพระเนตรการกดขี่ข่มเหงของฉัน และฉันทำงานหนักอย่างไร และพระองค์ทรงว่ากล่าวท่านเมื่อคืนนี้"

⁴³ลาบับตอบ และพูดกับยาโคบว่า "พวกบุตรหญิงก็เป็นบุตรหญิงทั้งหลายของเรา พวกหลานๆ ทั้งหลายของเรา และฝูงสัตว์ทั้งหลายก็คือพวกฝูงสัตว์ของเรา ทั้งหมดที่เจ้าเห็นล้วนเป็นของเรา แต่เราจะทำอะไรในวันนี้เพื่อพวกบุตรหญิงของเรา หรือเพื่อบุตรทั้งหลายของพวกเราที่พวกเราให้กำเนิดมา?"⁴⁴ดังนั้น มาเถิดให้เรามาทำพันธสัญญากัน ระหว่างเจ้ากับเรา และให้พันธสัญญานั้นเป็นพยานระหว่างเจ้ากับเรา"⁴⁵ดังนั้นยาโคบจึงนำก้อนหินมาและตั้งเป็นกอง⁴⁶ยาโคบพูดกับพวกญาติของเขาว่า "จงเก็บก้อนหินมารวมกัน" ดังนั้นพวกเขาจึงเก็บก้อนหินมาทำเป็นกอง จากนั้นพวกเขาได้กินที่นั่นข้างกองหินนั้น

⁴⁷ลาบับเรียกมันว่าเยการ์สสุธา แต่ยาโคบเรียกมันว่ากาเลเอด⁴⁸ลาบับพูดว่า "วันนี้ กองหินนี้จะเป็พยานระหว่างเรากับเจ้า" ดังนั้นมันจึงถูกเรียกชื่อว่ากาเลเอด⁴⁹มันยังถูกเรียกว่า มิสปาร์ ด้วยเพราะว่าลาบับพูดว่า "ขอให้พระยาห์เวห์ทรงเฝ้าดูระหว่างเจ้ากับเรา เมื่อเราพ้นจากสายตาซึ่งกันและกัน" ถ้าเจ้าปฏิบัติไม่ดีต่อบุตรหญิงทั้งหลายของเรา หรือถ้าเจ้าไปมีภรรยาใหม่ทีนอกเหนือไปจากบุตรหญิงทั้งหลายของเรา ถึงแม้ว่าเราฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะไม่เห็น พระเจ้าทรงเป็นพยานระหว่างเจ้ากับเรา"

⁵¹ลาบับพูดกับยาโคบ "จงดูกองหินนี้ และมองไปที่เสาหินซึ่งเราตั้งไว้ระหว่างเจ้ากับเรา"⁵²กองหินนี้เป็นพยาน และเสาหินนี้ก็เป็นพยาน ที่เราจะไม่ผ่านเข้าไปเกินกว่าเสาหินไปหาเจ้า และที่เจ้าก็จะไม่ผ่านเข้าไปเกินกว่ากองหินนี้ และเสาหินนี้ไปหาเราเพื่อที่จะทำร้ายกัน"⁵³ขอให้พระเจ้าของอับราฮัม และพระของนาโอร และพวกพระทั้งหลายของบิดาพวกเรา นิธิอัยยัตติสความระหว่างเรา" ยาโคบได้สาบานโดยพระองค์ผู้ที่อิสอัคบิดาของท่านเกรงกลัว⁵⁴ยาโคบได้ถวายเครื่องบูชาบนภูเขา และเรียกพวกญาติของเขามากินอาหาร พวกเขาทั้งหลายได้กินและใช้เวลาทั้งคืนบนภูเขานั้น

⁵⁵ลาบับตื่นขึ้นแต่เช้าตรู่ จูบพวกหลานชายของเขา และพวกบุตรหญิงของเขา และอวยพรพวกเขา จากนั้นลาบับก็ได้จากไป และกลับไปยังบ้าน

Chapter 32

¹ยาโคบจึงไปตามทางของเขา และเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าพบเขา²เมื่อยาโคบเห็นพวกเขา เขาพูดว่า "นี่คือที่พักของพระเจ้า" ดังนั้นเขาจึงเรียกชื่อที่นั่นว่ามาหะนาอิม

³ยาโคบได้ส่งพวกคนสื่อสารไปล่วงหน้าเขา ไปหาเอซาวพี่ชายของเขาในแผ่นดินเสอีร์ ในดินแดนของเอโดม⁴เขาส่งคนเหล่านั้นว่า "นี่คือสิ่งที่พวกเจ้าจะต้องพูดกับเอซาวเจ้านายของเรา นี่คือนสิ่งที่ยาโคบผู้รับใช้ของท่านพูดคือ 'ฉันได้อยู่กับลาบับและเลื่อนเวลากลับมาของฉันทจนถึงบัดนี้' ฉันมีพวกวัว พวกลา และฝูงสัตว์เลี้ยง พวกคนรับใช้ผู้ชาย และพวกคนรับใช้ผู้หญิง ฉันได้ส่งสารนี้มาถึงเจ้านายของฉัน เพื่อที่ฉันจะได้มีความชอบในสายตาของท่าน"

⁶พวกคนสื่อสารกลับมาหายาโคบ และพูดว่า "พวกเราได้ไปหาเอซาวพี่ชายของท่าน เขากำลังมาเพื่อจะพบท่าน และมีผู้ชายสี่ร้อยคนมากับเขาด้วย"⁷ยาโคบก็มีความหวาดกลัว และทุกข์ใจ ดังนั้นเขาจึงแยกพวกคนที่มากับเขาเป็นสองพวก และแยกฝูงสัตว์เลี้ยง ฝูงแพะ แกะ และอูฐทั้งหลายออกเป็นสองพวกด้วย⁸เขาพูดว่า "ถ้าเอซาวมาพบพวกกลุ่มที่หนึ่งและโจมตี จากนั้นพวกกลุ่มที่สองที่เหลือจะได้หนีกัน"

⁹ยาโคบพูดว่า "พระเจ้าของอับราฮัมบรรพบุรุษของข้าพระองค์ และพระเจ้าของอิสอัคบิดาของข้าพระองค์ พระยาห์เวห์ผู้ได้ตรัสกับข้าพระองค์ว่า 'จงกลับไปยังภูมิลำเนาของเจ้า และญาติพี่น้องของเจ้า และเราจะให้เจ้าเจริญรุ่งเรือง'¹⁰ข้าพระองค์ไม่มีค่าพอกับการกระทำทั้งสิบของพระองค์ตามพันธสัญญาแห่งความสัตย์ซื่อ และความไว้วางใจที่ทรงคุณค่าทั้งหมดยกเว้นที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะด้วยเพียงไม้เท้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ และด้วยนี้ข้าพระองค์เป็นคนสองเผ่า"¹¹ขอทรงโปรดช่วยกู้ข้าพระองค์จากมือของพี่ชายของข้าพระองค์ จากมือของเอซาว เพราะข้าพระองค์กลัวเขา เขาจะมาและโจมตีข้าพระองค์และมารดาทั้งหลายกับพวกเด็ก"¹²แต่พระองค์ตรัสว่า 'เราจะทำให้เจ้าเจริญรุ่งเรืองแน่นอน เราจะทำให้เชื้อสายทั้งหลายของเจ้าเป็นเหมือนทรายแห่งท้องทะเล ซึ่งไม่สามารถจะนับจำนวนพวกเขาได้'"

¹³ยาโคบพักที่นั่นคืนนั้น เขาเอาบางสิ่งที่เขามีอยู่กับเขาจัดเป็นของกำนัลสำหรับเอซาวพี่ชายของเขา¹⁴แพะตัวเมียสองร้อยตัวและแพะตัวผู้ยี่สิบตัว และแกะตัวเมียสองร้อยตัวและแกะตัวผู้ยี่สิบตัว¹⁵อูฐที่กำลังให้นมสามสิบตัวและลูกอูฐตัวผู้ทั้งหลายของพวกมัน วัวตัวเมียสี่สิบตัว และวัวตัวผู้สิบตัว ลาตัวเมียยี่สิบตัวและลาตัวผู้สิบตัว¹⁶เขามอบสัตว์เหล่านี้ไว้ในมือพวกคนรับใช้ของเขา แต่ละฝูงแยกกลุ่มกัน เขาพูดกับพวกคนรับใช้ของเขาว่า "จงไปข้างหน้าของเราและทิ้งระยะห่างระหว่างแต่ละฝูง"

¹⁷เขาสั่งให้คนรับใช้กลุ่มแรก พูดว่า "เมื่อเอซาวพี่ชายของเราพบพวกเจ้าและถามพวกเจ้า ถามว่า 'พวกเจ้าเป็นคนของใคร? พวกเจ้ากำลังจะไปไหน? ใครเป็นเจ้าของฝูงสัตว์ที่อยู่ต่อหน้าของพวกเจ้า?'"¹⁸จากนั้นพวกเจ้าจะต้องพูดว่า 'พวกมันเป็นของยาโคบผู้รับใช้ของท่าน' พวกมันเป็นของกำนัลที่ส่งไปยังเอซาวเจ้านายของข้าพเจ้า ดูเถิด เขากำลังตามพวกเรา"¹⁹ยาโคบสั่งคนใช้กลุ่มที่สอง และกลุ่มที่สาม และผู้ชายทั้งหมดที่ติดตามฝูงสัตว์ทั้งหลาย เขาพูดว่า "เมื่อพวกเจ้าพบเอซาว พวกเจ้าจะต้องพูดกับเขาอย่างเดียวกัน"²⁰พวกเจ้าต้องพูดด้วยว่า 'ยาโคบผู้รับใช้ของท่านกำลังตามพวกเรา' " เพราะเขาได้คิดว่า "ฉันจะปลอดภัยเขาด้วยพวกของกำนัลที่ฉันกำลังส่งไปล่วงหน้าฉัน จากนั้นภายหลัง เมื่อฉันจะพบเขา บางทีเขาจะยอมรับฉัน"²¹ดังนั้นของกำนัลทั้งหลายจึงได้ถูกส่งไปก่อนหน้าเขา ตัวเขาเองอยู่ค้างคืนอยู่ที่ที่พัก

²²ยาโคบตื่นขึ้นในตอนกลางคืน และนำเอาภรรยาทั้งสองของเขา หญิงรับใช้ทั้งสองของเขา และบุตรชายทั้งสิบเอ็ดคนของเขา เขาจึงส่งพวกเขาข้ามที่ตื่นของแม่น้ำยับบอ²³ด้วยวิธีนี้เขาจึงส่งพวกเขาข้ามแม่น้ำไปกับทรัพย์สินของเขาทั้งหมด²⁴ยาโคบถูกทิ้งให้อยู่คนเดียว และมีผู้ชายคนหนึ่งมาปล้ำสู้กับเขาจนกระทั่งรุ่งเช้า

²⁵เมื่อผู้ขายคนนั้นได้เห็นว่าเขาไม่สามารถเอาชนะยาโคบได้ เขาจึงทุบสะโพกของยาโคบ สะโพกของยาโคบจึงเคล็ดเมื่อเขาได้ปล้ำสู้กับชายคนนั้น²⁶ผู้ขายคนนั้นพูดว่า "ปล่อยเราไปเถอะ เพราะกำลังจะเช้าแล้ว" ยาโคบพูดว่า "ฉันจะไม่ปล่อยท่านไป นอกจากท่านจะวยพรฉันก่อน"

²⁷ผู้ขายคนนั้นพูดกับเขาว่า "เจ้าชื่ออะไร?" ยาโคบตอบว่า "ยาโคบ"²⁸ผู้ขายคนนั้นพูดว่า "ชื่อของเจ้าจะไม่ถูกเรียกว่ายาโคบอีกต่อไป แต่จะถูกเรียกว่าอิสราเอล เพราะว่าเจ้าได้ต่อสู้กับพระเจ้ากับพวกผู้ขาย และได้รับชัยชนะ"²⁹ยาโคบพูดกับเขาว่า "กรุณามอบชื่อของท่านให้ฉันรู้ด้วย" เขาพูดว่า "ทำไมเจ้าจึงถามชื่อของเรา?" ชายคนนั้นจึงได้วยพรเขาที่นั่น

³⁰ยาโคบเรียกชื่อสถานที่นั้นว่าเบนีเอล เพราะเขาพูดว่า "ฉันได้เห็นพระเจ้าหน้าต่อหน้า และชีวิตของฉันยังคงอยู่ต่อไป"³¹เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น ยาโคบเดินผ่านเบนีเอล เขาเดินกระเผลกเพราะสะโพกของเขา

³²นี่คือสาเหตุที่คนอิสราเอลทุกวันนี้ไม่กินเอ็นของสะโพกซึ่งอยู่ที่ข้อต่อสะโพก เพราะว่าชายคนนั้นทำให้เอ็นเหล่านั้นบาดเจ็บขณะที่สะโพกของยาโคบเคล็ด

Chapter 33

¹ยาโคบมองขึ้นไป และดูเถิดเอชากำลังเข้ามาพร้อมกับผู้ขายสี่ร้อยคน ยาโคบได้แบ่งเด็กทั้งหลายท่ามกลางเลอาห์ ราเชล และหญิงรับใช้ทั้งสองคน²จากนั้นเขาได้ให้พวกหญิงรับใช้และบุตรทั้งหลายของพวกเขาอยู่ข้างหน้า ตามด้วยเลอาห์ และบุตรทั้งหลายของนาง และตามด้วยราเชลและโยเซฟอยู่ท้ายสุด³ตัวเขาเองอยู่ข้างหน้าพวกเขา เขาโค้งคำนับลงถึงพื้นเจ็ดครั้ง จนกระทั่งเขาเข้ามาใกล้พี่ชายของเขา

⁴เอชาร่วงเข้ามาพบเขา สวมกอดเขา กอดคอเขา และจูบเขา จากนั้นพวกเขาได้ร้องไห้⁵เมื่อเอชามองขึ้นไปดู เขาเห็นพวกผู้หญิงและเด็กทั้งหลาย เขาพูดว่า "คนเหล่านี้ที่อยู่กับเจ้าเป็นใคร?" ยาโคบตอบว่า "บรรดาบุตรทั้งหลายที่พระเจ้าทรงมีพระเมตตาประทานให้ฉันรับใช้ของท่าน"⁶จากนั้นพวกหญิงรับใช้เข้ามาข้างหน้าพร้อมกับบุตรทั้งหลายของพวกเขา และพวกเขาโค้งคำนับ⁷ถัดไปเลอาห์และบุตรทั้งหลายของนางเข้ามาข้างหน้าและโค้งคำนับด้วย สุดท้ายโยเซฟและราเชลเข้ามาข้างหน้าและโค้งคำนับ

⁸เอชารพูดว่า "เจ้าหมายความว่าอย่างไรกับบรรดาสิ่งเหล่านี้ที่เราได้เห็น?" ยาโคบตอบว่า "เพื่อให้เป็นที่ชอบในสายตาของเจ้านายของฉัน"⁹เอชารพูดว่า "เรามีเพียงพอล้วนแล้ว น้องเราเอ๋ย จงเก็บไว้สิ่งที่เจ้ามีไว้เพื่อตัวเจ้าเองเถอะ"¹⁰ยาโคบพูดว่า "อย่าเลย กรุณาเถอะ หากฉันเป็นที่ชอบในสายตาของท่าน ก็ขอให้รับของกำนัลของฉันจากมือของฉัน เพราะจริงๆ แล้วเมื่อฉันได้เห็นหน้าท่าน ก็เหมือนกำลังเห็นพระพักตร์พระเจ้า และท่านได้ยอมรับฉัน¹¹กรุณารับของกำนัลของฉันที่นำมาให้ท่าน เพราะพระเจ้าทรงกระทำกับฉันด้วยความเมตตา และเพราะว่าฉันมีเพียงพอล้วนแล้ว" ยาโคบคะยั้นคะยอเขา และเอชาก็ได้รับของกำนัลไว้

¹²จากนั้นเอชารพูดว่า "ให้เราเดินทางกันเถอะ เราจะไปข้างหน้าเจ้า"¹³ยาโคบพูดกับเขาว่า "เจ้านายของฉันรู้แล้วว่าพวกเด็กๆ ยังเลือกอยู่ และพวกเขาก็จะส่งสัตว์เลี้ยงค้ำเลี้ยงเลี้ยงลูกอ่อนของพวกเขา ถ้าพวกมันถูกไล่ต้อนอย่างรีบเร่งแม้แต่เพียงหนึ่งวัน สัตว์ทั้งหมดก็จะตาย"¹⁴ขอให้เจ้านายของฉันล่วงหน้าไปก่อนผู้รับใช้ของท่าน ฉันจะค่อยๆ เดินทางไปช้าๆ ตามกำลังของฝูงสัตว์เลี้ยงที่อยู่ข้างหน้าฉัน และตามกำลังของพวกเขาเด็กๆ จนกว่าฉันจะไปพบเจ้านายของฉันที่เสอีร์"¹⁵เอชารพูดว่า "เราจะให้คนของเราที่อยู่กับเราบางส่วนอยู่กับเจ้า" แต่ยาโคบพูดว่า "ทำไมต้องทำอย่างนั้น? เจ้านายของฉันมีเมตตาต่อฉันอย่างเพียงพอแล้ว"¹⁶ดังนั้นเอชารจึงออกเดินทางกลับเสอีร์ในวันนั้น

¹⁷ยาโคบเดินทางถึงสุคค ได้สร้างบ้านสำหรับตัวเขาเอง และสร้างเพิงทั้งหลายสำหรับฝูงสัตว์เลี้ยงของเขา สถานที่นั้นจึงถูกเรียกชื่อว่าสุคค¹⁸เมื่อยาโคบมาจากปิตานอาริม เขาได้มาถึงเมืองเชเคม ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอันอย่างปลอดภัย เขาได้ตั้งที่พักใกล้เมืองนั้น¹⁹จากนั้นเขาซื้อที่ดินผืนหนึ่ง ที่เขาตั้งเต็นท์ของเขาจากบุตรชายทั้งหลายของฮาโมร์ บิดาของเชเคมด้วยเงินหนึ่งร้อยแผ่น²⁰ที่นั่นเขาได้ตั้งแท่นบูชา และเรียกมันว่าเอลเอโลเอฮ์ อิสราเอล

Chapter 34

¹ขณะที่ตีนาห์ บุตรหญิงของเลอาห์ผู้ที่นางได้ให้กำเนิดแก่ยาโคบออกไปพบหญิงสาวของแผ่นดินนั้น²เชเคมบุตรชายของฮาโมร์ คนฮิตไทต์ เจ้าชายของแผ่นดินนั้นได้เห็นนาง และเขาได้ดูนางและบังคับขืนใจนาง และหลับนอนกับนาง³เขาหลงใหลตีนาห์ บุตรหญิงของยาโคบ เขารักหญิงสาวและพูดอย่างอ่อนโยนกับนาง⁴เชเคมพูดกับฮาโมร์บิดาของเขา กล่าวว่า "ไปขอหญิงสาวนี้ให้เป็นภรรยาของลูกเถิด"

⁵ขณะนั้นยาโคบได้ยินเรื่องที่เขาได้กระทำเสื่อมเสียกับตีนาห์ บุตรหญิงของเขา บุตรชายทั้งหลายของเขากำลังอยู่กับฝูงสัตว์เลี้ยงของเขาในท้องทุ่ง ดังนั้นยาโคบจึงสงบสติอารมณ์จนกระทั่งพวกเขาทั้งหลายกลับเข้ามา⁶ฮาโมร์บิดาของเชเคมออกไปหายาโคบเพื่อที่จะพูดกับเขา⁷บุตรชายทั้งหลายของยาโคบกลับเข้ามาจากท้องทุ่งและเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องนี้ พวกผู้ขายทั้งหลายต่างไม่พอใจ พวกเขาโกรธเป็นอย่างยิ่งเพราะว่าเขาทำให้อิสราเอลเสื่อมเสียโดยการให้กำลังของเขาเองในเรื่องบุตรหญิงของยาโคบ ในสิ่งที่ไม่ควรกระทำ

⁸ฮาโมร์พูดกับพวกเขา กล่าวว่า "เชเคมบุตรชายของเรารักบุตรหญิงของท่าน กรุณายกนางให้เป็นภรรยาของเขาเถิด⁹การแต่งงานระหว่างกันกับพวกเรา ยกบุตรหญิงทั้งหลายของท่านให้แก่เรา และรับเอาบุตรหญิงทั้งหลายของพวกเราไปเพื่อพวกท่านเอง¹⁰ท่านจะอาศัยอยู่กับเรา และแผ่นดินจะเปิดแก่ท่านที่จะอาศัยและค้าขาย และเพื่อที่จะเข้าถือสิทธิในทรัพย์สิน"¹¹เชเคมได้พูดกับบิดาของนาง และพวกพี่ชายของนางว่า "ขอให้ข้าพเจ้าเป็นที่ชอบในสายตาของพวกท่าน และท่านจะเรียกร้องอะไร ข้าพเจ้าก็จะให้"¹²จะเรียกร้องค่าสินสอดทองหมั้นจำนวนมหาศาล และของขวัญก็ตามใจของท่าน และข้าพเจ้าจะให้อะไรก็ได้ตามที่ท่านพูดกับข้าพเจ้า แต่ขอให้ยกหญิงสาวนั้นเป็นภรรยาข้าพเจ้า"

¹³บุตรชายทั้งหลายของยาโคบได้ตอบเซเคม และฮาโมร์บิดาของเขาย่างมีเล่ห์เหลี่ยม เพราะเซเคมทำให้ธิดาพี่น้องสาวของพวกเขาเสื่อมเสีย¹⁴ พวกเขาพูดกับเขาทั้งหลายว่า "พวกเราไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ คือการยกน้องสาวของพวกเขาให้กับใครคนใดคนหนึ่งที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด เพราะว่ามันเป็นการทำให้เราอับยศอดสู¹⁵ มีทางเดียวเท่านั้นที่เราจะตกลงกับพวกท่านได้ก็คือ ถ้าพวกท่านจะเข้าสู่หนัดเหมือนพวกเรา ถ้าผู้ชายทุกคนในท่ามกลางพวกท่านเข้าสู่หนัด¹⁶ จากนั้นพวกเราจะยกบุตรสาวของพวกเขาให้พวกท่าน และพวกเราจะได้รับบุตรหญิงทั้งหลายของพวกท่านมาเพื่อพวกเรา และพวกเราจะอาศัยอยู่กับพวกท่าน และกลายเป็นประชาชนหนึ่งเดียว¹⁷ แต่ถ้าพวกท่านไม่ฟังพวกเราในการที่จะเข้าสู่หนัด พวกเราจะเอาน้องสาวของพวกเขาคืน และพวกเราก็จะจากไป"

¹⁸คำพูดของพวกเขาทำให้ฮาโมร์และเซเคมบุตรชายของเขาพอใจ¹⁹ ชายหนุ่มนั้นไม่ได้รู้ว่าจะปฏิบัติตามในสิ่งที่พวกเขาพูดเพราะว่าเขาพึงพอใจในตัวบุตรหญิงของยาโคบ และเพราะว่าเขาเป็นคนที่ได้รับเกียรติมากที่สุดบรรดาคนที่ทั้งหลายในครัวเรือนของบิดาเขา

²⁰ฮาโมร์และเซเคมบุตรชายของเขาไปที่ประตูเมืองของพวกเขาและพูดกับบรรดาผู้ชายของเมืองของพวกเขาทั้งหลาย กล่าวว่า²¹ "คนเหล่านี้อยู่กับพวกเราอย่างสันติ ดังนั้นขอให้พวกเขาได้อาศัยอยู่ในแผ่นดิน และค้าขายเถิด ที่จริงแล้วแผ่นดินนั้นก็กว้างใหญ่เพียงพอสำหรับพวกเรา ให้พวกเรารับบุตรหญิงทั้งหลายของพวกเขามาเป็นภรรยา และให้พวกเรายกบุตรหญิงของพวกเขาให้พวกเขาด้วย²² ด้วยเพียงเงื่อนไขนี้พวกผู้ชายตกลงที่จะอาศัยอยู่กับพวกเรา และกลายเป็นประชาชนหนึ่งเดียว คือถ้าผู้ชายทุกคนในท่ามกลางพวกเราเข้าสู่หนัดเหมือนที่พวกเขาได้เข้าสู่หนัด

²³พวกสัตว์เลื้อย ทรพีสัน และสัตว์ทั้งหลายของพวกเขาจะไม่ตกเป็นของพวกเราหรือ? ดังนั้นให้พวกเราตกลงกับพวกเขาและพวกเขาจะอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเรา"²⁴ ผู้ชายทั้งหมดของเมืองนั้นได้ฟังฮาโมร์และเซเคมบุตรชายของเขา ผู้ชายทุกคนก็ได้เข้าสู่หนัด

²⁵ในวันที่สาม ขณะที่พวกเขากำลังยังเฝ้าอยู่ บุตรชายสองคนของยาโคบ (สิเมโอนและเลวี พวกพี่ชายของธินาห์) แต่ละคนได้เอาดาบของเขา และพวกเขาเข้าโจมตีเมืองนั้นที่มันใจว่าตนเองปลอดภัย และพวกเขาได้ฆ่าพวกผู้ชายทั้งหมด²⁶ พวกเขาฆ่าฮาโมร์ และเซเคมบุตรชายของเขาด้วยคมดาบ พวกเขาเอาธิดาหรือจากบ้านของเซเคม และหนีออกไป

²⁷พวกบุตรชายคนอื่น ๆ ของยาโคบเข้ามาที่ซาคศพ และปล้ำสะตมเมืองนั้น เพราะว่าประชาชนของเมืองนั้นทำให้พี่น้องสาวของพวกเขาเสื่อมเสีย²⁸ พวกเขาปล้นเอาสัตว์ทั้งหลายของพวกเขา ฝูงสัตว์ของพวกเขา ลากทั้งหลาย และทุกสิ่งทุกอย่างของพวกเขาทั้งหลายในเมืองนั้น และในท้องทุ่งรอบๆ²⁹ ความมั่งคั่งทั้งหมดของพวกเขาทั้งหลาย พวกเขาได้จับตัวพวกเด็ก ๆ และพวกภรรยาของพวกเขาทั้งหลาย พวกเขาได้เอาของทุกสิ่งที่อยู่ในบ้านทั้งหลาย

³⁰ยาโคบพูดกับสิเมโอนและเลวีว่า "พวกเจ้าได้นำความลำบากมาสู่เรา ทำให้เราเสื่อมภราดรในผู้ที่อาศัยในแผ่นดินนั้น คือคนคานาอัน และคนเปรีซซี เรามีคนจำนวนน้อย ถ้าพวกเขารวมตัวเป็นพวกเดียวกันมาต่อต้านเรา และโจมตีเรา แล้วเราจะต้องถูกทำลาย เราและครัวเรือนของเรา"³¹ แต่สิเมโอนและเลวีพูดว่า "ควรหรือที่เซเคมได้กระทำต่อน้องสาวของพวกเขาเหมือนโสเภณี?"

Chapter 35

¹พระเจ้าตรัสกับยาโคบว่า "จงลุกขึ้น จงไปยังเบรเอล และอยู่ที่นั่น จงสร้างแท่นบูชาแด่พระเจ้าที่นั่น พระเจ้าผู้ได้ทรงปรากฏแก่เจ้าเมื่อเจ้าหนีจากเอชาวพี่ชายของเจ้า"² จากนั้นยาโคบพูดกับครัวเรือนของเขาและกับคนทั้งหมดที่อยู่กับเขา "จงละทิ้งพระต่างชาติทั้งหลายที่อยู่ท่ามกลางพวกเจ้า จงชำระตัวพวกเจ้าเอง และเปลี่ยนเสื้อผ้าของพวกเจ้า³ แล้วให้พวกเราออกเดินทางและขึ้นไปถึงเบรเอล เราจะทำแท่นบูชาแด่พระเจ้าที่นั่น พระองค์ผู้ได้ทรงตอบเราในวันแห่งความทุกข์ยากของเรา และทรงสถิตอยู่กับเราไม่ว่าเราจะไปที่ไหน"⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ให้พระต่างชาติทั้งหมดที่มีอยู่ที่มือของพวกเขาแก่ยาโคบ และต่างหูทั้งหลายที่อยู่หูลงของพวกเขา ยาโคบฝังสิ่งเหล่านั้นที่ใต้ต้นโอ๊กที่อยู่ใกล้เซเคม

⁵เมื่อพวกเขาออกเดินทาง พระเจ้าทรงทำให้ชาวเมืองทั้งหลายที่อยู่รอบๆ เกิดความหวาดกลัวพวกเขา ดังนั้นพวกประชาชนเหล่านั้นจึงไม่กล้าไล่ตามพวกบุตรชายของยาโคบ ยาโคบมาถึงลูซ (นั่นคือเบรเอล) ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน เขาและคนทั้งหมดที่อยู่กับเขา⁷ เขาได้สร้างแท่นบูชาที่นั่นและเรียกสถานที่นั้นว่า เอล เบรเอล เพราะว่าที่นั่นพระเจ้าได้ทรงปรากฏพระองค์ต่อเขา เมื่อเขากำลังหนีจากพี่ชายของเขา เดโบราห์ พี่เลี้ยงของเรเบคาห์ ได้เสียชีวิต นางได้ถูกฝังไว้ใต้ต้นโอ๊กทางใต้ของเบรเอล ดังนั้นมันจึงถูกเรียกว่าอัลโลนบาคุธ

⁹เมื่อยาโคบมาจากปิดดานอารัม พระเจ้าได้ทรงปรากฏแก่เขาอีกครั้งและอวยพรเขา¹⁰ พระเจ้าตรัสกับเขาว่า "ชื่อของเจ้าคือยาโคบ แต่ชื่อของเจ้าจะไม่ถูกเรียกว่ายาโคบอีกต่อไป ชื่อของเจ้าจะเป็นอิสราเอล" ดังนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงเรียกชื่อของเขาว่าอิสราเอล

¹¹พระเจ้าตรัสกับเขาว่า "เราคือพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงเกิดผลและเพิ่มทวีคูณ ชนชาติหนึ่งและบรรดาประชาชาติจะออกมาจากเจ้า และกษัตริย์หลายพระองค์จะอยู่ท่ามกลางเชื้อสายทั้งหลายของเจ้า¹² แผ่นดินที่เราได้ให้แก่อับราฮัมและอิสอัค เราจะประทานให้แก่เจ้า แก่เชื้อสายทั้งหลายของเจ้าที่จะเกิดมาภายหลังเจ้า เราจะทำแท่นดินนั้นให้ด้วย"

¹³พระเจ้าได้เสด็จขึ้นไปจากเขาจากสถานที่ที่ซึ่งพระองค์ตรัสกับเขา¹⁴ ยาโคบได้ตั้งเสาในสถานที่นั้นที่พระเจ้าได้ตรัสกับเขา คือเสาหินต้นหนึ่ง เขาแกะเครื่องต้มบูชาเนื้อเสานั้นและเทน้ำบนบนเสานั้น¹⁵ ยาโคบเรียกชื่อสถานที่นั้นที่พระเจ้าตรัสกับเขาว่าเบรเอล

¹⁶พวกเขาเดินทางจากเบรเอล ในขณะที่พวกเขายังอยู่ห่างจากเอเฟราธาห์ ราเชลก็เจ็บครรภ์จะคลอดบุตร นางเจ็บครรภ์มาก¹⁷ ในขณะที่นางใกล้จะคลอดแล้วนั้น นางพุดครรภ์พุดกับนางว่า "อย่ากลัว เพราะว่ามีบุตรชายอีกคน"¹⁸ ขณะที่นางกำลังจะตาย ด้วยลมหายใจเฮือกสุดท้ายนางตั้งชื่อเขาว่าเบนโอะนีย์ แต่บิดาของเขาได้เรียกเขาว่าเบนยามิน¹⁹ ราเชลได้เสียชีวิต และถูกฝังไว้ระหว่างทางไปยังเอเฟราธาห์ (นั่นคือ เบรเลเฮม)

²⁰ยาโคบได้ตั้งเสาบนหลุมศพของนาง เป็นเครื่องหมายหลุมศพของราเชลมาถึงทุกวันนี้²¹อิสราเอลเดินทางต่อไป และตั้งเต็นท์ของเขาทางใต้ของหอคอยของฝูงสัตว์

²²ขณะที่อิสราเอลกำลังอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น รูเบนได้หลับนอนกับบิลฮาห์ ภรรยาของบิดาของเขา และอิสราเอลก็ทราบเรื่องนี้ บัดนี้ยาโคบมีบุตรชายสิบสองคน²³บุตรชายทั้งหลายของเขาที่เกิดจากเลอาห์ คือรูเบน บุตรชายหัวปีของยาโคบ และสิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์ และเศบูลุน²⁴บุตรชายทั้งหลายของเขาที่เกิดจากราเชล คือโยเซฟ และเบนยามิน²⁵บุตรชายทั้งหลายของเขาที่เกิดจากบิลฮาห์ หญิงรับใช้ของราเชล คือดานและนัฟทาลี²⁶พวกบุตรชายของสิลาปาห์ หญิงรับใช้ของเลอาห์ คือกาดและอาเชอร์ ทั้งหมดเหล่านี้คือพวกบุตรชายของยาโคบ ผู้ที่เกิดแก่เขาในปาดานอารัม

²⁷ยาโคบมาหาอิสอัค บิดาของเขาที่มีมเร ที่เมืองศรียาการบา (เมืองเดียวกับเฮโบรน) ที่อับราฮัมและอิสอัคอาศัยอยู่²⁸อิสอัคมีชีวิตอยู่หนึ่งร้อยแปดสิบปี²⁹อิสอัคได้สิ้นลมหายใจและสิ้นชีวิต และถูกรวบรวมไว้กับบรรพบุรุษทั้งหลายของเขา เป็นผู้ชายที่แก่หง่อมมาก เอซาวและยาโคบบุตรชายทั้งหลายของเขาได้ฝังเขาไว้

Chapter 36

¹คนเหล่านี้คือบรรดาเชื้อสายของเอซาว (ซึ่งถูกเรียกว่าเอโดมด้วย)²เอซาวได้รับเอาคนคานาอันมาเป็นภรรยาของเขาหลายคน คนเหล่านี้ที่เป็นภรรยาทั้งหลายของเขาคือ อาดาร์บุตรหญิงของโธลคนฮิตไทต์ โอโฮสิบามาห์บุตรหญิงของอานาห์ หลานสาวของศิเบโอนคนฮิไต³และบาเสมัทบุตรหญิงของอิษมาเอล น้องสาวของเนมาโฮ⁴อาดาร์ให้กำเนิดเอลีฟัสแก่เอซาว และบาเสมัทให้กำเนิดเรอูเอล⁵โอโฮสิบามาห์ให้กำเนิดเยอูช ยาลาม และโคราห์ คนเหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของเอซาวผู้ซึ่งได้เกิดแก่เขาในแผ่นดินคานาอัน

⁶เอซาวได้นำเอาภรรยาทั้งหลายของเขา บุตรชายทั้งหลายของเขา บุตรหญิงทั้งหลายของเขา และสมาชิกครัวเรือนทั้งหมดของเขา ฝูงสัตว์เลี้ยงของเขา สัตว์ทั้งหมดของเขา และทั้งหมดที่เขาครอบครองเป็นเจ้าของซึ่งเขาเสาะหารวบรวมมาได้ในแผ่นดินคานาอัน และเข้าไปในแผ่นดินห่างไกลจากยาโคบน้องชายของเขา⁷เขาทำอย่างนี้เพราะว่าภรรยาทั้งหลายของเขาไม่พอใจที่พวกเขาจะอยู่ด้วยกันได้ ที่ดินที่พวกเขาอาศัยอยู่ไม่สามารถรองรับพวกเขาได้ เพราะฝูงสัตว์เลี้ยงของพวกเขา⁸ดังนั้นเอซาวซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าเอโดมจึงได้ตั้งถิ่นฐานในดินแดนที่เอซาวอาศัย

⁹คนเหล่านี้คือบรรดาเชื้อสายทั้งหลายของเอซาว บรรพบุรุษของคนเอโดมในดินแดนที่เอซาวอาศัย¹⁰เหล่านี้คือบรรดาเชื้อสายของบุตรชายทั้งหลายของเอซาว เอลีฟัสบุตรชายของอาดาร์ ภรรยาของเอซาว เรอูเอลบุตรชายของบาเสมัท ภรรยาของเอซาว¹¹บุตรชายทั้งหลายของเอลีฟัสคือ เทมาน โอมาร์ เสไฟ กาทาม และเคนัส¹²กิมนา ภรรยาของคนหนึ่งคนของเอลีฟัส บุตรชายของเอซาวได้ให้กำเนิดอามาเลซ คนเหล่านี้คือหลานชายทั้งหลายของอาดาร์ ภรรยาของเอซาว¹³คนเหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของเรอูเอล คือนาหาค เศราห์ ชัมมาห์ และมิสซาร์ คนเหล่านี้เป็นหลานชายทั้งหลายของบาเสมัท ภรรยาของเอซาว

¹⁴คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของโอโฮสิบามาห์ ภรรยาของเอซาวผู้ซึ่งเป็นบุตรหญิงของอานาห์ และเป็นหลานสาวของศิเบโอน นางได้ให้กำเนิดเยอูช ยาลาม และโคราห์แก่เอซาว¹⁵คนเหล่านี้เป็นวงศ์ตระกูลทั้งหลายท่ามกลางบรรดาเชื้อสายของเอซาว บรรดาเชื้อสายของเอลีฟัส บุตรชายหัวปีของเอซาว เทมาน โอมาร์ เสไฟ เคนัส¹⁶โคราห์ กาทาม และอามาเลซ คนเหล่านี้เป็นวงศ์ตระกูลสืบเชื้อสายจากเอลีฟัสในแผ่นดินของเอโดม พวกเขาเป็นหลานชายทั้งหลายของอาดาร์

¹⁷คนเหล่านี้เป็นวงศ์ตระกูลทั้งหลายจากเรอูเอล บุตรชายของเอซาว คือนาหาค เศราห์ ชัมมาห์ มิสซาร์ คนเหล่านี้เป็นวงศ์ตระกูลสืบเชื้อสายมาจากเรอูเอลในแผ่นดินแห่งเอโดม พวกเขาเป็นหลานชายของบาเสมัท ภรรยาของเอซาว¹⁸คนเหล่านี้เป็นวงศ์ตระกูลของโอโฮสิบามาห์ ภรรยาของเอซาว คือเยอูช ยาลาม โคราห์ คนเหล่านี้เป็นวงศ์ตระกูลสืบเชื้อสายจากภรรยาของเอซาว คือโอโฮสิบามาห์ บุตรหญิงของอานาห์¹⁹คนเหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของเอซาว และเป็นวงศ์ตระกูลทั้งหลายของพวกเขา

²⁰คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของเศอร์คนโฮรี ผู้ที่อยู่อาศัยของแผ่นดินนั้น คือโลกาน โซบาล ศิเบโอน อานาห์²¹ดีโชน เอเซอร์ และดีชาน คนเหล่านี้เป็นวงศ์ตระกูลของคนโฮรี ผู้ที่อยู่อาศัยของโฮรีในแผ่นดินเอโดม²²บุตรชายทั้งหลายของโลกานคือ โฮรี และเฮมาน และกิมนาน้องสาวของโลกาน²³คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของโซบาล คืออัลวาน มานาหาค เอบาล เซไฟ และโอบัน

²⁴คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของศิเบโอน คืออัยยาร์ และอานาห์ นีคืออานาห์ผู้ที่พบน้ำพุร้อนในถิ่นทุรกันดารในขณะที่เขากำลังเลี้ยงพวกกลางของศิเบโอนบิดาของเขา²⁵คนเหล่านี้เป็นบุตรของอานาห์ คือดีโชน และโอโฮสิบามาห์ บุตรหญิงของอานาห์²⁶คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของดีโชน คือเฮมดาน เอชบาน อีธราน และเคราน

²⁷คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของเอเซอร์ คือบิลฮาน ศาวาน และอาชาน²⁸คนเหล่านี้เป็นบุตรชายทั้งหลายของดีชาน คืออุส และอาร์ัน²⁹คนเหล่านี้เป็นวงศ์ตระกูลทั้งหลายของคนโฮรี คือโลกาน โซบาล ศิเบโอน และอานาห์³⁰ดีโชน เอเซอร์ ดีชาน คนเหล่านี้เป็นวงศ์ตระกูลของคนโฮรี ตามบัญชีวงศ์ตระกูลของพวกเขาในแผ่นดินโฮรี

³¹คนเหล่านี้เป็นกษัตริย์ทั้งหลายผู้ที่ปกครองแผ่นดินเอโดมก่อนกษัตริย์ใดๆ จะมาปกครองเหนือคนอิสราเอล³²คือ เบลบุตรชายของเบโอร์ได้ปกครองเอโดม และชื่อเมืองของเขาชื่อ ดินฮาบาห์³³เมื่อเบลสิ้นชีวิต จากนั้นโยบับบุตรชายของเศราห์แห่งโบสร่าได้ปกครองแทนเขา³⁴เมื่อโยบับสิ้นชีวิต หุซามคนของแผ่นดินเทมานได้ขึ้นมาปกครองแทนเขา

³⁵เมื่อหุซามได้สิ้นชีวิต ฮาดีบุตรชายของเบดัดผู้รับชนะคนมีเดียในแผ่นดินโมอับได้ปกครองแทนเขา ชื่อเมืองของเขา คือเมืองอาวีร์³⁶ เมื่อฮาดีสิ้นชีวิต จากนั้นสัมลาห์แห่งมัสเรกาห์ได้ปกครองแทนเขา³⁷ เมื่อสัมลาห์สิ้นชีวิต จากนั้นชาอูลแห่งเรโหโบกที่อยู่ข้างแม่น้ำได้ปกครองแทนเขา³⁸ เมื่อชาอูลสิ้นชีวิต จากนั้นบาอัลฮานันบุตรชายของอักโบรได้ปกครองแทนเขา³⁹ เมื่อบาอัลฮานันบุตรชายของอักโบรสิ้นชีวิต จากนั้นฮาดาร์ได้ปกครองแทนเขา ชื่อเมืองของเขา คือปาลู ภรรยาของเขาชื่อว่า เมเทกาเบล บุตรหญิงของมักเรด หลานสาวของเมซาห์

⁴⁰เหล่านี้คือชื่อทั้งหลายของพวกหัวน้ำตระกูลจากบรรดาเชื้อสายทั้งหลายของเอซาวตามวงศ์ตระกูลของพวกเขา และถิ่นฐานของพวกเขา โดยชื่อทั้งหลายของพวกเขา คือทิมนา อัลวาค เยเรท⁴¹ โอโฮสิบามาห์ เอลาห์ ปีโนน⁴² เคนัส เทมาน มิบซาร์⁴³ มักติเอล และอิราม คนเหล่านี้เป็นหัวหน้าวงศ์ตระกูลของเอโดม ตามการตั้งถิ่นฐานของพวกเขาในดินแดนที่พวกเขาได้ครอบครอง นี่คือเอซาวบรรพบุรุษของคนเอโดม

Chapter 37

¹ยาโคบอาศัยอยู่ในแผ่นดินที่ซึ่งบิดาของเขากำลังอาศัยอยู่ คือในแผ่นดินคานาอัน² เหล่านี้เป็นเหตุการณ์เกี่ยวกับยาโคบ โยเซฟเป็นชายหนุ่มอายุสิบเจ็ดปี เป็นผู้ดูแลฝูงสัตว์กับพวกพี่ชายของเขา เขาอยู่กับบุตรชายทั้งหลายของอิสราห์ และบุตรชายทั้งหลายของสิลาห์ ภรรยาทั้งหลายของบิดา โยเซฟนำสิ่งที่ไม่ได้เกี่ยวกับพวกเขาทั้งหลายมาบอกให้บิดาของพวกเขารู้

³อิสราเอลจึงรักโยเซฟมากกว่าบุตรชายทั้งหมดของเขาเพราะว่าเขาเป็นบุตรชายที่เกิดมาในวัยชราของเขา เขาได้ตัดเสื้อผ้าที่สวยงามให้เขา⁴ พวกพี่ชายของเขาเห็นว่าบิดาของพวกเขา รักเขามากกว่าพี่ชายทั้งหมดของเขา พวกเขาเกลียดเขาและไม่พูดอย่างจริงใจต่อเขา

⁵โยเซฟฝัน และเขายกความฝันนั้นแก่พวกพี่ชายของเขา พวกเขาจึงเกลียดโยเซฟมากยิ่งขึ้น⁶ โยเซฟพูดกับพวกเขาว่า "ขอโปรดฟังความฝันที่ฉันฝัน⁷ ดูเถิด พวกเรากำลังมัดฟ่อนข้าวในทุ่งนา และดูเถิดฟ่อนข้าวของฉันตั้งขึ้นยืนอยู่ นี่แน่ฟ่อนข้าวของพวกท่านได้เข้ามาล้อมรอบและโค้งคำนับให้กับฟ่อนข้าวของฉัน"⁸ พวกพี่ชายพูดกับเขาว่า "เจ้าจะปกครองเหนือพวกเราจริงๆ หรือ? เจ้าจะปกครองพวกเราจริงๆ หรือ?" พวกเขาเกลียดโยเซฟมากยิ่งขึ้นเพราะความฝันของเขา และคำพูดของเขา

⁹โยเซฟได้ฝันอีกครั้ง และบอกความฝันนั้นแก่พวกพี่ชาย เขาพูดว่า "นี่แน่ ฉันได้ฝันอีกเรื่องหนึ่ง คือดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์และดวงดาวสิบเอ็ดดวงโค้งคำนับให้ฉัน"¹⁰ เขายกเรื่องนี้แก่บิดาของเขาเหมือนที่ได้บอกกับพวกพี่ชายของเขา และบิดาของเขาจึงตำหนิเขา และพูดกับเขาว่า "ความฝันนี้ที่เจ้าฝันคืออะไร? มารดาของเจ้าและเรา และพี่ชายทั้งหลายของเจ้าจะเข้ามาเพื่อโค้งคำนับถึงพื้นต่อเจ้าหรือ?"¹¹ พวกพี่ชายของเขา ก็อิจฉาเขา แต่บิดาของเขาเก็บเรื่องนี้ไว้ใจ

¹²พวกพี่ชายของเขาไปเลี้ยงฝูงสัตว์ของบิดาที่เซเคน¹³ อิสราเอลพูดกับโยเซฟว่า "พวกพี่ชายของเจ้ากำลังไปเลี้ยงฝูงสัตว์ที่เซเคนมีใช่หรือ? มาที่นี่เถิด และเราจะส่งเจ้าไปหาพวกเขา" โยเซฟตอบเขาว่า "ฉันพร้อมแล้ว"¹⁴ อิสราเอลพูดกับเขาว่า "จงไปด้วยนี้ ไปดูสิว่าพวกพี่ชายของเจ้ากับพวกฝูงสัตว์อยู่สบายดีกันไหม และกลับมาแจ้งเรา" ดังนั้นยาโคบจึงส่งเขาออกไปจากหุบเขาเอโบริน และโยเซฟก็ไปยังเซเคน

¹⁵ผู้ชายคนหนึ่งพบโยเซฟ ดูเถิด โยเซฟกำลังเดินไปมาในท้องทุ่ง ผู้ชายคนนั้นถามเขาว่า "เจ้ามองหาอะไรอยู่หรือ?"¹⁶ โยเซฟตอบว่า "ฉันกำลังหาพวกพี่ชายของฉัน ขอได้โปรดบอกฉันหน่อยว่าพวกเขาเลี้ยงฝูงสัตว์อยู่ที่ไหน"¹⁷ ผู้ชายคนนั้นตอบว่า "พวกเขาเพิ่งไปจากที่นี่ ฉันได้ยินพวกเขาพูดกันว่า 'ให้พวกเราไปยังเมืองโดธานกันเถิด'" โยเซฟไปตามหาพวกพี่ชายของเขา และพบพวกเขาที่เมืองโดธาน

¹⁸พวกเขาเห็นเขามาแต่ไกล และก่อนที่เขาจะเข้ามาใกล้พวกเขา พวกเขาวางแผนเพื่อที่จะฆ่าเขา¹⁹ พวกพี่ชายของเขาพูดกันว่า "ดูสิ เจ้าคนช่างฝันกำลังมา"²⁰ มาเถื่อนี้ ให้พวกเราฆ่าเขา และทิ้งเขาไว้ที่บ่อเหล่านี้สักบ่อหนึ่ง เราจะพูดว่า 'สัตว์ป่าได้กัดกินเขา' เราจะดูว่าแล้วความฝันของเขาจะเป็นอย่างไร"

²¹รูเบนได้ยินและช่วยเหลือเขาจากมือของพวกเข เขาพูดว่า "อย่าให้เราเอาชีวิตของเขา"²² รูเบนพูดกับพวกเขาว่า "อย่าให้เลือดไหลเลย โยเนสลงในบ่อในถิ่นทุรกันดารนี้เถิด แต่อย่าลงมือกับเขาเลย" นั่นคือเขาจะช่วยโยเซฟจากมือของพวกเข เพื่อที่จะนำเขากลับไปหาบิดาของเขา²³ เมื่อโยเซฟมาถึงพวกพี่ชายของเขา พวกเขาจับเขาถอดเสื้อผ้าที่สวยงามออก²⁴ พวกเขาจับเขาโยนลงในบ่อ บ่อนั้นว่างเปล่าไม่มีน้ำ

²⁵พวกเขานั่งลงเพื่อจะกินอาหาร พวกเขาเหลือบตาขึ้นมองดู และนี่แน่มีคาราวานของคนอิชมาเอลกำลังมาจากกิเลอาด พร้อมกับฝูงอูฐของพวกเขา บรรทุกเครื่องเทศ และน้ำมันพืชที่มีกลิ่นหอม และยางไม้หอม พวกเขากำลังเดินทางบรรทุกสินค้าลงไปยังอียิปต์²⁶ ยูดาห์พูดกับพี่น้องทั้งหลายของเขาว่า "จะมีประโยชน์อะไรถ้าเราจะฆ่าพี่น้องชายของเราและปกปิดเลือดของเขา?"²⁷ มาเถิด ให้เราขายเขาให้กับคนอิชมาเอล และอย่ายื่นมือออกทำอะไร เพราะเขาคือน้องของเรา เป็นเลือดเนื้อของเรา" พวกพี่น้องทั้งหลายของเขาได้รับฟังเขา²⁸ พ่อค้าคนมีเดียผ่านมา พวกพี่ชายของเขาดูโยเซฟขึ้นมา และยกเขาออกมาจากบ่อนั้น พวกเขาขายโยเซฟให้กับคนอิชมาเอลเป็นเงินยี่สิบแผ่น คนอิชมาเอลพาโยเซฟไปยังอียิปต์

²⁹รูเบนกลับไปบ่อนั้น และดูเถิด โยเซฟไม่ได้อยู่ในบ่อนั้น เขาได้ฉีกเสื้อผ้าของเขา³⁰ เขากลับไปหาพวกน้องของเขา และพูดว่า "เด็กนั้นไม่ได้อยู่ที่นั่น และ ฉันจะไปไหนได้?"³¹ พวกเขาฆ่าแพะตัวหนึ่ง และจากนั้นเอาเสื้อผ้าของโยเซฟมา และจุ่มลงในเลือดนั้น³² แล้วพวกเขานำมันไปให้บิดาของพวกเขาและพูดว่า "เราได้พบสิ่งนี้ ขอโปรดดูเถิดว่ามันเป็นเสื้อผ้าของบุตรชายของท่านหรือไม่"³³ ยาโคบจำได้ และพูดว่า "มันเป็นเสื้อผ้าบุตรชายของเรา สัตว์ป่าได้กัดกินเขา โยเซฟถูกฉีกเป็นชิ้นๆ แน่แล้ว"

³⁴ยาโคบฉีกเสื้อผ้าของเขาและสวมเสื้อผ้ากระสอบเหนือบริเวณสะโพก เขาค่ำครวญถึงบุตรชายของเขาหลายวัน³⁵ บุตรชายและบุตรหญิงทั้งหมดของเขาได้

ลุกขึ้นมาปลอบใจเขา แต่เขาปฏิเสธที่จะรับการปลอบโยน เขาพูดว่า "ที่จริงแล้ว ฉันจะลงไปยังท้องของคนตายร้องไห้คร่ำครวญถึงบุตรชายของฉัน" บิดาของเขาร้องไห้ถึงเขา³⁶ คนมีเดียนขายเขาในอียิปต์ ให้กับโปทิฟาร์ ข้าราชการของฟาโรห์ ซึ่งเป็นหัวหน้าราชวงศ์

Chapter 38

¹ในเวลานั้นยูดาห์ได้ไปจากพวกพี่น้องของเขา และไปอยู่กับคนอูธลามชื่อฮิราห์ เขาพบหญิงสาวชาวคานาอันบิดาของหญิงนั้นชื่อซูวา เขาแต่งงานกับนาง และได้หลับนอนกับนาง

³นางตั้งครรภ์และมีบุตรชาย เขาถูกตั้งชื่อว่า เฮอร์⁴นางตั้งครรภ์อีกครั้งและมีบุตรชายอีกคนหนึ่ง นางเรียกชื่อเขาว่า โอบัน⁵นางมีบุตรชายอีกคนหนึ่งและเรียกชื่อเขาว่า เซราห์ นางให้กำเนิดเขาที่เคซิบ

⁶ยูดาห์หาภรรยาคนหนึ่งให้เฮอร์ บุตรชายหัวปีของเขา นางชื่ออามาร⁷เฮอร์บุตรชายหัวปีของยูดาห์เป็นคนชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ทรงประหารชีวิตเขา

⁸ยูดาห์พูดกับโอบันว่า "จงไปหลับนอนกับพี่สะใภ้ของเจ้า จงทำหน้าที่น้องชายของสามีแก่นาง และให้กำเนิดบุตรเพื่อพี่ชายของเจ้า"⁹โอบันรู้ว่าเด็กนั้นจะไม่ใช่ของเขา เมื่อไรก็ตามที่เขาหลับนอนกับพี่สะใภ้ของเขา เขาก็ให้น้ำถามตลกตลกถึงนั้นเขาจึงไม่มีบุตรสำหรับพี่ชายของเขา¹⁰สิ่งที่เขาทำเป็นสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์จึงทรงประหารชีวิตเขาด้วย¹¹จากนั้นยูดาห์พบกับอามาร บุตรสะใภ้ของเขาว่า "จงอยู่อย่างแม่ฝ่ายในบ้านของบิดาเจ้าจนกว่าเซราห์ บุตรชายของเราจะเติบโตใหญ่" เพราะเขากล่าวว่า "เขาจะตายเหมือนพวกพี่ชายของเขาด้วย" อามารจึงจากไปและอาศัยอยู่ในบ้านของบิดาของนาง

¹²หลังจากนั้นเป็นเวลานาน บุตรหญิงของซูวา ภรรยาของยูดาห์เสียชีวิต ยูดาห์ได้รับการปลอมประโลมและไปหาคนตัดขนแกะของเขาที่ทิมนาห์ เขาและเพื่อนของเขา คือฮิราห์คนอูธลาม¹³อามารได้รับการบอกว่า "ดูเถิด บิดาของสามีกำลังไปทิมนาห์ เพื่อตัดขนแกะของเขา"¹⁴นางเปลี่ยนชุดหญิงม่ายของนางและห่มตัวนางเองด้วยผ้าคลุมหน้า และปกคลุมตัวนางเอง นางนั่งที่ประตูของบ้านเอนาอิม ซึ่งอยู่ข้างถนนไปยังบ้านทิมนาห์ เพราะนางเห็นว่าเซราห์นั้นได้เติบโตแล้ว แต่นางยังไม่ได้ถูกมอมให้เป็นภรรยาของเขา

¹⁵เมื่อยูดาห์เห็นนาง เขาคิดว่านางคือโสเภณีเพราะนางปิดบังใบหน้าของนาง¹⁶เขาเข้าไปหานางที่ข้างทาง และพูดว่า "มาเถิด ขอให้เรากลับนอนกับเจ้า" เพราะเขาไม่รู้ว่านางคือบุตรสะใภ้ของเขา และนางพูดว่า "ท่านจะหลับนอนกับฉัน ท่านจะให้อะไรแก่ฉัน?"¹⁷เขาพูดว่า "เราจะส่งแพะหนุ่มจากฝูงมาให้เจ้าหนึ่งตัว" นางถามว่าท่านจะให้ของมัดจำไว้ก่อนจนกว่าจะส่งลูกแพะมาได้ไหม¹⁸เขากล่าวว่า "เราจะให้อะไรเป็นหลักประกันแก่เจ้าได้?" นางตอบว่า "ขอตราของท่านและเชือก และไม่เท่าที่อยู่ในมือท่านเป็นหลักประกัน" เขาให้สิ่งเหล่านั้นแก่นางและหลับนอนกับนาง และนางก็ตั้งครรภ์กับเขา

¹⁹นางลุกขึ้นและจากไป นางเอาผ้าคลุมหน้าออก และสวมใส่เสื้อผ้าหญิงม่ายของนาง²⁰ยูดาห์ส่งแพะหนุ่มจากฝูงไปกับเพื่อนของเขาคนอูธลามเพื่อที่จะรับของประกันคืนจากมือของหญิงนั้น แต่เขากลับไม่พบ²¹แล้วคนอูธลามถามบรรดาผู้ชายของสถานที่นั้นว่า "หญิงโสเภณีที่เคยอยู่ที่เอนาอิม ที่ริมทางนี้อยู่ที่ไหน?" พวกเขาตอบว่า "ไม่เคยมีโสเภณีที่นี่"²²เขาก็กลับไปหายูดาห์และพูดว่า "ฉันหานางไม่พบ พวกผู้ชายของที่นี่พูดด้วยว่า 'ไม่เคยมีโสเภณีที่นี่' "²³ยูดาห์พูดว่า "ให้นางเก็บสิ่งของต่างๆ ไว้ เพื่อที่เราจะต้องอับอาย ที่จริงเราส่งแพะหนุ่มนี้ไป แต่ท่านหานางไม่พบ"

²⁴หลังจากนั้นประมาณสามเดือนมีคนมาบอกยูดาห์ว่า "อามารบุตรสะใภ้ของท่านได้เป็นโสเภณี และจริงๆ นางได้ตั้งครรภ์เพราะเหตุนี้" ยูดาห์พูดว่า "จงนำนางมาที่นี่ และเผานางเสีย"²⁵เมื่อนางถูกนำออกมา นางส่งข้อความถึงบิดาของสามีนางว่า "ฉันตั้งครรภ์กับผู้ชายซึ่งเป็นเจ้าของสิ่งเหล่านี้" นางพูดว่า "ขอได้โปรดพิจารณาเถิดว่าใครเป็นเจ้าของสิ่งเหล่านี้ ตราและเชือก และไม้เท้านี้"²⁶ยูดาห์จำสิ่งเหล่านี้ได้ และพูดว่า "นางมีความชอบธรรมมากกว่าเรา ตั้งแต่เราไม่ได้ยกนางให้เป็นภรรยาของเซราห์ บุตรชายของเรา" และเขาไม่ได้หลับนอนกับนางอีก

²⁷อยู่มาเมื่อถึงกำหนดที่นางจะให้กำเนิดบุตร ดูเถิด มีบุตรฝาแฝดอยู่ในครรภ์ของนาง²⁸เมื่อถึงเวลาคลอด คนหนึ่งได้ยื่นมือออกมา และนางพดุงครรภ์เอาด้ายสีแดง และผูกที่มือของเขา และพูดว่า "คนนี้ออกมาก่อน"²⁹แต่เขาถึงมือของเขากลับเข้าไป และดูเถิดน้องชายของเขาออกมาก่อน นางพดุงครรภ์พูดว่า "เจ้าแหวกออกมาอย่างไร?" ดังนั้นเขาจึงถูกเรียกชื่อว่า เปเรศ³⁰จากนั้นพี่ชายของเขาจึงออกมา คือคนที่มีด้ายสีแดงผูกติดมือ และเขาถูกเรียกชื่อว่า เซราห์

Chapter 39

¹โยเซฟถูกนำลงไปยังอียิปต์ ไปกับฟารอคนอียิปต์ ผู้บัญชาการราชวงศ์ ราชข้าราชการของฟาโรห์ชื่อเยอากันคนอิซมาเอล ผู้ซึ่งนำเขาลงมาที่นี่²พระยาห์เวห์สถิตอยู่กับโยเซฟและเขากลายเป็นผู้ชายที่ประสบความสำเร็จ เขาอาศัยอยู่ในบ้านของเจ้านายคนอียิปต์ของเขา

³เจ้านายของเขาเห็นว่าพระยาห์เวห์สถิตกับเขาและพระยาห์เวห์ทรงกระทำทุกสิ่งที่เขากำหนดประสบความสำเร็จ⁴โยเซฟเป็นที่ชอบในสายตาของเขา เขารับใช้โปทิฟาร์ โปทิฟาร์ให้โยเซฟจัดการดูแลบ้านของเขา และทุกสิ่งที่เขาเป็นเจ้าของ เขาให้โยเซฟดูแลทุกสิ่ง

⁵อยู่มาหลังจากที่เขาให้โยเซฟจัดการดูแลบ้านของเขา และทุกสิ่งที่เขาเป็นเจ้าของ ที่พระยาห์เวห์หว่านพรบ้านคนอียิปต์นั้นเพราะโยเซฟ พระพรของพระยาห์เวห์มีอยู่ในทุกสิ่งที่โปทิฟาร์มีในบ้านและในท้องทุ่ง⁶โปทิฟาร์ให้ทุกสิ่งที่เขามีให้อยู่ภายใต้การดูแลของโยเซฟ เขาไม่ต้องการจะได้อะไรจากอาหารที่เขาจะกิน ดูเถิดโยเซฟเป็นหนุ่มหล่อและมีเสน่ห์

⁷หลังจากนั้นภรรยาของเจ้านายของเขามีความปรารถนาในโยเซฟ นางพูดว่า “มาหลับนอนกับฉันสิ”⁸ แต่เขาได้ปฏิเสธ และพูดกับภรรยาของเจ้านายของเขาว่า “ดูเถิด เจ้านายของข้าพเจ้าไม่ได้สนใจว่าข้าพเจ้าทำอะไรในบ้านนี้ และเขาได้มอบทุกสิ่งที่เขาเป็นเจ้าของให้อยู่ภายใต้การดูแลของข้าพเจ้า⁹ ไม่มีใครในบ้านนี้ที่ใหญ่ไปกว่าข้าพเจ้า เขาไม่ได้หวงอะไรไว้จากข้าพเจ้า ยกเว้นท่าน เพราะท่านคือภรรยาของเขา ข้าพเจ้าจะทำการที่ชั่วร้ายที่ใหญ่หลวงนี้ และถ้าบาปต่อพระเจ้าได้อย่างไร?”

¹⁰นางพูดกับโยเซฟวันแล้ววันเล่า แต่เขาปฏิเสธที่จะหลับนอนกับนางหรืออยู่กับนาง¹¹ อยู่มาวันหนึ่งเมื่อเขาเข้าไปในบ้านเพื่อที่จะทำงานของเขา ไม่มีผู้ชายของบ้านอยู่ที่นั่นในบ้านนั้น¹² นางจับตัวเขาด้วยเสื้อผ้าของเขาและพูดว่า “จงหลับนอนกับฉันสิ” เขาก็เอาเสื้อผ้าของเขาไว้ในมือนาง หันไป และออกไปข้างนอก

¹³เมื่อนางได้เห็นว่าเขากิ่งเสื้อผ้าของเขาไว้ในมือของนางและหนีออกไปข้างนอก¹⁴ นางได้เรียกพวกผู้ชายของบ้านนางและบอกพวกเขาว่า “ดูสิ โปทิฟาร์นำคนฮิบรูนี้มาเพื่อจะทำลายกายต่อเรา เขาเข้ามาหาฉันเพื่อที่จะหลับนอนกับฉัน แต่ฉันกรีดร้องขึ้น”¹⁵ เมื่อเขาได้ยินฉันทกรีดร้อง เขาก็ได้ทิ้งเสื้อผ้าของเขาไว้กับฉันทหันไป และออกไปข้างนอก”

¹⁶นางวางเสื้อผ้าของเขาไว้ข้างๆ นางจนกระทั่งเจ้านายของเขาเข้าบ้านมา¹⁷ นางบอกเขาอย่างนี้ว่า “คนรับใช้ฮิบรูผู้ที่ท่านนำมาให้เรา เข้ามาเพื่อจะทำลายกายต่อฉัน”¹⁸ เมื่อฉันทกรีดร้อง เขาก็ได้ทิ้งเสื้อผ้าของเขาไว้กับฉันท และหนีออกไปข้างนอก”

¹⁹เมื่อเจ้านายของเขาได้ยินเรื่องเล่าที่ภรรยาของเขาบอกเขา “นี่คือสิ่งที่คนรับใช้ของท่านได้กระทำต่อฉัน” เขาโกรธมาก²⁰ เจ้านายของโยเซฟนำเขาไปและขังเขาไว้ในคุก สถานที่ซึ่งนักโทษของกษัตริย์ถูกจำจองอยู่ เขาอยู่ในคุกนั้น

²¹แต่พระยาห์เวห์สถิตกับโยเซฟ และสำแดงพันธสัญญาที่สัตย์ซื่อแก่เขา พระองค์ทรงกระทำให้เขาเป็นที่ชอบในสายตาของผู้คุมนักโทษ²² ผู้คุมนักโทษมอบนักโทษทั้งหมดให้อยู่ในมือของโยเซฟ ไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรที่นั่น โยเซฟเป็นผู้จัดการทั้งหมด²³ ผู้คุมนักโทษไม่ต้องกังวลเรื่องใดๆ ที่อยู่ในมือของเขา เพราะว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่กับเขา ไม่ว่าเขาทำอะไร พระยาห์เวห์ก็ทรงทำให้ประสบความสำเร็จ

Chapter 40

¹หลังจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เจ้าพนักงานถวายจอกเสวย และเจ้าพนักงานทำขนมปังได้ทำให้เจ้านายขุนเคื่อง คือกษัตริย์ฮิบีปต์² ฟาโรห์ทรงพระพิโรธเจ้านายทั้งสองของพระองค์ คือหัวหน้าคนถวายจอกเสวยและหัวหน้าคนทำขนมปัง³ พระองค์จำจองพวกเขาไว้ในบ้านของผู้บัญชาการราชวงศ์ ในคุกเดียวกันกับที่โยเซฟถูกขังอยู่⁴ ผู้บัญชาการราชวงศ์ให้โยเซฟเป็นคนรับใช้พวกเขา พวกเขาถูกจำจองมาระยะเวลาหนึ่ง

⁵เจ้าพนักงานถวายจอกเสวย และเจ้าพนักงานทำขนมปังของกษัตริย์ฮิบีปต์ ซึ่งถูกจำจองในคุก พวกเขาทั้งสองได้ฝัน แต่ละคนต่างคนต่างฝันในคืนเดียวกัน และความฝันแต่ละความฝันต่างก็มีความหมายของมันเอง⁶ โยเซฟพาหาพวกเขาในตอนเช้าและเห็นพวกเขา ดูเถิดพวกเขาเป็นทุกข์⁷ เขากล่าวว่า “ท่านในวันนี้ดูพวกเขาเป็นทุกข์?”⁸ พวกเขาตอบแก่เขาว่า “เราทั้งสองได้ฝันและไม่มีใครที่จะสามารถแก้ความฝันนั้นได้” โยเซฟพูดกับพวกเขาว่า “การแก้ความฝันนั้นไม่ใช่เป็นของพระเจ้าหรือ? ขอโปรดบอกข้าพเจ้าเถิด”

⁹หัวหน้าเจ้าพนักงานถวายจอกเสวยเล่าความฝันของเขาแก่โยเซฟ เขาพูดกับโยเซฟว่า “ในความฝันของเรา นี้แน่ มีเถาอยู่ต่อหน้าเรา¹⁰ บนเถาอยู่นั้นมีสามกิ่ง มันแตกตา มันแบ่งบาน และเป็นพวงองุ่นสุกงาม¹¹ จอกเสวยของฟาโรห์อยู่ในมือของเรา เราเอาพวงองุ่นและคั้นเอาน้ำใส่ลงในจอกเสวยของฟาโรห์ และเราก็กายจอกเสวยนั้นบนพระหัตถ์ของฟาโรห์”

¹²โยเซฟพูดกับเขาว่า “นี่คือการแก้ความฝันนั้น สามกิ่งหมายถึงสามวัน¹³ ภายในสามวันฟาโรห์จะยกท่านขึ้นและให้ท่านขึ้นสู่ที่ทำงานของท่าน ท่านจะได้ถวายจอกเสวยของฟาโรห์ในพระหัตถ์ของพระองค์เหมือนเมื่อท่านได้เคยเป็นเจ้าพนักงานถวายจอกเสวย¹⁴ แต่ขอท่านได้โปรดระลึกถึงข้าพเจ้าเมื่อท่านได้ดีแล้ว และกรุณาแสดงความเมตตาต่อข้าพเจ้า ด้วยการกล่าวถึงข้าพเจ้าให้ฟาโรห์ฟัง และนำข้าพเจ้าออกไปจากที่นี่¹⁵ เพราะที่จริงแล้วข้าพเจ้าถูกลักพาตัวมาจากแผ่นดินของคนฮิบรู ที่ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ทำอะไรที่สมควรให้พวกเขาจำจองข้าพเจ้าในคุกที่แข็งแรงมืดซิดนี้”

¹⁶เมื่อหัวหน้าเจ้าพนักงานทำขนมปังเห็นว่าความฝันนั้นเป็นที่น่าสนใจ เขาพูดกับโยเซฟว่า “เราทั้งคู่ ด้วยเหมือนกัน และนี่แน่ มีขนมปังสามตะกร้าอยู่บนศีรษะของเรา¹⁷ ในตะกร้าบนสุดมีขนมปังอย่างดีทุกชนิดสำหรับฟาโรห์ แต่มีฝูงนกมากินขนมปังในตะกร้าบนศีรษะของเรา”¹⁸ โยเซฟตอบและพูดว่า “นี่คือคำแก้ความฝัน สามตะกร้าก็คือสามวัน¹⁹ ภายในสามวันนี้ฟาโรห์จะยกศีรษะของท่านออกจากท่าน และจะแขวนท่านไว้บนต้นไม้ ฝูงนกจะมากินเนื้อท่าน”

²⁰ในวันที่สามซึ่งเป็นวันพระราชสมภพของฟาโรห์ พระองค์ทรงจัดงานเลี้ยงสำหรับข้าราชการของพระองค์ทุกคน พระองค์ทรงยกหัวหน้าเจ้าพนักงานถวายจอกเสวย และหัวหน้าเจ้าพนักงานทำขนมปังขึ้น ในท่ามกลางข้าราชการทั้งหลายของพระองค์²¹ พระองค์ทรงคืนตำแหน่งให้กับหัวหน้าเจ้าพนักงานถวายจอกเสวย ทรงมอบให้เขารับผิดชอบถวายจอกเสวยบนพระหัตถ์ของฟาโรห์อีกครั้ง²² แต่พระองค์ทรงแขวนคอหัวหน้าเจ้าพนักงานทำขนมปัง เหมือนดังที่โยเซฟได้แก้ความฝันให้พวกเขา²³ หัวหน้าเจ้าพนักงานถวายจอกเสวยไม่ได้จดจำโยเซฟ และลืมเขา

Chapter 41

¹เมื่อสิ้นสุดสองปีเต็มขึ้น ฟาโรห์ทรงฝันว่า นี้แน่ พระองค์ทรงยืนอยู่ริมฝั่งแม่น้ำไนล์² นี้แน่ มีแม่น้ำเจ็ดตัวขึ้นมาจากแม่น้ำไนล์ นาถุและอ้วนพีและพวกมัน

กินหญ้าท่ามกลางต้นกก³ ดูเถิด และมีแม่วัวอีกเจ็ดตัวที่ตามขึ้นมาจากแม่น้ำไนล์ นำเกลียด และพอม พวกมันยืนอยู่ข้างๆ กับแม่วัวตัวอื่นๆ บนฝั่งแม่น้ำไนล์⁴ จากนั้นพวกแม่วัวที่นำเกลียด และตัวพอมก็ได้กินแม่วัวเจ็ดตัวที่นำดูและอ้วนพีเสีย จากนั้นฟาโรห์ทรงตื่นขึ้น

⁵จากนั้นพระองค์ก็บรรทมอีก และทรงฝันเป็นครั้งที่สอง ดูเถิด มีต้นข้าวต้นหนึ่ง มีเจ็ดรวงที่สมบูรณ์และดี⁶ ดูเถิด มีข้าวอีกเจ็ดรวงที่ลีบและไหม้เกรียม เพราะลมตะวันออก จอกขึ้นมา⁷ ข้าวลีบเจ็ดรวงได้กลืนข้าวสมบูรณ์ และดีทั้งเจ็ดรวง ฟาโรห์ทรงตื่นขึ้น และดูเถิด มันเป็นความฝัน

⁸ในตอนเช้าพระทัยของพระองค์ก็เป็นทุกข์ พระองค์ทรงส่งคนไปเรียกบรรดานักเล่นกลและนักปราชญ์ของอียิปต์เข้ามาเฝ้า ฟาโรห์ทรงบอกพวกเขาถึงความฝันของพระองค์ แต่ไม่มีใครสามารถแก้ความฝันนั้นให้ฟาโรห์ได้⁹ จากนั้นหัวหน้าพนักงานถวายจอกเสวยทูลฟาโรห์ว่า "วันนี้ข้าพระองค์คิดถึงความผิดของข้าพระองค์"¹⁰ ครั้งที่ฟาโรห์ทรงพิโรธต่อพวกเขาคนรับใช้ของพระองค์ และจงจำข้าพระองค์ในบ้านของผู้บัญชาการราชวงศ์ ครั้นหัวหน้าพนักงานทำขนมปังและข้าพระองค์¹¹ พวกข้าพระองค์ คือเขาและข้าพระองค์ได้ฝันในคืนเดียวกัน ต่างคนต่างฝันตามการแก้ความฝันของเขา

¹²มีชายหนุ่มคนฮิบรู คนรับใช้ของผู้บัญชาการราชวงศ์อยู่ร่วมกับพวกเรา พวกเราได้ออกเขา และเขาได้แก้ความฝันของพวกเราให้พวกเรา เขาก็ได้แก้ความฝันให้พวกเราแต่ละคนตามความฝันของเขา¹³ เขาแก้ความฝันนั้นให้พวกเรา ฟาโรห์คืนตำแหน่งให้ข้าพระองค์ แต่อีกคนหนึ่งเขาถูกแขวนคอ"

¹⁴แล้วฟาโรห์ทรงส่งคนไปเรียกโยเซฟ พวกเขารับไปนำเขาออกมาจากเรือนจำ เขาโกนหนวดเคราของเขาเอง เปลี่ยนเสื้อผ้าของเขา และมาเข้าเฝ้าฟาโรห์¹⁵ ฟาโรห์ตรัสแก่โยเซฟว่า "เราได้ฝัน ไม่มีใครแก้ความฝันนี้ได้ แต่เราได้ยินเรื่องเกี่ยวกับเจ้า ว่าเมื่อเจ้าได้ยินเรื่องราวความฝัน เจ้าสามารถแก้ความฝันนั้นได้"¹⁶ โยเซฟทูลตอบฟาโรห์ว่า "ไม่ใช่ข้าพระองค์หรอก แต่เป็นพระเจ้าต่างหากที่จะทรงตอบฟาโรห์ด้วยความชื่นชม"

¹⁷ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า "ในความฝันของเรา ดูเถิด เรายืนอยู่ริมฝั่งแม่น้ำไนล์¹⁸ นี่แน่ะ มีแม่วัวเจ็ดตัวขึ้นมาจากแม่น้ำไนล์ อ้วนพี และสวยงาม และพวกมันกินหญ้าท่ามกลางต้นกก¹⁹ ดูเถิด มีแม่วัวอีกเจ็ดตัวตามขึ้นมา อ่อนแอ ไม่มอดูเลย และพอมโซ ทัวแผ่นดินอียิปต์ เราไม่เคยเห็นแม่วัวที่ไม่มอดูเช่นนี้มาก่อน²⁰ แม่วัวพอมโซ และไม่มอดูเหล่านี้กินแม่วัวอ้วนพีที่ขึ้นมาตอนแรก²¹ เมื่อพวกมันกินแม่วัวอ้วนพีเหล่านั้นแล้ว พวกมันก็ยังคงไม่มอดูเหมือนเดิม จากนั้นเราก็ตื่นขึ้น

²²เราได้ฝันอีก และดูเถิด มีรวงข้าวเจ็ดรวงแตกออกมาจากต้นข้าวต้นหนึ่ง เมล็ดสมบูรณ์และดี²³ นี่แน่ะ มีรวงข้าวอีกเจ็ดรวงแตกออกมาภายหลัง ลีบเหี่ยวแห้ง และเกรียมด้วยลมตะวันออก²⁴ รวงข้าวลีบได้กลืนรวงข้าวดีเจ็ดรวงนั้น เรบอกความฝันเหล่านี้แก่พวกนักมายากล แต่ไม่มีใครสามารถแก้ความฝันเหล่านี้ให้เราได้"

²⁵โยเซฟทูลต่อฟาโรห์ว่า "ความฝันทั้งสองของฟาโรห์เป็นเรื่องเดียวกัน พระเจ้าทรงแจ้งให้ฟาโรห์ทราบถึงสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำ"²⁶ แม่วัวอ้วนพีเจ็ดตัว คือเจ็ดปี และรวงข้าวสมบูรณ์เจ็ดรวงก็คือเจ็ดปี ความฝันทั้งสองเป็นเรื่องเดียวกัน²⁷ แม่วัวพอม และไม่มอดูเจ็ดตัวที่ได้ขึ้นมาภายหลัง คือเจ็ดปี และเช่นเดียวกัน รวงข้าวลีบ ไหม้เกรียมด้วยลมตะวันออกก็จะเป็นเจ็ดปีแห่งการกันดารอาหาร

²⁸นั่นคือสิ่งที่ข้าพระองค์ได้ทูลต่อฟาโรห์ ถึงสิ่งที่พระเจ้าจะทรงกระทำ และพระองค์ได้ทรงเปิดเผยต่อฟาโรห์²⁹ จงระวังเจ็ดปีแห่งความอุดมสมบูรณ์ที่ยิ่งใหญ่ จะเกิดขึ้นทั่วแผ่นดินอียิปต์³⁰ เจ็ดปีแห่งการกันดารอาหารจะตามมา และความสมบูรณ์ที่ผ่านมาในแผ่นดินอียิปต์จะถูกกลืนสิ้น และการกันดารอาหารจะทำลายแผ่นดินนั้น³¹ ความอุดมสมบูรณ์ในแผ่นดินจะไม่ถูกจดจำเพราะการกันดารอาหารที่ติดตามมานั้นรุนแรงอย่างแสนสาหัส

³²ฟาโรห์ได้ฝันซ้ำเพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้จะทรงทำให้เกิด และพระเจ้าจะทรงทำให้เกิดขึ้นในเร็วๆ นี้³³ ขอให้ฟาโรห์มองหาผู้ชายที่มีความเข้าใจดี และฉลาดสักคนหนึ่ง ตั้งเขาให้ดูแลเหนือแผ่นดินอียิปต์

³⁴ขอให้ฟาโรห์ทำสิ่งนี้ คือให้พระองค์แต่งตั้งผู้ดูแลเหนือแผ่นดิน ให้พวกเขาเก็บพืชผลของอียิปต์หนึ่งในห้าส่วนไว้ตลอดเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์นั้น³⁵ ให้พวกเขาเก็บรวบรวมอาหารทั้งหมดของปีที่อุดมสมบูรณ์ที่กำลังมาและเก็บข้าวด้วยอำนาจของฟาโรห์ เพื่อเป็นอาหารที่จะใช้ในเมื่อถึงหลาย พวกเขาต้องดูแลรักษาไว้³⁶ อาหารเหล่านี้จะถูกใช้สำหรับแผ่นดินในช่วงเจ็ดปีแห่งการกันดารอาหารที่จะเกิดขึ้นในแผ่นดินอียิปต์ ด้วยวิธีการนี้แผ่นดินจะไม่ถูกทำลายล้างด้วยการกันดารอาหาร"

³⁷คำแนะนำนี้เป็นสิ่งที่ดีในสายตาของฟาโรห์และในสายตาของบรรดาข้าราชการทั้งหมดของพระองค์³⁸ ฟาโรห์ตรัสกับพวกข้าราชการของพระองค์ว่า "เราจะสามารถหาผู้ชายเช่นนี้ ที่มีพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วยได้หรือ?"³⁹ ดังนั้นฟาโรห์จึงตรัสกับโยเซฟว่า "เพราะพระเจ้าทรงสำแดงสิ่งทั้งหมดเหล่านี้แก่เจ้า ไม่มีใครที่มีความเข้าใจและฉลาดเหมือนเจ้า⁴⁰ เจ้าจะดูแลเราสำนักของเรา และประชาชนของเราทั้งหมดจะถูกปกครองด้วยคำพูดของเจ้า เฉพาะบัลลังก์นี้เท่านั้นที่เราจะใหญ่กว่าเจ้า"

⁴¹ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า "ดูเถิดเราได้ตั้งเจ้าไว้เหนือแผ่นดินอียิปต์"⁴² ฟาโรห์ทรงถอดแหวนตราจากพระหัตถ์ของพระองค์และได้สวมใส่ให้กับโยเซฟ พระองค์ได้สวมเสื้อผ้าลินินอย่างดีให้กับเขา และสวมสร้อยทองคำลงบนคอของเขา⁴³ พระองค์ทรงให้เขาใช้รถม้าคันที่สองที่พระองค์ทรงเป็นเจ้าของ จะมีผู้ชายประกาศไปข้างหน้าเขาว่า "จงคุกเข่าลง" ฟาโรห์ได้ตั้งเขาไว้เหนือแผ่นดินอียิปต์ทั้งหมด

⁴⁴ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า "เราคือฟาโรห์ และทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์นี้ไม่มีใครที่จะยกมือ หรือยกเท้าของเขาได้ นอกจากเจ้าจะอนุญาต"⁴⁵ ฟาโรห์ตั้งชื่อให้โยเซฟว่า "ศาเฟนาคาปาเนอาห์" พระองค์ประทานอาสนิก บุตรหญิงของโปทิเฟรา บุริศตของเมืองโอนเป็นภรรยาของเขา โยเซฟออกไปทั่วแผ่นดินอียิปต์

⁴⁶โยเซฟมีอายุสามสิบปี เมื่อเขายืนอยู่ต่อพระพักตร์ฟาโรห์ กษัตริย์อียิปต์ โยเซฟออกไปจากการเข้าเฝ้าฟาโรห์ และออกไปทั่วแผ่นดินอียิปต์⁴⁷ ในเจ็ดปีแห่ง

ความอุดมสมบูรณ์แผ่นดินให้ผลผลิตอย่างมากมาย⁴⁸ ในตลอดเจ็ดปี เขารวบรวมอาหารที่มีทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์และเก็บอาหารนั้นไว้ในเมืองต่างๆ เขาเก็บอาหารของแต่ละเมืองจากท้องทุ่งและพื้นที่รอบๆ เมืองไว้ที่แต่ละเมืองนั้น⁴⁹ โยเซฟเก็บรักษาข้าวมากมายเหมือนกรวยแห่งท้องทะเล มากจนกระทั่งเขาต้องสั่งให้หยุดการทํานานเนื่องจากมันมีมากเกินไปที่จะนับได้

⁵⁰ ก่อนที่ปีแห่งการกันดารอาหารจะมาถึง โยเซฟมีบุตรชายสองคนซึ่งอาเสนาห์ บุตรหญิงของโปทิเฟรา ปุโรหิตเมืองโอน เป็นผู้ให้กำเนิดแก่เขา⁵¹ โยเซฟเรียกชื่อบุตรชายหัวปีของเขาว่า มนัสเสห์ เพราะเขากล่าวว่า "พระเจ้าทรงกระทำให้ข้าพเจ้าลืมความทุกข์ยากลำบากทั้งหมดของข้าพเจ้า และครวญเรื่องทั้งหมดของบิดาข้าพเจ้า"⁵² เขาเรียกชื่อบุตรชายคนที่สองว่า เอฟราอิม เพราะเขากล่าวว่า "พระเจ้าทรงกระทำให้ข้าพเจ้าเกิดผลในดินแดนแห่งความยากลำบากของข้าพเจ้า"

⁵³ เจ็ดปีแห่งความสมบูรณ์ในแผ่นดินอียิปต์ก็จบสิ้นลง⁵⁴ เจ็ดปีแห่งการกันดารอาหารได้เริ่มต้น เหมือนที่โยเซฟได้พูดไว้ เกิดการกันดารอาหารขึ้นทั่วแผ่นดิน แต่ในแผ่นดินอียิปต์ยังมีอาหาร

⁵⁵ เมื่อเกิดการกันดารขึ้นทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ ประชาชนร้องขออาหารจากฟาโรห์ ฟาโรห์ตรัสกับประชาชนอียิปต์ทั้งหมดว่า "จงไปหาโยเซฟ และจงปฏิบัติตามที่เขาพูด"⁵⁶ การกันดารอาหารเกิดขึ้นทั่วทั้งแผ่นดิน โยเซฟเปิดอยู่กลางทั้งหมด และขายอาหารให้กับคนอียิปต์ เกิดการกันดารอาหารอย่างรุนแรงในแผ่นดินอียิปต์⁵⁷ คนจากทั่วทั้งแผ่นดินมายังอียิปต์เพื่อซื้อข้าวจากโยเซฟ เพราะว่าเกิดการกันดารอาหารอย่างแสนสาหัสขึ้นทั่วทั้งแผ่นดิน

Chapter 42

¹ บัดนี้ยาโคบรู้ว่ามิชลาอยู่ที่ในอียิปต์ เขาพูดกับพวกบุตรชายของเขาว่า "พวกเจ้ามาองดูกันและกันทำไม?" เขาพูดว่า "ดูนี้ เราได้ยินว่า ที่ในอียิปต์มีข้าว จงลงไปที่นี่ และซื้อข้าวจากที่นี่มาให้เรา เพื่อที่เราจะได้มีชีวิตอยู่และไม่ตาย"³ พี่ชายทั้งสิบคนของโยเซฟลงไปซื้อข้าวจากอียิปต์⁴ แต่เบนยามิน น้องชายของโยเซฟนั้นยาโคบไม่ได้ส่งไปกับพวกพี่ชายของเขา เพราะเขากล่าวว่าเบนยามินจะได้รับอันตราย⁵ พวกบุตรชายของอิสราเอลเดินทางมาเพื่อที่จะซื้อข้าวเพราะการกันดารอาหารที่เกิดในดินแดนคานาอัน

⁶ บัดนี้โยเซฟได้เป็นผู้ปกครองเหนือแผ่นดินนั้น เขาเป็นผู้ขายข้าวให้กับคนทั้งแผ่นดินแต่เพียงผู้เดียว พวกพี่ชายของโยเซฟมาและโค้งคำนับเขา จนหน้าของพวกเขาสัมผัสพื้น⁷ โยเซฟเห็นพวกพี่ชายและจำพวกเขาได้ แต่เขาปกปิดตัวเขาเองจากพวกเขาและพูดอย่างห้าวๆ กับพวกเขา เขาพูดกับพวกเขาว่า "พวกเจ้ามาจากไหน?" พวกเขาตอบว่า "จากแผ่นดินคานาอันเพื่อซื้ออาหาร"

⁸ โยเซฟจำพวกพี่ชายของเขาได้ แต่พวกเขาจำโยเซฟไม่ได้⁹ แล้วโยเซฟก็ระลึกถึงความฝันที่เขาได้ฝันเกี่ยวกับพวกเขา และเขาพูดกับพวกเขาว่า "พวกเจ้าเป็นคนสอดแนม พวกเจ้ามาเพื่อที่จะดูส่วนที่ไม่ได้มีการป้องกันของแผ่นดิน"

¹⁰ พวกเขาพูดกับเขาว่า "ไม่ใช่หรือกษัตริย์ของข้าพเจ้า พวกคนรับใช้ของท่านมาเพื่อที่จะซื้ออาหาร"¹¹ พวกเขาทั้งหมดเป็นบุตรชายร่วมบิดาคนเดียวกัน พวกเราเป็นคนสัตย์ซื่อ พวกคนรับใช้ของท่านไม่ใช่คนสอดแนม"

¹² เขาพูดกับพวกเขาว่า "ไม่ใช่หรือ พวกเจ้ามาเพื่อดูส่วนที่ไม่ได้มีการป้องกันของแผ่นดิน"¹³ พวกเขาพูดว่า "พวกเรา พวกคนรับใช้ของท่านมีพี่น้องด้วยกันสิบสองคน เป็นพวกบุตรชายร่วมบิดาคนเดียวกันในแผ่นดินคานาอัน ดูเถิดน้องคนสุดท้อง ขณะนี้อยู่กับบิดาของพวกเรา และน้องอีกคนหนึ่งก็ได้เสียชีวิตไปแล้ว"

¹⁴ โยเซฟพูดกับพวกเขา "มันเป็นอย่างที่เราได้พูดกับพวกเจ้าแล้ว พวกเจ้าเป็นคนสอดแนม"¹⁵ ด้วยเหตุนี้พวกเจ้าต้องถูกตรวจสอบ ฟาโรห์ทรงพระชนม์อยู่ฉันใด พวกเจ้าจะไม่ไปจากที่นี่ไม่ได้ นอกจากน้องชายคนสุดท้องของพวกเจ้าจะมากับฉัน¹⁶ จงส่งพวกเจ้าคนใดคนหนึ่งให้ไปพาน้องชายของพวกเจ้ามา เพื่อพิสูจน์คำพูดของพวกเจ้าว่าจริงหรือเท็จ และให้ยังพวกเจ้าที่เหลือไว้ในคุก"¹⁷ เขาจองจำพวกเขาทั้งหมดไว้เป็นเวลาสามวัน

¹⁸ ในวันที่สาม โยเซฟพูดกับพวกเขาว่า "เพราะเราเกรงกลัวพระเจ้า จงทำอย่างนี้เพื่อจะมีชีวิตรอด¹⁹ คือถ้าพวกเจ้าเป็นคนสัตย์ซื่อ ก็ให้พี่น้องคนหนึ่งของพวกเขาอยู่ในคุก แต่พวกเจ้าที่เหลือให้นำข้าวกลับไปเพื่อบรรเทาการกันดารอาหารในบ้านพวกเจ้า"²⁰ จงนำน้องชายคนสุดท้องมาหาเรา เพื่อยืนยันคำพูดของพวกเจ้าและพวกเจ้าจะไม่ตาย" ดังนั้นพวกเขาก็ได้ทำตามนั้น

²¹ พวกเขาพูดกันว่า "พวกเรามีความผิดจริงๆ เกี่ยวกับน้องชายของพวกเรา ที่พวกเราได้เห็นความเจ็บปวดของจิตวิญญาณของเขา เมื่อเขาขอร้องพวกเรา แต่พวกเราไม่ได้ฟังเขา ดังนั้นความเจ็บปวดนี้จึงได้ย้อนกลับมาถึงพวกเรา"²² รูเบนตอบพวกเขาว่า "ฉันไม่ได้บอกพวกเจ้าหรือว่า 'อย่าทำบาปต่อเด็กคนนั้น' แต่พวกเจ้าไม่ฟังใช่ไหม? บัดนี้ดูสิ เลือดของเขาดได้เรียกร้องต่อพวกเรา"

²³ พวกเขาไม่รู้ว่าโยเซฟเข้าใจที่พวกเขาพูด เพราะว่ามีสำมะโนระหว่างพวกเขา²⁴ เขาออกไปจากพวกเขาและร้องไห้ เขากลับมาหาพวกเขาและพูดกับพวกเขา เขาเลือกเอาสิเมโอนจากพวกเขา และมัดเขาต่อหน้าพวกเขา²⁵ จากนั้นโยเซฟสั่งให้คนรับใช้ของเขาใส่ข้าวให้เต็มกระสอบของพวกพี่ชาย และให้ใส่เงินของทุกคนกลับลงไปในกระสอบของเขาด้วย และจัดเตรียมการเดินทางให้พวกเขา มนุษย์ดำเนินการเพื่อพวกเขา

²⁶ พวกพี่ชายเอาข้าวบรรจุหลังลาของพวกเขามาและเดินทางออกไปจากที่นี่²⁷ เมื่อถึงที่พักพวกเขาค้นหนึ่งเปิดกระสอบข้าวของเขาเพื่อเอาข้าวให้ลาของเขา เขาเห็นเงินของเขา ดูเถิดมันอยู่ในกระสอบของเขาที่เปิดอยู่²⁸ เขาพูดกับพวกพี่น้องของเขาว่า "เงินของฉันถูกนำกลับมา ดูสิ มันอยู่ในกระสอบของฉัน" พวกเขาขวยเสีย และพวกเขากันตัวกัน พุดว่า "นี่คืออะไร ที่พระเจ้าทรงกระทำกับพวกเรา?"

²⁹ พวกเขาไปหาฮาโคบ บิดาของพวกเขาในแผ่นดินคานาอัน และบอกเขาถึงเรื่องที่เกิดขึ้นกับพวกเขาทุกอย่าง พวกเขาพูดว่า³⁰ “ผู้ชายคนนั้นที่เป็นเจ้านายของแผ่นดิน ได้พูดอย่างหยาบคายกับพวกเรา และคิดว่าเราเป็นคนสอดแนมในแผ่นดินนั้น”³¹ เราพูดกับเขาว่า “พวกเราเป็นคนสัตย์ซื่อ พวกเราไม่ใช่คนสอดแนม”³² พวกเรามีพี่น้องสิบสองคน เป็นบุตรชายทั้งหลายของบิดาของเรา คนหนึ่งเสียชีวิตไปแล้ว และในวันนี้้องคนสุดท้ายก็อยู่บิดาของพวกเราในแผ่นดินคานาอัน”

³³ ผู้ชายคนนั้น เจ้านายของแผ่นดินได้พูดกับพวกเราว่า “ด้วยวิธีนี้เราจะรู้ว่าพวกเจ้าเป็นคนสัตย์ซื่อจริงหรือไม่ ทั้งพี่น้องคนหนึ่งไว้กับเรา นำข้าวกลับไปบรรเทาการกันดารอาหารในบ้านของพวกเจ้า และไปตามทางของพวกเจ้า”³⁴ จึงนำน้องชายคนสุดท้ายมาหาเรา แล้วเราจะรู้ว่าพวกเจ้าไม่ใช่คนสอดแนม แต่เป็นคนที่สัตย์ซื่อ จากนั้นเราจะปล่อยพี่น้องของพวกเจ้าให้กับพวกเจ้า และพวกเจ้าจะค้าขายในแผ่นดินนั้น”

³⁵ เมื่อพวกเขานำข้าวออกจากกระสอบ ดูเกิดกระสอบของพวกเขามีเงินอยู่ทุกกระสอบ เมื่อพวกเขาและบิดาของพวกเขาเห็นว่ากระสอบของพวกเขามีเงินอยู่ พวกเขาก็หัวเราะ³⁶ ฮาโคบบิดาของพวกเขาพูดกับพวกเขาว่า “พวกเจ้าทำให้เราสูญเสียบุตรชายของเรา โยเซฟก็ได้เสียชีวิตไป สิเมโอนก็ได้จากไป และพวกเจ้าจะมาเอาเบนยามินไปอีก ทั้งหมดเหล่านี้ทำร้ายเรา”

³⁷ รูเบนพูดกับบิดาของเขา กล่าวว่า “ขอให้ท่านประหารบุตรชายทั้งสองของฉันทันที ถ้าฉันไม่นำเบนยามินกลับมาให้ท่าน มอบเขาไว้ในมือฉัน และฉันจะนำเขากลับมาหาท่านอีก”³⁸ ฮาโคบพูดว่า “บุตรชายของเราจะไม่ลงไปกับเจ้า เพราะว่าพี่ชายของเขาคือตายแล้ว เหลือเขาเพียงคนเดียว หากเกิดอันตรายกับเขาในระหว่างทางที่พวกเจ้าไปนั้น เท่ากับว่าพวกเจ้าจะนำผมหงอกของผมพร้อมกับความโศกเศร้าลงสู่แดนผู้ตาย”

Chapter 43

¹ การกันดารอาหารในแผ่นดินนั้นรุนแรงยิ่งนัก² อยู่มาเมื่อพวกเขากินข้าวที่พวกเขาได้ซื้อมาจากอียิปต์หมดแล้ว บิดาของพวกเขาพูดกับพวกเขาว่า “จงไปและซื้ออาหารมาให้เราอีก”

³ ยูดาห์บอกเขาว่า “ผู้ชายคนนั้นได้กำชับพวกเราอย่างเด็ดขาดว่า ‘พวกเจ้าจะไม่ได้เห็นหน้าของเราอีกนอกจากน้องชายของพวกเจ้าจะมาพบพวกเจ้า’”⁴ ถ้าพ่อให้น้องชายของพวกเราไปพบพวกเรา พวกเราจะลงไปและซื้ออาหารมาให้พ่อ⁵ แต่ถ้าพ่อไม่ให้เขาไป พวกเราจะไม่ลงไป เพราะผู้ชายคนนั้นพูดกับพวกเราว่า ‘พวกเจ้าจะไม่ได้เห็นหน้าของเราถ้าน้องชายของพวกเจ้าไม่มาพบพวกเจ้า’”

⁶ อิสราเอลพูดว่า “ทำไมพวกเจ้าได้ทำในสิ่งที่เลวร้ายกับเราด้วยการบอกผู้ชายคนนั้นว่าพวกเจ้ายังมีน้องชายอีกคนหนึ่งเล่า?”⁷ พวกเขาพูดว่า “ผู้ชายคนนั้นถามรายละเอียดเกี่ยวกับพวกเรา และครอบครัวของพวกเรา เขากล่าวว่า ‘บิดาของพวกเจ้ายังมีชีวิตอยู่ไหม? พวกเจ้ามีพี่น้องอีกคนหนึ่งไหม?’ พวกเราตอบเขาตามคำถามเหล่านี้ พวกเราจึงได้บอกไว้ว่าเขาจะพูดว่า ‘จงนำน้องชายของพวกเจ้าลงมา?’”⁸ ยูดาห์พูดกับอิสราเอล บิดาของเขาว่า “จงให้เด็กนั้นไปกับลูก พวกเราจะลุกขึ้นและไปเพื่อพวกเราจะมิชีวิตและไม่ตาย ทั้งพวกเรา พ่อ และบุตรทั้งหลายของพวกเรา” ลูกขอเป็นตัวประกันเพื่อเขา พ่อให้ลูกรับผิดชอบได้ ถ้าลูกไม่นำเขากลับมาให้พ่อ และมอบเขาต่อหน้าพ่อ ก็ขอให้ลูกได้รับการประณามตลอดไป¹⁰ เพราะถ้าพวกลูกไม่ล่าช้า แน่แน่นอน เดียวนี้พวกเราก็ควรจะกลับมาที่นี่เป็นครั้งที่สองครั้งแล้ว”

¹¹ อิสราเอล บิดาของพวกเขาพูดกับพวกเขาว่า “ถ้าเป็นอย่างนั้น ก็จงทำเรื่องนี้เดี๋ยวนี้ จงนำสิ่งที่ดีที่สุดในแผ่นดินนี้บางส่วนใส่ในกระสอบทั้งหลายของพวกเจ้า แบกลงไปให้ผู้ชายคนนั้นเป็นของกำนัล คือน้ำมันพืชที่มีกลิ่นหอม และน้ำผึ้ง เครื่องเทศ และยางไม้หอม ถั่วพิสทาชิโอ และอัลมอนด์”¹² นำเงินไปในมือสองเท่า เงินที่ได้ถูกนำกลับมาในกระสอบทั้งหลายของพวกเจ้า จงนำสิ่งมีของของพวกเจ้ากลับไป บางทีอาจจะเป็นความผิดพลาด¹³ นำน้องชายของพวกเจ้าไปด้วย จงลุกขึ้น และไปหาผู้ชายคนนั้นอีกครั้ง¹⁴ ขอพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ประทานความเมตตาแก่พวกเจ้าต่อหน้าผู้ชายคนนั้น เพื่อที่เขาจะได้ปลดปล่อยพี่น้องอีกคนของพวกเจ้าและเบนยามินให้แก่พวกเจ้า ถ้าเราต้องสูญเสียบุตรทั้งหลายของเรา เราก็ต้องสูญเสีย”¹⁵ ชายเหล่านั้นได้นำของกำนัลนี้ และในมือของพวกเขาเงินจำนวนสองเท่า ไปพร้อมกับเบนยามิน พวกเขาลุกขึ้นและลงไปยังอียิปต์ และยืนอยู่ต่อหน้าโยเซฟ

¹⁶ เมื่อโยเซฟเห็นเบนยามินกับพวกเขา เขาพูดกับพ่อบ้านของเขาว่า “จงนำชายเหล่านั้นเข้ามาในบ้าน ฆ่าสัตว์ตัวหนึ่งและจัดเตรียมอาหาร เพราะชายเหล่านั้นจะกินอาหารกับเราเที่ยงนี้”¹⁷ พ่อบ้านนั้นทำตามที่ยอเซฟสั่ง เขานำชายเหล่านั้นเข้าไปในบ้านของโยเซฟ¹⁸ ชายเหล่านั้นก็หัวเราะหัวเราะเพราะพวกเขาถูกนำเข้าไปในบ้านของโยเซฟ พวกเขาได้พูดว่า “มันเป็นเพราะเงินนั้นที่กลับเข้ามาอยู่ในกระสอบของพวกเราครั้งแรกที่เราถูกนำเข้ามา บางทีเขาอาจจะหาโอกาสหาเรื่องพวกเรา เขาอาจจะจับพวกเราและนำพวกเราไปเป็นทาส และยึดลาทั้งหลายของพวกเรา”

¹⁹ พวกเขาเข้าไปหาพ่อบ้านของโยเซฟ และพวกเขาพูดกับเขาที่ประตูบ้าน²⁰ พวกเขาพูดว่า “เจ้านายของข้าพเจ้า พวกเราได้ลงมาครั้งแรกเพื่อซื้ออาหาร”²¹ เมื่อพวกเขาไปถึงที่พัก พวกเราได้เปิดกระสอบข้าวของพวกเรา และดูเกิดเงินของทุกคนอยู่ครบในกระสอบของแต่ละคน พวกเราได้นำมันกลับมาในมือพวกเรา²² เงินอื่นๆ พวกเราก็ได้ถือขึ้นมาเพื่อซื้ออาหาร พวกเราไม่รู้ว่าใครได้เอาเงินของพวกเราใส่ในกระสอบข้าวของพวกเรา”²³ พ่อบ้านนั้นพูดว่า “สันติสุขจงมีแก่พวกท่านอย่ากลัวเลย พระเจ้าของพวกท่าน และพระเจ้าของบิดาพวกท่านต้องเป็นผู้จ่ายเงินของพวกท่านใส่ในกระสอบข้าวของพวกท่าน เราได้รับเงินของพวกท่านแล้ว” จากนั้นพ่อบ้านได้นำสิเมโอนออกมาให้พวกเขา

²⁴ พ่อบ้านของโยเซฟนำพวกเขากลับเข้าไปในบ้านของโยเซฟ เขาได้ให้น้ำแก่พวกเขา และพวกเขาล้างเท้าของพวกเขา เขาให้อาหารแก่พวกเขาของพวกเขา²⁵ พวกเขาเตรียมของกำนัลทั้งหลายสำหรับการมาของโยเซฟในเวลาเที่ยงวัน เพราะพวกเขาได้ยินว่าพวกเขากลับมาหาโยเซฟ

²⁶ เมื่อโยเซฟกลับมาบ้าน พวกเขาได้นำของกำนัลซึ่งอยู่ในมือของพวกเขาเข้ามาในบ้าน และโค้งคำนับลงถึงพื้นต่อหน้าเขา²⁷ เขาได้ถามพวกเขาสืบถึงความ

เป็นอยู่ของพวกเขามาและพูดว่า "บิดาของพวกเจ้า คนแก่ที่พวกเจ้าได้พูดถึงนั้นสบายดีไหม? เขายังมีชีวิตอยู่หรือไม่?"²⁸ พวกเขาตอบว่า "บิดาของพวกเรา คนรับใช้ของท่านสบายดี เขายังมีชีวิตอยู่" พวกเขาทั้งหมดยกมือและนมัสการ²⁹ เมื่อเขามองขึ้น เขาเห็นเบนยามิน น้องชายของเขา บุตรชายของมารดาของเขา และเขาพูดว่า "นี่คือน้องชายคนสุดท้ายของพวกเจ้าที่พวกเจ้าได้ออกเรหรือ?" จากนั้นเขาพูดว่า "บุตรชายของเราเอ๋ย ขอพระเจ้าทรงพระเมตตาแก่เจ้า"

³⁰โยเซฟรีบออกไปนอกห้อง เพราะว่าเขามีความรู้สึกสะเทือนใจเกี่ยวกับน้องชายของเขา เขาหาที่ที่จะร้องไห้ เขาเข้าไปในห้องของเขาและร้องไห้ที่นั่น³¹ เขาได้ล้างหน้าของเขาและออกมา เขาควบคุมตัวเขาเอง พูดว่า "จงยกอาหารมา"³² พวกคนรับใช้จึงได้อำนาจมาให้โยเซฟโดยส่วนของเขาเอง และของพวกพี่ชายโดยส่วนของพวกเขาเอง พวกคนอียิปต์ที่นั่นได้กินกับเขาในส่วนของพวกเขาเพราะว่าคนอียิปต์ไม่สามารถกินขนมปังกับคนฮีบรู เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่น่าเกลียดแก่คนอียิปต์

³³พวกพี่ชายนั่งต่อหน้าเขา บุตรชายหิวปีตามสิทธิบุตรหิวปี และน้องคนสุดท้ายตามอายุของเขา ชายทั้งหลายถูกทำให้ประหลาดใจด้วยกัน³⁴ โยเซฟได้ให้ส่วนต่างๆ แก่พวกเขาจากอาหารที่อยู่ตรงหน้าของเขา แต่ส่วนของเบนยามินนั้นมากเป็นค่าแห่งของพวกพี่ชายของเขา พวกเขาได้ดื่มและสนุกสนานกับเขา

Chapter 44

¹โยเซฟสั่งคนต้นเรือนของเขา พูดว่า "ใส่อาหารให้เต็มกระสอบของชายเหล่านั้น ให้มากเท่าที่พวกเขาสามารถบรรจุไปได้ และใส่เงินของพวกเขามาแต่ละคนในปากกระสอบของเขา² ใส่ออกของเรา จอเงินในปากกระสอบของคนสุดท้าย พร้อมกับเงินของเขาที่นำมาซื้อข้าว" คนต้นเรือนก็ได้ทำตามที่ยูเซฟสั่ง

³ในตอนรุ่งเช้า และชายเหล่านั้นก็ได้ออกเดินทาง พวกเขาและลาทั้งหลายของพวกเขา⁴ เมื่อพวกเขาได้ออกไปจากเมือง แต่ยังไม่ไกล โยเซฟได้สั่งคนต้นเรือนของเขา "จงลุกขึ้นติดตามชายเหล่านั้นไป และเมื่อเขาไปทันพวกเขา จงพูดกับพวกเขาว่า 'ทำไมพวกเจ้าตอบแทนการดีด้วยความชั่ว?'⁵ นี่ไม่ใช่จอกที่เจ้านายของเราใช้ดื่ม และจอกที่ท่านใช้ในการทำนายหรือ? พวกท่านได้ทำสิ่งชั่วร้าย คือสิ่งนี้ที่พวกท่านได้ทำ"

⁶คนต้นเรือนของโยเซฟได้ตามมากับพวกเขาและพูดถ้อยคำเหล่านี้กับพวกเขา⁷ พวกเขาพูดกับเขาว่า "ทำไมเจ้านายของข้าพเจ้าพูดถ้อยคำเหล่านี้? ขอให้มันอยู่ห่างไกลจากพวกคนรับใช้ของท่านที่พวกเขาจะกระทำเช่นนั้น"⁸ ดูเถิด เงินที่พวกเราพบในกระสอบทั้งหลายของพวกเรา ในการเปิดกระสอบ พวกเราก็ได้นำมันออกมาจากดินแดนคานาอัน กลับมาให้ท่านอีกครั้ง จะเป็นไปได้อย่างไรที่พวกเราจะขโมยเงิน หรือกองจากบ้านเจ้านายของท่าน?⁹ ไม่ว่าท่านจะพบที่พวกคนรับใช้ของท่านคนใด จงให้เขาค้นคืนตายเถิด และพวกเราจะเป็นทาสของเจ้านายของข้าพเจ้าด้วย"

¹⁰คนต้นเรือนนั้นพูดว่า "บัดนี้ให้เป็นไปตามที่คำพูดของพวกเจ้าเถิด พบจอกที่ใครก็ตามก็ให้คนนั้นเป็นทาสของเรา และพวกท่านที่เหลือก็พินาศ"¹¹ จากนั้นแต่ละคนรีบและนำเอากระสอบของเขาลงมาวางบนพื้น และแต่ละคนได้เปิดกระสอบของเขา¹² คนต้นเรือนได้เริ่มค้นหา เขาเริ่มต้นจากผู้ที่มียาญมากที่สุด และไปจบที่ผู้ที่มียาญน้อยที่สุด และจอกนั้นก็ถูกพบในกระสอบของเบนยามิน¹³ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ฉีกเสื้อผ้าของพวกเขา แต่ละคนเอากระสอบบรรจุหลังจากของเขาและกลับเข้าเมือง

¹⁴ยูดาห์และพวกพี่ชายทั้งหลายมายังบ้านของโยเซฟ เขายังอยู่ที่นั่น และพวกเขาได้คำนับต่อเขาน้ำถึงพื้น¹⁵ โยเซฟพูดกับพวกเขาว่า "พวกเจ้าทำอะไรลงไป? พวกเจ้าไม่รู้หรือว่าคนเช่นเรากำนายได้?"¹⁶ ยูดาห์พูดว่า "เจ้านายของข้าพเจ้า พวกเราจะสามารถพูดอะไรได้อีกเล่า? พวกเราจะสามารถพูดอะไรได้อีก? หรือพวกเราจะพิสูจน์ตัวเราเองได้อย่างไร? พระเจ้าได้พบความชั่วร้ายของพวกคนรับใช้ของท่าน ดูเถิด พวกเราเป็นทาสของเจ้านายของข้าพเจ้า ทั้งพวกเราและเขาผู้ที่ได้พบจอกอยู่ในมือของเขา"¹⁷ โยเซฟพูดว่า "ขอให้มันอยู่ห่างไกลจากเราที่จะทำอย่างนั้น ผู้ชายคนนั้นผู้ที่ได้พบจอกอยู่ในมือของเขา คนนั้นจะเป็นทาสของเรา แต่สำหรับพวกเจ้าทั้งหลายที่เหลือ จงลุกขึ้นกลับไปหาบิดาของพวกเจ้าอย่างสันติเถิด"

¹⁸จากนั้นยูดาห์เข้ามาใกล้เขาและพูดว่า "ขอความกรุณาเถิด เจ้านายของข้าพเจ้า ขอให้คนรับใช้ของท่านพูดสักคำให้ท่านฟัง และให้ความโกรธของท่านตกอยู่กับคนรับใช้ของท่าน เพราะท่านเป็นเหมือนฟาโรห์¹⁹ เจ้านายของข้าพเจ้าได้ถามคนรับใช้ของเขา กล่าวว่า 'เจ้ามีบิดา หรือน้องชายหรือไม่?'²⁰ พวกเราได้ตอบเจ้านายของข้าพเจ้า 'เรามีบิดาคนหนึ่ง ชายชรา และบุตรที่เขามีในวัยชรา บุตรเล็กๆ แต่พี่ชายของเขาได้เสียชีวิต และเขาอยู่กับมารดาของเขาคนเดียว และบิดาของเขาที่รักเขา'

²¹จากนั้นท่านได้พูดกับพวกคนรับใช้ของท่าน 'จงนำเขาลงมาหาเราเพื่อที่เราจะพบเขา'²² หลังจากนั้น เราได้พูดกับเจ้านายของเรา 'เด็กคนนั้นไม่สามารถทิ้งบิดาของเขาได้ เพราะว่าถ้าเขาละทิ้งบิดาของเขา บิดาของเขาจะตาย'²³ จากนั้นท่านได้พูดกับพวกคนรับใช้ของท่าน 'ถ้าน้องคนสุดท้ายไม่ลงมากับพวกเจ้า พวกเจ้าจะไม่ได้พบหน้าเราอีก'²⁴ และเมื่อพวกเราขึ้นไปพบบิดาของข้าพเจ้า คนรับใช้ของท่าน พวกเราบอกเขาถึงถ้อยคำของเจ้านายของข้าพเจ้า

²⁵บิดาของพวกเราพูดว่า 'จงไปอีกครั้ง ซื้ออาหารให้เรา'²⁶ จากนั้นพวกเราพูดว่า 'พวกเราไม่สามารถลงไปได้ ถ้าน้องคนสุดท้ายของพวกเราอยู่กับเรา แล้วพวกเราจะลงไป เพราะว่าพวกเราไม่สามารถพบหน้าผู้ชายคนนั้นได้ นอกจากน้องชายคนสุดท้ายจะอยู่กับเรา'²⁷ บิดาของข้าพเจ้า คนรับใช้ของท่านพูดกับพวกเราว่า 'พวกเจ้ารู้ว่าการร่ำยาของเราได้ให้กำเนิดบุตรชายสองคนแก่เรา'²⁸ คนหนึ่งในพวกเขาได้ไปจากเราและเราพูดว่า 'แม้คนเดียวเขาได้ถูกฉีกเป็นชิ้นๆ และเราไม่ได้พบเขาตั้งแต่นั้นมา'²⁹ บัดนี้ถ้าพวกเจ้านำคนนี้ไปจากเราอีก และเกิดอันตรายกับเขา พวกเจ้าจะนำผมหงอกของเราด้วยความโศกเศร้าลงสู่แดนผู้ตาย'

³⁰ดังนั้น บัดนี้เมื่อข้าพเจ้ามาถึงบิดาของข้าพเจ้า คนรับใช้ของท่าน และเด็กนั้นไม่อยู่กับพวกเรา ตั้งแต่ชีวิตของเขาถูกผูกมัดกับชีวิตของเด็กนั้น³¹ เมื่อเขาเห็นเด็กนั้นไม่อยู่กับพวกเรา เขาจะตาย พวกคนรับใช้ของท่านจะนำผมหงอกของบิดาของพวกเรา คนรับใช้ของท่านกับความโศกเศร้าลงสู่แดนผู้ตาย

³²เพราะคนรับใช้ของท่านเป็นคนรับประกันสำหรับเด็กนั้นกับบิดาของข้าพเจ้า และได้พูดว่า 'ถ้าข้าพเจ้าไม่ได้นำเขากลับมาให้ท่าน แล้วข้าพเจ้าจะยอมรับผิดต่อบิดาของข้าพเจ้าตลอดไป'³³ ดังนั้นบัดนี้ ขอความกรุณาให้คนรับใช้ของท่านอยู่เป็นทาสกับเจ้านายของข้าพเจ้าแทนเด็กคนนั้น และอนุญาตให้เด็กนั้นกลับขึ้นไปกับ

พวกพี่ชายของเขา³⁴ เพราะข้าพเจ้าจะกลับไปพบบิดาของข้าพเจ้าได้อย่างไร ถ้าเด็กนั้นไม่อยู่กับข้าพเจ้า? ข้าพเจ้าเกรงว่าจะเห็นความชั่วร้ายมาสู่บิดาของข้าพเจ้า"

Chapter 45

¹ จากนั้นโยเซฟก็ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ต่อหน้าคนรับใช้ทั้งหลายที่ยืนอยู่ข้างๆ เขา เขาพูดเสียงดัง "ทุกคนจงออกไป" ดังนั้นจึงไม่มีใครรับใช้ยืนอยู่ข้างๆ เขา เมื่อโยเซฟเปิดเผยตัวเองให้พวกพี่น้องของเขาทราบ² เขาร้องไห้เสียงดัง คนอียิปต์ทั้งหลายได้ยืน และราชสำนักของฟาโรห์ก็ได้ยืน³ โยเซฟพูดกับพวกพี่น้องของเขาว่า "ฉันคือโยเซฟ พ่อของฉันยังมีชีวิตอยู่หรือ?" พวกพี่น้องของเขาไม่สามารถตอบเขาได้ เพราะพวกเขาตกใจในการปรากฏตัวของเขา

⁴ จากนั้นโยเซฟพูดกับพวกพี่น้องของเขาว่า "กรุณาเข้ามาใกล้ฉันเถิด" พวกเขาเข้ามาใกล้ เขาพูดว่า "ฉันคือโยเซฟน้องชายของท่าน ผู้ที่พวกท่านได้ขายมายังอียิปต์⁵ อย่าเสียใจหรือโกรธตัวเองที่ขายฉันมาที่นี่ เพราะพระเจ้าได้ส่งฉันมาก่อนหน้าพวกท่านเพื่อรักษาชีวิต⁶ เพราะนี่คือสองปีแห่งการกันดารอาหารที่เกิดขึ้นในแผ่นดิน และยังมีเหลืออีกห้าปีซึ่งจะโหดร้าย หรือเก็บเกี่ยวไม่ได้เลย⁷ พระเจ้าส่งฉันมาล่วงหน้าเพื่อรักษาพวกท่านที่เป็นเหมือนคนที่เหลืออยู่ในแผ่นดิน และรักษาพวกท่านให้มีชีวิตอยู่ด้วยการช่วยกู้ฉันยิ่งใหญ่

⁸ ดังนั้น บัดนี้จึงไม่ใช่พวกท่านที่ส่งฉันมาที่นี่แต่เป็นพระเจ้า และพระองค์ทรงทำให้ฉันเป็นเหมือนบิดาของฟาโรห์ เจ้านายของราชสำนักของพระองค์ และปกครองเหนือแผ่นดินอียิปต์ทั้งหมด⁹ จงรับ และขึ้นไปหาบิดาของฉันและพูดกับท่านว่า 'นี่คือสิ่งที่โยเซฟ บุตรชายของท่านพูด' พระเจ้าทรงทำให้ฉันเป็นเจ้านายของคนอียิปต์ทั้งหมด ลงมาหาฉัน อย่าได้ชักช้า

¹⁰ ท่านจะอาศัยอยู่ในเมืองโกเชน และท่านจะได้อยู่ใกล้ฉัน ท่านและบุตรทั้งหลายของท่าน และพวกหลานของท่าน และฝูงแพะ แกะ และโค และทุกสิ่งที่ท่านมี¹¹ เราจะจัดให้ท่านที่นั่น เพราะยังมีเหลือเวลาอีกห้าปีของการกันดารอาหาร ดังนั้นท่านจะไม่ต้องยากจน ท่านและครัวเรือนของท่าน และทุกสิ่งที่ท่านมี"

¹² ดูเถะ ตาของพวกพี่ และตาของเบนยามิน น้องชายของฉันก็เห็นแล้ว นี่คือการพูดของฉันที่พูดกับพวกท่าน¹³ พวกท่านจะบอกบิดาของฉันเกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียงของฉันในอียิปต์ และทุกสิ่งที่คุณท่านเห็น ขอให้พวกท่านรีบไปนำบิดาของฉันลงมาที่นี่เถิด¹⁴ เขากอดคอเบนยามินน้องชายของเขาและร้องไห้ และเบนยามินก็ร้องไห้ที่คอของเขา¹⁵ เขาจูบพวกพี่ชายของเขาทุกคน และร้องไห้กับพวกเขา หลังจากนั้นพวกพี่ชายของเขาก็ได้พูดกับเขา

¹⁶ ข่าวเรื่องนี้รู้ไปถึงราชสำนักของฟาโรห์ว่า "พี่น้องของโยเซฟมาถึง" เป็นสิ่งที่ทำให้ฟาโรห์ทรงดีใจรวมทั้งพวกข้าราชการบริพารของพระองค์ด้วย¹⁷ ฟาโรห์ตรัสกับโยเซฟว่า "จงพูดกับพวกพี่น้องของเจ้า 'จงทำอย่างนี้ บรรดาหลังพวกสัตว์ของเจ้า และไปยังแผ่นดินคานาอัน'¹⁸ นำบิดาของเจ้า และครัวเรือนของเจ้าและมาพบเรา เราจะให้สิ่งที่ดีของแผ่นดินอียิปต์แก่เจ้า และเจ้าจะได้กินผลอันอุดมสมบูรณ์แห่งแผ่นดิน"¹⁹ บัดนี้เราส่งเจ้า 'จงทำอย่างนี้' นำขบวนเกรียนบรรทุกของออกจากแผ่นดินอียิปต์เพื่อพวกบุตรของเจ้า และพวกภรรยาของเจ้า นำบิดาของเจ้าและกลับมา²⁰ อย่ากังวลเกี่ยวกับทรัพย์สินทั้งหลายของเจ้า เพราะว่าสิ่งที่ดีของแผ่นดินอียิปต์ทั้งหมดเป็นของเจ้า"

²¹ พวกบุตรชายของอิสราเอลก็ได้ทำอย่างนั้น โยเซฟให้ขบวนเกรียนกับพวกเขาตามพระบัญชาของฟาโรห์ และจัดเตรียมการเดินทางสำหรับพวกเขา²² สำหรับพวกเขาทุกคน เขาให้เสื้อผ้าสำหรับการเปลี่ยนแก่แต่ละคน แต่สำหรับเบนยามินเขาให้เงินสามร้อยแผ่น และเสื้อผ้าสำหรับการเปลี่ยนห้าชุด²³ สำหรับบิดาของเขา เขาส่งสิ่งต่อไปนี้คือ ลาสิบตัวบรรทุกสิ่งดีๆ ทั้งหลายของอียิปต์ และลาตัวเมียสิบตัวที่บรรทุกข้าว ขนมปัง และสิ่งต่างๆ สำหรับการเดินทางของบิดาของเขา²⁴ ดังนั้นเขาได้ส่งพี่น้องของเขาออกเดินทาง และพวกเขาก็จากไป เขาพูดกับพวกเขาว่า "นี่แน่ะ พวกท่านอย่าได้ทะเลาะกันระหว่างการเดินทาง"

²⁵ พวกเขาได้ออกไปจากอียิปต์ และมาถึงแผ่นดินคานาอัน มาพบยาโคบ บิดาของพวกเขา²⁶ พวกเขาบอกกับเขาว่า "โยเซฟยังมีชีวิตอยู่ และเขาเป็นผู้ปกครองเหนือแผ่นดินอียิปต์ทั้งหมด" จิตใจของเขารู้สึกประหลาดใจ เพราะเขาไม่เชื่อในสิ่งที่พวกเขาได้บอกเขา²⁷ พวกเขาได้บอกเขาทุกคำพูดของโยเซฟที่เขาพูดกับพวกเขา เมื่อยาโคบเห็นรถบรรทุกที่โยเซฟส่งมาบรรทุกเขา จิตวิญญาณของยาโคบ บิดาของพวกเขาก็กระปรี้กระเปร่าขึ้นอีก²⁸ อิสราเอลพูดว่า "นี่เพียงพอแล้ว โยเซฟบุตรชายของเรายังมีชีวิตอยู่ เราจะไปและพบเขาก่อนที่เราจะตาย"

Chapter 46

¹ อิสราเอลเริ่มการเดินทางของเขาพร้อมกับทุกสิ่งที่เขา มี และไปยังเบเออร์เซบา ที่นั่นเขาได้ถวายเครื่องบูชาแก่พระเจ้าของอิสราเอลบิดาของเขา² พระเจ้าตรัสกับอิสราเอลในนิมิตในเวลากลางคืน ตรัสว่า "ยาโคบ ยาโคบ" เขาทูลตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี่"³ พระองค์ตรัสว่า "เราคือพระเจ้า พระเจ้าของบิดาเจ้า อย่ากลัวที่จะลงไปอียิปต์ เพราะว่าที่นั่นเราจะทำให้เจ้าเป็นชนชาติที่ยิ่งใหญ่⁴ เราจะลงไปอียิปต์กับเจ้า และแน่นอนเราจะนำเจ้ากลับขึ้นมาจากอียิปต์ และโยเซฟจะบิดาของเจ้าด้วยมือของเขาเอง"

⁵ ยาโคบลุกขึ้นจากเบเออร์เซบา บุตรชายทั้งหลายของอิสราเอลได้พายาโคบบิดาของพวกเขา บุตรทั้งหลายของพวกเขา และภรรยาทั้งหลายของพวกเขา ไปในขบวนเกรียนที่ฟาโรห์ส่งมารับเขา⁶ พวกเขาเอาสัตว์เลี้ยง และทรัพย์สินทั้งหลายของพวกเขาที่ได้สะสมในแผ่นดินคานาอัน พวกเขาเข้ามายังอียิปต์ ทั้งยาโคบและเชื้อสายทั้งหมดของเขาก็นำเขา⁷ เขาได้พาบุตรชายทั้งหลายของเขาและหลานชายทั้งหลายของเขา บุตรสาวทั้งหลายของเขา และหลานสาวทั้งหลายของเขา และเชื้อสายทั้งหมดของเขามายังอียิปต์กับเขาด้วย

⁸ ต่อไปนี้คือบรรดาชื่อบุตรของอิสราเอล ผู้ซึ่งเข้ามายังอียิปต์ ยาโคบและบุตรชายทั้งหลายของเขา รูเบน บุตรชายหัวปีของยาโคบ⁹ บุตรชายทั้งหลายของรู

เบนคือ อาโนค และปัลลูล และเฮลโรน และคาร์มี¹⁰ บุตรชายทั้งหลายของสิเมโอนคือ เยมูเอล ยามีน โอหาด ยาคีน และโศหาร์ และซาอูล บุตรชายของผู้หญิงคนคานาอัน

¹¹ บุตรชายทั้งหลายของเลวีคือ เกอร์โซน โคฮาถ และเมราวี¹² บุตรชายทั้งหลายของยูดาห์คือ เออร์ โอนัน เซลาห์ เปเรศ และเศราห์ (แต่เออร์ และโอนันได้เสียชีวิตในแผ่นดินคานาอัน) บุตรชายทั้งหลายของเปเรศคือ เฮสโรน และฮามูล

¹³ บุตรชายทั้งหลายของอิสสาการ์คือ โกลา ปูวาร์ โยบ และซิมโรน¹⁴ บุตรชายทั้งหลายของเศบูลุนคือ เสเรด เอโลน และยาเลเอล¹⁵ เหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของเลอาห์ผู้ซึ่งนางได้ให้กำเนิดแก่ยาโคบในปาดานอารัม รวมทั้งต้นานบุตรหญิงของเขา บุตรชายทั้งหลายของเขาและบุตรหญิงทั้งหลายของเขา นับได้สามสิบสามคน

¹⁶ บุตรชายทั้งหลายของกาดคือ ศิฟโยน ฮักกี ซูนิ เฮสโบน เอรี อาโรดี และอารีเส¹⁷ บุตรชายทั้งหลายของอาเชอร์คือ ยิมนาห์ ยีซวาร์ ยีซวี และเบรีอาห์ และน้องสาวของพวกเขาคือ เศราห์ บุตรชายทั้งหลายของเบรีอาห์คือเฮเบอร์ และบัลคีเอล

¹⁸ คนเหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของคิลปาห์ผู้ที่ลาบันได้ยกให้แก่เลอาห์บุตรหญิงของเขา บุตรชายทั้งหลายเหล่านี้นางได้ให้กำเนิดแก่ยาโคบ จำนวนทั้งหมดสิบหกคน¹⁹ บุตรชายทั้งหลายของราเชลภรรยายาโคบคือโยเซฟและเบนยามีน

²⁰ อาเสนิกบุตรหญิงของโปทิเฟรา ปุโรหิตของเมืองโอนได้ให้กำเนิด มนัสเสห์ และเอฟราอิมแก่โยเซฟในอียิปต์²¹ บุตรชายทั้งหลายของเบนยามีนคือ เบลา เบคอร์ อัสเบล เกรา นาอามาน เออี โซซ มัปปิม หุปปิม และอาร์ด²² คนเหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของราเชลที่เกิดให้แก่ยาโคบ จำนวนทั้งหมดสิบสี่คน²³ บุตรชายของดานคือ หุซิม

²⁴ บุตรชายทั้งหลายของนัฟทาลีคือ ยาเซเอล กูนิ เยเซอร์ และซิลเลม²⁵ คนเหล่านี้คือบุตรชายทั้งหลายของยาโคบที่ได้เกิดจากบิลฮาห์ผู้ซึ่งลาบันได้ยกให้แก่ราเชลบุตรหญิงของเขา จำนวนทั้งหมดเจ็ดคน

²⁶ บรรดาคนทั้งหมดเหล่านั้นที่ได้ลงไปอียิปต์กับยาโคบ คือบรรดาเชื้อสายทั้งหลายของเขา ไม่นับลูกสะใภ้ของยาโคบ จำนวนทั้งหมดหกสิบหกคน²⁷ รวมกับบุตรชายสองคนของโยเซฟผู้ซึ่งได้เกิดกับเขาในอียิปต์ จำนวนสมาชิกของครอบครัวเขาที่ได้ลงไปอียิปต์มีทั้งหมดเจ็ดสิบคน

²⁸ ยาโคบส่งยูดาห์ล่วงหน้าไปหาโยเซฟเพื่อนำทางเขาไปยังเมืองโกเชน และเขาก็กวักได้เข้ามาถึงแผ่นดินโกเชน²⁹ โยเซฟจัดเตรียมรถม้าของเขาและขึ้นไปพบอัสราเอลบิดาของเขาในโกเชน โยเซฟเห็นเขา คอดคอเขา และร้องไห้ที่คอของเขาเป็นเวลานาน

³⁰ อัสราเอลพูดกับโยเซฟว่า "บัดนี้เราตายได้แล้ว ตั้งแต่นี้เราได้เห็นหน้าเจ้า ที่เจ้ายังมีชีวิตอยู่"³¹ โยเซฟพูดกับพวกพี่น้องของเขาและครวญคร่ำของบิดาเขา "ฉันจะขึ้นไปและกอดกับฟาโรห์ กล่าวว่า 'พวกพี่น้องของข้าพระองค์ และครวญคร่ำของบิดาของข้าพระองค์ผู้ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอันได้มาหาฉัน

³² พวกผู้ชายทั้งหลายก็เป็นคนเลี้ยงแกะ เพราะว่าพวกเขาเคยเป็นคนเลี้ยงสัตว์ พวกเขาเอาฝูงสัตว์เลี้ยงของพวกเขา ฝูงแพะ แกะ และทั้งหมดที่พวกเขามีมาด้วย"³³ เมื่อฟาโรห์เรียกหาพวกเขา และถาม "พวกเจ้าทำอาชีพอะไร?" พวกเขาควรทูลตอบว่า "คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ทั้งเรา และบรรพบุรุษของเราเคยเลี้ยงสัตว์มาตั้งแต่เราเป็นเด็กจนกระทั่งบัดนี้" จงทำอย่างนี้ แล้วพวกเขาก็จะได้อาศัยในแผ่นดินโกเชน เพราะคนเลี้ยงสัตว์ทุกคนเป็นที่เกลียดชังของคนอียิปต์

Chapter 47

¹ จากนั้นโยเซฟเข้าไปเฝ้าฟาโรห์และกราบทูลว่า "บิดาของข้าพระองค์ และพี่น้องของข้าพระองค์ ฝูงวัว และฝูงแกะของพวกเขา และทุกสิ่งที่พวกเขามีเป็นเจ้าของ ที่มาจากแผ่นดินคานาอันก็มาถึงแล้ว ดูกิดพวกเขาอยู่ที่แผ่นดินเมืองโกเชน"² เขานำพี่ชายของเขามาห้าคนและแนะนำพวกเขาต่อฟาโรห์

³ ฟาโรห์ตรัสกับพวกพี่ชายทั้งหลายของเขาว่า "พวกเจ้าทำอาชีพอะไร?" พวกเขาทูลตอบฟาโรห์ว่า "พวกคนรับใช้ของพระองค์เป็นคนเลี้ยงสัตว์เหมือนบรรพบุรุษของพวกเขา"⁴ จากนั้นพวกเขาทูลตอบฟาโรห์ว่า "พวกเราอาศัยที่นี่ ในแผ่นดินนี้เพียงชั่วคราว ไม่มีทุ่งหญ้าสำหรับฝูงสัตว์เลี้ยงของคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์เพราะการกีดกันอาหารที่รุนแรงในแผ่นดินคานาอัน มาบัดนี้ขอท่านได้โปรดกรุณาให้คนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์อาศัยอยู่ในแผ่นดินเมืองโกเชน"

⁵ จากนั้นฟาโรห์ทรงกล่าวกับโยเซฟ ตรัสว่า "บิดาของเจ้า และพี่น้องทั้งหลายของเจ้ามาหาเจ้า⁶ แผ่นดินอียิปต์คืออยู่ต่อหน้าเจ้าแล้ว จงจัดการให้บิดาของเจ้าและพี่น้องทั้งหลายของพวกเจ้าในเขตที่ดีที่สุด ในแผ่นดินเมืองโกเชน ถ้าในท่ามกลางพวกเขามีใครที่มีความสามารถ ก็จงตั้งพวกเขาให้ดูแลฝูงสัตว์ของเรา"

⁷ จากนั้นโยเซฟก็พาญาติโยมของเขามาเฝ้าฟาโรห์ ยาโคบก็ถวายพระพรแก่ฟาโรห์⁸ ฟาโรห์ตรัสกับยาโคบว่า "เจ้ามีชีวิตอยู่มาแต่ไหนแล้ว?"⁹ ยาโคบทูลตอบฟาโรห์ว่า "ข้าพระองค์ใช้ชีวิตมานานหนึ่งร้อยสามสิบปีแล้ว ปีทั้งหลายของชีวิตของข้าพระองค์นั้นแสนสั้นและเต็มไปด้วยความเจ็บปวด มันไม่ยืนยาวเหมือนบรรพบุรุษทั้งหลายของข้าพระองค์"¹⁰ จากนั้นยาโคบได้ถวายพระพรฟาโรห์และออกไปจากพระพักตร์ของพระองค์

¹¹แล้วโยเซฟให้บิดาของเขาและพี่น้องทั้งหลายของเขาตั้งถิ่นฐาน เขาให้พื้นที่ในแผ่นดินอียิปต์แก่พวกเขา เป็นพื้นที่ที่ดีที่สุดแผ่นดินของราเมสเสตามทีฟาโรห์ทรงรับสั่ง¹²โยเซฟจัดอาหารสำหรับบิดาของเขา พี่น้องของเขา และครัวเรือนทั้งหมดของบิดาของเขาตามจำนวนเชื้อสายของพวกเขา

¹³บัดนี้ไม่มีอาหารในแผ่นดินทั้งสิ้น เพราะการกีดกันรุนแรงมาก แผ่นดินอียิปต์ และแผ่นดินคานาอันเสียหายเพราะการกีดกันอาหาร¹⁴โยเซฟรวบรวมเงินทั้งหมดที่อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ และในแผ่นดินคานาอันด้วยการขายข้าวแก่คนทั้งหลาย จากนั้นโยเซฟนำเงินส่งให้สำนักพระราชวังของฟาโรห์

¹⁵เมื่อเงินทั้งหมดในแผ่นดินอียิปต์และแผ่นดินคานาอันใช้จนหมดแล้ว คนอียิปต์ทั้งหมดได้มาหาโยเซฟกล่าวว่า "ขออาหารให้พวกเราด้วย ถ้าไม่พวกเราจะต้องมาสิ้นชีวิตต่อหน้าท่านเพราะเงินหมด?"¹⁶โยเซฟกล่าวว่า "ถ้าเงินของพวกเจ้าหมด ก็จงนำฝูงสัตว์เลี้ยงของพวกเจ้ามา และเราจะให้อาหารแก่พวกเจ้าเป็นการแลกเปลี่ยนกับฝูงสัตว์ของพวกเจ้า"¹⁷ดังนั้นพวกเขาก็นำเอาฝูงสัตว์ของพวกเขามาให้โยเซฟ โยเซฟให้อาหารเป็นการแลกเปลี่ยนกับฝูงวัว ฝูงโค และฝูงแกะ และฝูงลา เขาเลี้ยงพวกเขาด้วยขนมปังเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับฝูงสัตว์ทั้งหมดของพวกเขาในปีนั้น

¹⁸เมื่อหนึ่งปีผ่านไป พวกเขากลับมาหาเขาในปีถัดมาและพูดกับเขาว่า "พวกเราจะไม่ปิดเจ้านายของเราอีกต่อไปว่าเงินของพวกเราหมดแล้ว และฝูงสัตว์เลี้ยงของพวกเราที่เป็นของเจ้านายของเราหมด ไม่มีอะไรเหลืออยู่ในสายตาเจ้านายของพวกเรา นอกจากร่างกายของพวกเราและที่ดินของพวกเรา" ถ้าไม่พวกเราจะต้องมาสิ้นชีวิตต่อหน้าต่อตาท่าน ทั้งตัวพวกเราและที่ดินของพวกเราเล่า? จงซื้อตัวพวกเรา และที่ดินของพวกเราเพื่อแลกกับอาหาร และพวกเราและที่ดินของพวกเราจะเป็นพวกคนรับใช้ของฟาโรห์ ขอเมล็ดพืชให้พวกเราเพื่อที่พวกเราจะมีชีวิตอยู่ และไม่ตาย และแผ่นดินนั้นจะไม่ว่างเปล่า"

²⁰ดังนั้นโยเซฟจึงซื้อที่ดินทั้งหมดของอียิปต์เพื่อฟาโรห์ เพราะคนอียิปต์ทุกคนได้ขายทุ่งนาของเขาเพราะการกีดกันอาหารรุนแรงมาก ด้วยวิธีนี้ที่ดินนั้นก็ตกเป็นของฟาโรห์²¹ประชาชนทั้งหลายทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์ขายตัวเป็นทาสของฟาโรห์²²มีเพียงที่ดินของปุโรหิตทั้งหลายเท่านั้นที่โยเซฟไม่ได้ซื้อเพราะว่าพวกปุโรหิตได้รับการเลี้ยงดู พวกเขาได้กินจากการจัดสรรที่ฟาโรห์ประทานให้พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้ขายที่ดินของพวกเขา

²³จากนั้นโยเซฟพูดกับประชาชนทั้งหลายว่า "ดูเถิด วันนี้เราซื้อตัวพวกเจ้า และที่ดินของพวกเจ้าให้ฟาโรห์ และนี่คือเมล็ดพืชสำหรับพวกเจ้า และพวกเจ้าจะได้เพาะปลูกบนที่ดิน"²⁴ในการเก็บเกี่ยว พวกเจ้าต้องถวายหนึ่งในห้าแก่ฟาโรห์ และอีกสี่ส่วนจะเป็นของพวกเจ้าเอง เพื่อเป็นเมล็ดพันธุ์พืชของทุ่งนา และเพื่อเป็นอาหารสำหรับครัวเรือนของพวกเจ้า และบุตรทั้งหลายของพวกเจ้า"²⁵เขาก็กินหลายพูดว่า "ท่านได้ช่วยชีวิตพวกเรา ขอให้เราเป็นทาสในสายตาของท่าน เราจะเป็นคนรับใช้ทั้งหลายของฟาโรห์"²⁶ดังนั้นโยเซฟได้ทำกฎระเบียบบังคับใช้ทั่วแผ่นดินอียิปต์จนถึงทุกวันนี้ ที่หนึ่งในห้าเป็นของฟาโรห์ มีเพียงที่ดินของปุโรหิตเท่านั้นที่ไม่ได้เป็นของฟาโรห์

²⁷ดังนั้นอิสราเอลจึงได้อาศัยในแผ่นดินอียิปต์ ในแผ่นดินเมืองโกเชน คนของพวกเขาได้รับสิทธิการเป็นเจ้าของที่นั่น พวกเขาได้เกิดผลและทวีขึ้นอย่างมากมาย²⁸ยาโคบอาศัยในแผ่นดินอียิปต์สิบเจ็ดปี ดังนั้นชีวิตของยาโคบคือหนึ่งร้อยสี่สิบเจ็ดปี

²⁹เมื่อเวลาใกล้จะมาถึงที่อิสราเอลจะเสียชีวิต เขาเรียกบุตรชายของเขา คือโยเซฟเข้ามา และกล่าวกับเขาว่า "ถ้าบัดนี้พ่อเป็นที่ชอบในสายตาของเจ้า จงเอามือของเจ้าวางไว้ใต้ขาอ่อนของพ่อ และแสดงความสัตย์ซื่อ และความน่าไว้วางใจต่อพ่อ ขออย่าฝังพ่อในแผ่นดินอียิปต์"³⁰เมื่อพ่อได้ล่วงหลับไปกับเหล่าบรรพบุรุษของพ่อ พวกเจ้าจะต้องนำร่างพ่อออกไปจากแผ่นดินอียิปต์ และฝังพ่อในสุสานของบรรพบุรุษของพ่อ" โยเซฟพูดว่า "ลูกจะทำตามที่พ่อได้พูดแล้ว"³¹อิสราเอลพูดว่า "จงสาบานต่อพ่อ" และโยเซฟก็สาบานต่อเขา จากนั้นอิสราเอลก็ได้โน้มตัวลงที่หัวเตียงของเขา

Chapter 48

¹หลังจากสิ่งทั้งหลายเหล่านี้ มีคนหนึ่งได้มาบอกโยเซฟว่า "ดูเถิด บิดาของท่านป่วย" ดังนั้นเขาจึงนำเอาบุตรชายทั้งสองคนของเขาไปกับเขา คือมนัสเสห์และเอฟราอิม²เมื่อยาโคบได้รับการบอกว่า "ดูเถิด โยเซฟ บุตรชายของท่านได้มาถึงเพื่อจะเยี่ยมท่าน" อิสราเอลรวบรวมกำลังและลุกขึ้นนั่งบนเตียง

³ยาโคบพูดกับโยเซฟว่า "พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ปรากฏแก่พ่อที่ตำบลลูชในแผ่นดินคานาอัน พระองค์ทรงอวยพรพ่อ⁴และตรัสกับพ่อว่า 'ดูเถิด เราจะทำให้เจ้าเกิดผล และเพิ่มพูนขึ้นอย่างมากมาย เราจะทำให้เจ้าเป็นขุมขุมขนของบรรดาประชาชาติ เราจะประทานแผ่นดินนี้แก่เชื้อสายทั้งหลายของเจ้า เป็นกรรมสิทธิ์ตลอดไป'

⁵บัดนี้บุตรชายทั้งสองคนของลูก ผู้ซึ่งได้บังเกิดแก่ลูกในแผ่นดินอียิปต์ก่อนที่พ่อมาหาลูกในอียิปต์ พวกเขาเป็นของพ่อ เอฟราอิม และมนัสเสห์จะเป็นของพ่อ เหมือนที่รูเบนและสิเมโอนเป็นของพ่อ⁶บรรดาบุตรที่ลูกมีหลังจากพวกเขาก็หลายจะเป็นของลูก พวกเขาจะถูกจดชื่อไว้ภายใต้ชื่อของพวกพี่น้องของพวกเขาในมรดกของพวกเจ้า⁷แต่สำหรับพ่อ เมื่อพ่อมาจากบิดาน ความโศกเศร้าของพ่อต่อราเชลที่เสียชีวิตระหว่างทางที่จะไปแผ่นดินคานาอัน ในขณะที่ยังอยู่ห่างไกลจากเอฟราธาห์ พ่อได้ฝังนางไว้ระหว่างทางที่จะไปยังเอฟราธาห์" (นั่นคือ เบรเลเฮม)

⁸เมื่ออิสราเอลเห็นพวกบุตรชายของโยเซฟ เขาพูดว่า "คนเหล่านี้ใครกันหรือ?"⁹โยเซฟพูดกับบิดาของเขาว่า "พวกเขาคือบุตรชายทั้งหลายของลูก ผู้ซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่ลูกที่นี่" อิสราเอลพูดว่า "จงนำพวกเขาเข้ามาหาพ่อเพื่อที่พ่อจะได้ด้วยพรพวกเขา"¹⁰บัดนี้ดวงตาของอิสราเอลมืดมัวเพราะความมีอายุมากของเขา ดังนั้นเขาจึงมองไม่เห็น และโยเซฟพาพวกเขาเข้ามาใกล้เขา และเขาจูบพวกเขา และกอดพวกเขา¹¹อิสราเอลกล่าวว่ากับโยเซฟว่า "พ่อไม่เคยคาดหวังที่ได้เห็นหน้าของลูกอีก แต่พระเจ้าทรงอนุญาตให้พ่อได้เห็นบุตรทั้งหลายของลูก"

¹²โยเซฟนำพวกเขาออกจากระหว่างหัวเข่าของอิสราเอล และจากนั้นเขาก็มนต์ลงถึงพื้น¹³โยเซฟนำพวกเขาทั้งสองคือ เอฟราอิมอยู่ทางขวามือของเขา คือ

อยู่ทางซ้ายมือของอิสราเอล และมนัสเสห์อยู่ทางซ้ายมือของเขา คืออยู่ทางขวามือของอิสราเอล และนำพวกเขาเข้ามาใกล้เขา¹⁴อิสราเอลยื่นมือขวาออกและวางบนศีรษะของเอเฟราอิม ผู้ซึ่งเป็นน้อง และมือซ้ายของเขามอบศีรษะของมนัสเสห์ เขาไขว้มือของเขาเพราะว่ามนัสเสห์เป็นบุตรหัวปี

¹⁵อิสราเอลอวยพรโยเซฟ กล่าวว่า “ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้ที่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ อับราฮัมและอิสอัคได้ติดตาม พระเจ้าผู้ที่ได้ดูแลข้าพระองค์จนถึงทุกวันนี้¹⁶ ภูตสวรรค์ผู้ที่ปกป้องรักษาข้าพระองค์จากอันตรายทั้งปวง ขอให้พระองค์ทรงอวยพรพระพงศ์เหล่านี้ ขอให้ชื่อของข้าพระองค์เป็นชื่อของพวกเขา และชื่อของบรรพบุรุษของข้าพระองค์ คืออับราฮัมและอิสอัค ขอให้พวกเขาเติบโตขึ้น ทวีมากขึ้นบนแผ่นดิน”

¹⁷เมื่อโยเซฟเห็นบิดาของเขาวางมือขวาบนศีรษะของเอเฟราอิม เขารู้สึกไม่สบายใจ เขาจับมือของบิดาของเขาย้ายจากศีรษะของเอเฟราอิมไปยังศีรษะของมนัสเสห์¹⁸โยเซฟพูดกับบิดาของเขา “ไม่ใช่อย่างนี้ พ่อของลูก เพราะว่านี่คือบุตรหัวปี วางมือขวาของพ่อบนศีรษะของเขาเถิด”¹⁹บิดาของเขาปฏิเสธ และพูดว่า “พ่อรู้ลูกเอ๋ย พ่อรู้ เขาจะกลายเป็นชนชาติ และเขาจะยิ่งใหญ่ด้วย น้องชายของเขาจะยิ่งใหญ่กว่าเขา และเชื้อสายทั้งหลายของเขาจะทวีคูณกลายเป็นประชาชาติ”

²⁰อิสราเอลอวยพรพวกเขาในวันนั้นด้วยคำเหล่านี้ “ประชาชนของอิสราเอลจะประกาศการอวยพรโดยชื่อของเจ้า กล่าวว่า ‘ขอพระเจ้าทำให้เจ้าเหมือนเอเฟราอิม และเหมือนมนัสเสห์’” ด้วยวิธีนี้ อิสราเอลจึงจัดเอเฟราอิมไว้ก่อนมนัสเสห์²¹อิสราเอลพูดกับโยเซฟว่า “ดูเถิด พ่อกำลังจะตาย แต่พระเจ้าจะทรงอยู่กับลูก และจะทรงนำลูกกลับไปยังดินแดนของบรรพบุรุษทั้งหลายของลูก”²²สำหรับลูก ซึ่งเป็นคนเดียวที่อยู่เหนือบรรดาพี่น้อง พ่อขอมอบที่ลาดกุเภาที่พ่อได้มาจากคนอาโมไรต์ด้วยดาบและธนูของพ่อให้ลูก”

Chapter 49

¹จากนั้นยาโคบเรียกหาบุตรชายทั้งหลายของเขาและกล่าวว่า “พวกเจ้าทั้งหลายจงมารวมกัน และเราจะบอกพวกเจ้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับพวกเจ้าในอนาคต² พวกเจ้าจงมาชุมนุมกันและฟัง บุตรชายทั้งหลายของยาโคบ จงฟังอิสราเอล บิดาของพวกเจ้า

³รูเบน เจ้าเป็นบุตรหัวปีของเรา เป็นอำนาจของเรา และเป็นจุดเริ่มต้นของกำลังของเรา เป็นเกียรติยศชื่อเสียงที่สำคัญของเรา และเป็นพลังที่สำคัญของเรา⁴เจ้าไม่สามารถควบคุมได้เหมือนน้ำที่ไหลเชี่ยว เจ้าจะไม่ดีกว่าคนอื่นเพราะว่าเจ้าได้ขึ้นไปบนเตียงของบิดาเจ้า จากนั้นเจ้าได้ทำให้มันเป็นมลทิน เจ้าได้ขึ้นไปบนที่นอนของเรา

⁵สิเมโอน และเลวี เป็นพี่น้องกัน อาวุธแห่งความรุนแรงคือดาบทั้งหลายของพวกเขา⁶โอ้ จิตวิญญาณของเรา อย่าเข้าไปในที่ชุมนุมของพวกเขา อย่าเข้าร่วมในการประชุมของพวกเขา เพราะจิตใจของเรามีศักดิ์ศรีมากกว่านั้น เพราะว่าความโกรธของพวกเขา พวกเขาได้ฆ่าผู้ชายทั้งหลาย มันเป็นความพอใจที่พวกเขาทำให้พวกวัวตัวผู้ทั้งหลายพิการ⁷ความโกรธของพวกเขาทำให้ถูกแช่ง เพราะว่ามันคือความดูร้าย และความโมโหร้ายของพวกเขา เพราะว่ามันคือความโหดร้าย เราจะแบ่งแยกพวกเขาในยาโคบ และกระจายพวกเขาในอิสราเอล

⁸ยูดาห์เอ๋ย พวกพี่น้องจะสรรเสริญเจ้า มือของเจ้าจะอยู่บนคอของเหล่าศัตรูของเจ้า บุตรชายทั้งหลายของบิดาเจ้าจะก้มคำนับลงต่อหน้าเจ้า⁹ยูดาห์เป็นเหมือนลูกของสิงโต บุตรชายของเราเอ๋ย เจ้าได้ขึ้นไปจากเหยื่อของเจ้า เจ้าได้ก้มลง เจ้าได้หอมลงเหมือนสิงโต เหมือนสิงโตตัวเมีย ใครจะกล้าปลุกเขา?¹⁰ไม่เท่าจะไม่ขาดไปจากยูดาห์ หรือผู้ปกครองจะไม่ขาดไปจากระหว่างเท้าของเขา จนกว่าซีโลห์จะมา ประชาชาติทั้งหลายจะเชื้อฟุ้งผู้¹¹จงผูกสายของเขากับเถาองุ่น และลูกลาตัวผู้ของเขากับเถาองุ่นที่เลือกไว้ เขาได้ชักเสื้อผ้าของเขาในเหล่าองุ่น และเสื้อคลุมของเขาในเลือดแห่งผลองุ่นทั้งหลาย¹²ดวงตาของเขาจะมีสีเข้มเหมือนเหล่าองุ่น และฟันของเขาจะขาวเหมือนนํ้านม

¹³เศบูลุนจะอาศัยอยู่ริมชายทะเล เขาจะเป็นท่าเรือสำหรับเรือทั้งหลาย และอาณาเขตของเขาจะขยายออกไปถึงไซดอน¹⁴อิสสาการ์เป็นลาที่มีกำลังแข็งแรง กำลังนอนอยู่ระหว่างคอกแกะทั้งหลาย¹⁵เขาเห็นที่พักผ่อนที่ดี และแผ่นดินที่น่าพึงพอใจ เขาจะลดไหล่ของเขาลงเพื่อรับแอก และกลายเป็นคนรับใช้สำหรับงานนั้น

¹⁶ดาบจะพิพากษาประชาชนของเขา เหมือนเฝ้าหนึ่งของอิสราเอล¹⁷ดาบจะเป็นจุดหนึ่งที่อยู่ข้างทาง จูพิษตัวหนึ่งในทางนั้นที่จะกัดส้นเท้ามัน ทำให้ผู้ที่ขี่มันหงายหลังตก¹⁸ข้าแต่พระยาห์เวห์ ข้าพระองค์ขอคอยการช่วยกู้ของพระองค์

¹⁹กาตเอ๋ย ผู้กดขี่จะจูโจมเขา แต่เขาจะโจมตีพวกเขาที่ส่วนหลังของพวกเขา²⁰อาหารของอาเซอร์จะสมบูรณ์ และเขาจะจัดอาหารสำหรับภักษัตริย์²¹บัฟทาสจะเป็นควางตัวเมียที่ถูกปล่อย เขาจะมีลูกควางที่สวยงาม

²²โยเซฟเป็นสิ่งที่เกิดผล กิ่งที่เกิดผลที่อยู่ใกล้บ่อน้ำ ที่มีกิ่งทั้งหลายเลื้อยอยู่บนกำแพง²³พวกพลรบจะโจมตีเขาและยิงไปที่เขา และข่มขู่เขา²⁴แต่ธนูของเขาจะยังคงตั้งตรง และมือของเขาเต็มไปด้วยความชำนาญเพราะพระหัตถ์ขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของยาโคบเพราะชื่อของพระผู้เลี้ยง พระศิลาของของอิสราเอล²⁵พระเจ้าของบิดาเจ้าจะทรงช่วยเจ้า และพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์จะทรงอวยพรเจ้าด้วยพระพรของท้องฟ้าเบื้องบน พระพรแห่งที่ลี้ภัยที่อยู่ข้างใต้ และพระพรแห่งเต้านมและครรภ์²⁶พระพรแห่งบิดาของเจ้ายิ่งใหญ่กว่าพระพรแห่งกุเภาโบราณ หรือสิ่งทั้งหลายที่น่าปรารถนาของเนินเขาโบราณทั้งหลาย ให้พระพรทั้งหลายอยู่บนศีรษะของโยเซฟ แม้กระทั่งบนกระหม่อมของเจ้ายายแห่งพี่น้องทั้งหลายของเขา

²⁷เบนยามินเป็นสุนัขป่าที่หิวโหย ในตอนเช้าเขาจะกลืนกินเหยื่อ และในตอนเย็นเขาจะแบ่งสิ่งที่ปล้นมา”²⁸คนเหล่านี้คือคนอิสราเอลทั้งสิบสองเผ่า นี่คือน้ำที่บิดาของพวกเขาก็ได้พูดกับพวกเขา เมื่อเขาได้อวยพรพวกเขา เขาได้อวยพรแต่ละคนด้วยคำอวยพรที่เหมาะสม

²⁹จากนั้นยาโคบได้สั่งพวกเขาและพูดกับพวกเขา "เรากำลังจะไปอยู่กับบรรพบุรุษของเรา จงฝังเรากับบรรพบุรุษทั้งหลายของเราในถ้ำที่อยู่ในทุ่งนาของเอโฟรนคนฮิตไทต์³⁰ ในถ้ำที่อยู่ในทุ่งนาของมัทเลาห์ ซึ่งอยู่ใกล้กับแม่น้ำในแผ่นดินคานาอัน ทุ่งนาที่อับราฮัมได้ซื้อเพื่อเป็นสุสานจากเอโฟรนคนฮิตไทต์³¹ ที่นั่นพวกเขาได้ฝังอับราฮัมและซาราห์ผู้เป็นภรรยาของเขา ที่นั่นพวกเขาได้ฝังอิสอัคและเรเบคาห์ผู้เป็นภรรยาของเขา และที่นั่นเราได้ฝังเลอาห์³² ทุ่งนาและถ้ำที่อยู่ในที่นั้นถูกซื้อจากคนฮิตไทต์"³³ เมื่อยาโคบสั่งเสียบุตรชายทั้งหลายของเขาเสร็จ เขาดึงเท้าของเขาขึ้นบนเตียง หายใจเอือกสุดท้าย และไปอยู่กับบรรพบุรุษของเขา

Chapter 50

¹แล้วโยเซฟก็โศกเศร้าเสียใจเป็นอย่างมาก เขากอดตัวชลบนใบหน้าของบิดาของเขา และเขาร้องไห้บนร่างของเขาและจูบเขา²โยเซฟสั่งคนรับใช้ของเขาซึ่งเป็นหมอบให้อาบน้ำศพบิดาของเขา ดังนั้นพวกหมอบจึงได้อาบน้ำศพอิสราเอล³ พวกเขาใช้เวลาสี่สิบวัน เพราะนั่นคือเวลาการอาบยาศพ คนอียิปต์ทั้งหลายไว้ทุกข์เพื่อเขาเป็นเวลาเจ็ดสิบวัน

⁴เมื่อเวลาการไว้ทุกข์ผ่านไป โยเซฟพูดกับข้าราชการสำนักของฟาโรห์ กล่าวว่า "ถ้าบัดนี้ข้าพเจ้าเป็นที่ชอบในสายตาของพวกท่าน ขอได้โปรดทูลฟาโรห์ว่า⁵ บิดาของเราได้ให้เราสาบานว่า "ดูเถิดเรากำลังจะตาย จงฝังเราในอูโมงค์ที่เราขุดไว้สำหรับตัวเราเองในแผ่นดินคานาอัน พวกเจ้าจงฝังเราไว้ที่นั่น" บัดนี้ขอให้เราขึ้นไปและฝังบิดาของเรา และจากนั้นเราจะกลับมา"⁶ ฟาโรห์ตรัสตอบว่า "ไปเถิด และจงฝังบิดาของเจ้า ดังที่เขาให้เจ้าสาบานไว้"

⁷โยเซฟขึ้นไปฝังบิดาของเขา ข้าราชการทั้งหมดของฟาโรห์ก็ไปกับเขาคือ ข้าราชการสำนักทั้งหลายของฟาโรห์ ข้าราชการผู้ใหญ่ทั้งหมดของแผ่นดินอียิปต์⁸ พร้อมด้วยครวเรือนทั้งหมดของโยเซฟและพวกพี่น้องของเขา และครวเรือนของบิดาของเขา ยกเว้นบุตรทั้งหลายของพวกเขา ฝูงวัวและฝูงแกะทั้งหลายของพวกเขาถูกไล่ที่แผ่นดินเมืองโกเชน⁹ ขบวนรถบรรทุกทั้งหลายและม้ารถทั้งหลายก็ไปกับเขาด้วย นับเป็นคนกลุ่มใหญ่¹⁰ เมื่อพวกเขามาถึงลานนวดข้าวแห่งอากาศ บนอีกฝั่งหนึ่งของแม่น้ำจอร์แดน พวกเขาตั้งครุ่ครวญมากมาย และโศกเศร้าเสียใจอย่างยิ่ง ที่นั่นโยเซฟให้มีการร้องคร่ำครวญเพื่อบิดาของเขาเป็นเวลาเจ็ดวัน

¹¹เมื่อคนคานาอันที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นเห็นการคร่ำครวญที่ลานนวดข้าวแห่งอากาศ พวกเขาพูดว่า "นี่คือวาระแห่งความเสียใจอย่างยิ่งสำหรับคนอียิปต์ทั้งหลาย" นั่นคือสาเหตุที่เรียกชื่อสถานที่นั้น ซึ่งอยู่ใกล้แม่น้ำของแม่น้ำจอร์แดนว่า อาเบล มิสรายิม¹² ดังนั้นบุตรชายทั้งหลายของเขาได้กระทำเพื่อยาโคบตามที่เขาได้สั่งพวกเขาไว้¹³ บุตรชายทั้งหลายของเขา นำเขามาถึงแผ่นดินคานาอันและฝังเขาในถ้ำในทุ่งนาของมัทเลาห์ ใกล้กับแม่น้ำอับราฮัมได้ซื้อถ้ำนั้นกับทุ่งนาเพื่อเป็นสุสาน เขาซื้อจากเอโฟรนคนฮิตไทต์¹⁴ หลังจากนั้นเขาฝังบิดาของเขาแล้ว โยเซฟก็กลับไปยังอียิปต์ เขาและพวกพี่น้องของเขา และทั้งหมดผู้ที่เดินทางร่วมไปกับเขาเพื่อฝังบิดาของเขา

¹⁵เมื่อพวกพี่ชายของโยเซฟเห็นว่าบิดาของพวกเขาเสียชีวิตแล้ว พวกเขาพูดว่า "อะไรจะเกิดขึ้นถ้าโยเซฟยังโกรธพวกเราและต้องการแก้แค้นพวกเราอย่างเต็มที่สำหรับสิ่งที่ชั่วร้ายที่พวกเราได้กระทำไว้กับเขา?"¹⁶ ดังนั้นพวกเขาจึงให้คนไปหาโยเซฟเพื่อกล่าวว่า "บิดาของท่านส่งไว้ก่อนที่ท่านจะตายว่า¹⁷ จงบอกโยเซฟดังนี้ "ขอให้ง่ายต่อการละเมิดของพวกพี่ชายของเจ้าและความบาปของพวกเจ้าที่พวกเราได้กระทำสิ่งที่ชั่วร้ายต่อเจ้า" บัดนี้ขอให้ยกโทษพวกคนรับใช้ของพระเจ้าของบิดาของท่าน" โยเซฟร้องไห้เมื่อคนเหล่านั้นพูดกับเขา

¹⁸พวกพี่ชายไปและก้มหน้าต่อโยเซฟด้วย พวกเขาพูดว่า "ดูเถิด พวกเราเป็นคนรับใช้ทั้งหลายของท่าน"¹⁹ แต่โยเซฟตอบพวกเขาว่า "อย่ากลัวเลย นื่องเป็นพระเจ้าหรือ?"²⁰ สำหรับพวกพี่ พวกพี่ได้มุ่งร้ายต่อน้อง แต่พระเจ้าทรงกระทำให้เกิดผลดี เพื่อรักษาชีวิตคนจำนวนมาก ดังที่พวกพี่ๆ เห็นทุกวันนี้²¹ บัดนี้อย่ากลัวเลย น้องจะจัดการดูแลพวกพี่ๆ และบุตรทั้งหลายของพวกพี่" เขาได้ปลอบใจพวกเขาด้วยวิธีนี้และพูดอย่างเมตตาต่อจิตใจของพวกเขา

²²โยเซฟใช้ชีวิตอยู่ในอียิปต์กับครอบครัวของบิดาของเขา เขามีชีวิตอยู่หนึ่งร้อยสิบปี²³ โยเซฟเห็นบุตรทั้งหลายของเอโฟรนถึงรุ่นที่สาม เขาเห็นบุตรทั้งหลายของมาคีร์บุตรชายของมนัสเสห์ ผู้ซึ่งถูกวางบนเข่าของโยเซฟ²⁴ โยเซฟพูดกับพวกพี่น้องของเขาว่า "เรากำลังจะตาย แต่แน่นอนพระเจ้าจะมาเยี่ยมพวกท่านและนำพวกท่านออกไปจากแผ่นดินนี้ไปยังแผ่นดินที่พระองค์ทรงสัญญาที่จะประทานให้แก่อับราฮัม แก่อิสอัคและแก่ยาโคบ"²⁵ แล้วโยเซฟก็ให้คนอิสราเอลให้คำสัตย์สาบาน เขาพูดว่า "แน่นอนพระเจ้าจะมาเยี่ยมพวกท่าน ในเวลานั้นพวกท่านต้องนำกระดูกของเราไปจากที่นี่"²⁶ ดังนั้นโยเซฟได้เสียชีวิตเมื่ออายุ 110 ปี พวกเขาอาบยาศพเขา และเขาถูกใส่ไว้ในโลงในอียิปต์